ปัญหาการค้ามนุษย์

ตารางที่ ๘๘ จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับความผิดการค้ามนุษย์

ข้อกล่าวหา	พ.ศ. ๒๕๕๙		พ.ศ. ๒๕๖๐		พ.ศ. ๒๕๖๑		พ.ศ. ๒๕๖๒		พ.ศ. ๒๕๖๓	
	จำนวนคดี	จำนวนคน	จำนวนคดี	จำนวนคน	จำนวนคดี	จำนวนคน	จำนวนคดี	จำนวนคน	จำนวนคดี	จำนวนคน
ความผิดฐานค้ามนุษย์ (บังคับใช้แรงงาน)	๑	ผู้ต้องหา ๑ คน ผู้เสียหาย ๓ คน	-	-	-	-	-	-	-	-
ความผิดฐานค้ามนุษย์ (บังคับค้าประเวณี	-	-	๑	ผู้ต้องหา ๘ คน ผู้เสียหาย ๖ คน	-	-	๑	ผู้ต้องหา ๓ คน ผู้เสียหาย ๒ คน	-	-

ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแม่ฮ่องสอน ณ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๔

จากข้อมูลการจับกุมคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ดังกล่าวข้างต้น ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีคดีการมนุษย์จำนวน ๑ คดี ผู้ต้องหา ๑ คน ผู้เสียหาย ๓ คน เป็นคดีการค้ามนุษย์รูปแบบการบังคับใช้แรงงานและบริการ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีคดีการค้ามนุษย์รูปแบบการบังคับค้าประเวณี ผู้ต้องหาจำนวน ๘ คน ผู้เสียหาย จำนวน ๖ คน และปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีคดีการค้ามนุษย์รูปแบบการบังคับค้าประเวณี ผู้ต้องหาจำนวน ๓ คน ผู้เสียหาย ๒ คน

จากข้อมูลดังกล่าวโดยภาพรวมสถานการณ์ปัญหาการค้ามนุษย์ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน อยู่ในระดับต้องเฝ้าระวังปัญหาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากจังหวัดแม่ฮ่องสอนตั้งอยู่ติดชายแดนไทย - เมียนมา มีสภาพภูมิประเทศเป็นทิวเขาสูงสลับซับซ้อน ประชากรส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์อาศัยอยู่บนพื้นที่สูง มีปัจจัยเสี่ยงต่อการเข้าสู่กระบวนการค้ามนุษย์ ดังนี้

๑) ปัญหาความยากจน การมีงานทำและมีรายได้ และการขาดโอกาสทางการศึกษา ที่อาจถูกล่อลวงหรือตกเป็นเหยื่อของขบวนการค้ามนุษย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๒) วัฒนธรรมประเพณีของกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่

๓) พฤติกรรมการบริโภคสื่อของเด็กและเยาวชน

๔) บุคคลกลุ่มที่ไม่มีสัญชาติไทยที่ปรากฏอยู่ในระบบทางการทะเบียน เป็นกลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยงสูง เช่น ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ เป็นต้น ซึ่งกลุ่มเหล่านี้อาจจะถูกชักจูงนำพาเข้าสู่กระบวนการการค้ามนุษย์ หรือการค้าประเวณีได้ง่าย เนื่องจากเป็นกลุ่มประชากรที่ถูกจำกัดการเข้าถึงสิทธิต่างๆ ตามกฎหมายไทยที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อบุคคลที่มีสัญชาติไทยเท่านั้น

๕) และในปี ๒๕๖๓ ประเทศไทยและทั่วโลกเกิดการแพร่ระบาดของของเชื้อไวรัสโคโรน่า ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลให้ภาคธุรกิจโดยเฉพาะภาคการบริการ หรือการท่องเที่ยวส่งผลให้ลูกจ้าง หรือแม้แต่ผู้ประกอบการได้รับผลบางรายถึงขั้นต้องเลิกกิจการ หรือต้องเลิกจ้างไปเลย จึงเป็นปัญหาด้านหนึ่งที่อาจทำให้นายจ้างหรือผู้ได้รับผลกระทบอาจถูกล่อลวงเข้าสู่ขบวนการค้ามนุษย์ก็เป็นได้

๖) ช่องทางการเข้า - ออก ตามแนวชายแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศเมียนมา เพื่อเข้ามาหางานทำในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนหรือพื้นที่จังหวัดอื่นๆในประเทศไทย (ข้อมูลจากตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดแม่ฮ่องสอน) ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ แบ่งเป็น ช่องทางธรรมชาติ จำนวน ๓๖ ช่องทาง ๙ ท่าข้าม และช่องทางที่เป็นจุดผ่อนปรน จำนวน ๕ ช่องทาง ได้แก่

- จุดผ่อนปรนการค้าชายแดนบ้านห้วยผึ้ง หมู่ที่ ๓ ตำบลห้วยผา อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน ตรงข้ามกับบ้านนามน รัฐฉาน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
- จุดผ่อนปรนการค้าชายแดนช่องทางบ้านน้ำเพียงดิน อยู่ในเขตพื้นที่บ้านน้ำเพียงดิน หมู่ที่ ๓ ตำบลผาบ่อง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน ตรงข้ามบ้านใหม่ รัฐคะยา สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
- จุดผ่อนปรนการค้าชายแดนช่องทางบ้านห้วยต้นนุ่น อยู่ในเขตพื้นที่บ้านห้วยต้นนุ่น หมู่ที่ ๔ ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม ตรงข้ามกับบ้านน้ำมาง รัฐคะยา สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
- จุดผ่อนปรนการค้าชายแดนช่องทางบ้านแม่สามแลบ อยู่ในเขตพื้นที่บ้านแม่สามแลบ หมู่ที่ ๑ ตำบลแม่สามแลบ อำเภอสบเมย ตรงข้ามจังหวัดผาปูน รัฐกะเหรี่ยง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
- จุดผ่อนปรนการค้าชายแดนช่องทางบ้านเสาหิน อยู่ในเขตพื้นที่ บ้านเสาหิน หมู่ที่ ๑ ตำบลเสาหิน อำเภอแม่สะเรียง ตรงข้ามบ้านห้วยทราย รัฐกะเหรี่ยง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

๗) ผู้ลี้ภัยจากการสู้รบที่อาศัยอยู่ในศูนย์พักพิงในความดูแลของกระทรวงมหาดไทย อาจมีการหลบหนีออกไปหางานทำนอกพื้นที่ ซึ่งอาจเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อของกระบวนการค้ามนุษย์ ทั้งนี้ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีศูนย์พักพิงผู้ลี้ภัยจากการสู้รบ จำนวน ๔ ศูนย์ มีประชากรรวมทั้งสิ้น ๒๓,๗๔๐ คน (ข้อมูลจากที่ทำการปกครองจังหวัดแม่ฮ่องสอน ณ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓) ได้แก่

- ศูนย์พักพิงผู้ลี้ภัยทางการสู้รบบ้านใหม่ในสอย ตำบลปางหมู อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ชาย ๓,๔๕๒ คน หญิง ๓,๓๖๒ คน รวมทั้งสิ้น ๖,๘๑๔ คน
- ศูนย์พักพิงผู้ลี้ภัยทางการสู้รบบ้านแม่สุรินท์ ตำบลขุนยวม อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน ชาย ๓๑๔ คน หญิง ๒๓๖ คน รวมทั้งสิ้น ๕๕๐ คน
- ศูนย์พักพิงผู้ลี้ภัยทางการสู้รบบ้านแม่ลามาหลวง ตำบลแม่สามแลบ อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ชาย ๓๘๐๖ คน หญิง ๓,๗๙๓ คน รวมทั้งสิ้น ๗,๕๙๙ คน
- ศูนย์พักพิงผู้ลี้ภัยทางการสู้รบบ้านแม่ละอูน ตำบลแม่สามแลบ อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ชาย ๔,๕๓๙ คน หญิง ๔,๓๑๐ คน รวมทั้งสิ้น ๘,๗๗๗ คน

นอกจากนี้ยังปรากฏข้อมูลปัจจัยเสี่ยงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะต้องเฝ้าระวังซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาการค้ามนุษย์ได้ ดังนี้

๑) ข้อมูลจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดแม่ฮ่องสอน ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ เกี่ยวกับการเข้า – ออก ชายแดนจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนบ้านห้วยผึ้ง ตำบลห้วยผา อำเภอเมือง และบ้านห้วยต้นนุ่น ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม เพื่อมาค้าขายและรักษาพยาบาล มีจำนวน ๓,๗๒๐ คน โดยเมื่อเปรียบเทียบปี ๒๕๖๒ มีจำนวน ๓,๒๒๐ คน เพิ่มขึ้น ๕๐๐ คน ซึ่งไม่ปรากฏข้อมูลชัดเจนในการกลับประเทศคาดว่าอาจแอบแฝงหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

๒) ข้อมูลจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบเด็กที่ตั้งครรภ์ในวัยรุ่นและผู้ที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ครอบครัวแตกแยก ในปี ๒๕๕๘ กลุ่มเสี่ยงมีจำนวน ๔๖๘ คน ปี ๒๕๕๙ กลุ่มเสี่ยงมีจำนวน ๕๒๓ คน ปี ๒๕๖๐ กลุ่มเสี่ยงมีจำนวน ๓๙๑ คน และปี ๒๕๖๑ กลุ่มเสี่ยงมีจำนวน ๓๔๘ คน ปี ๒๕๖๒ กลุ่มเสี่ยงมีจำนวน ๔๑๓ คน และในปี ๒๕๖๓ กลุ่มเสี่ยงมีจำนวน ๓๗๔ คน (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๓)

๓) ข้อมูลแรงงานต่างด้าวที่มาจดทะเบียนกับสำนักงานจัดหางานจังหวัดแม่ฮ่องสอน ปี ๒๕๖๓ ส่วนใหญ่เป็นชาวเมียนมา พบว่าเป็นชายมากกว่าหญิง เข้ามาเพื่อรับจ้างทั่วไปและเป็นกรรมกรก่อสร้าง คดีที่พบเป็นคดีเกี่ยวกับการลับลอบเข้าทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงาน นายจ้างรับคนต่างด้าวเข้าทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงาน และไม่ดำเนินการแจ้งเข้า – แจ้งออก ภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่รับคนต่างด้าวเข้าทำงานหรือออกจากงาน

อุบัติเหตุจราจร

ตาราง ๘๙ สถิติอัตราการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจร (ข้อมูล ๕ ปี ล่าสุด)

ห้วงเวลา/เทศกาล	พ.ศ. ๒๕๖๐		พ.ศ. ๒๕๖๑		พ.ศ. ๒๕๖๒		พ.ศ. ๒๕๖๓		พ.ศ. ๒๕๖๔	
	บาดเจ็บ (ราย)	เสียชีวิต (ราย)	บาดเจ็บ (ราย)	เสียชีวิต (ราย)	บาดเจ็บ (ราย)	เสียชีวิต (ราย)	บาดเจ็บ (ราย)	เสียชีวิต (ราย)	บาดเจ็บ (ราย)	เสียชีวิต (ราย)
ปีใหม่	๒๖	๐	๑๕	๒	๒๓	๑	๓๑	๐	๓๔	๐
สงกรานต์	๑๗	๐	๒๗	๔	๒๗	๑	๒๕	๐		

ผลการดำเนินงานการป้องกันและลดอุบัติเหตุจราจรในปีที่ผ่านมา

๑. ได้มีการถอดบทเรียนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนทั้งในช่วงเทศกาล และช่วงปกติ และได้นำปัญหา/อุปสรรคที่ได้จากการถอดบทเรียนมาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขในทุกระดับพื้นที่

๒. ได้ดำเนินการนำวาระเรื่องจุดเสี่ยงทางถนนของทุกอำเภอเข้าที่ประชุมคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดแม่ฮ่องสอนทุกครั้ง ให้เป็นมติที่ประชุมเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการแก้ไข

๓. ได้เตรียมความพร้อมและกำหนดแนวทาง/มาตรการให้เหมาะสมเพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาล และช่วงปกติ ดังนี้

๓.๑ บังคับใช้กฎหมายการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างจริงจัง โดยเฉพาะกรณีการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ให้กับเยาวชน การที่สถานบริการเปิดเกินเวลาที่กำหนด

๓.๒ จัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานจุดตรวจ เช่น ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ให้มีความเหมาะสม การจัดหาอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานให้เพียงพอ

๓.๓ จัดตั้งด่านชุมชน ให้มากขึ้น และเข้มข้นมากขึ้น

๓.๔ กวดขันไม่ให้เยาวชนที่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ใช้ยานพาหนะ โดยพิจารณาโทษกับผู้ปกครองที่ปล่อยให้เยาวชนใช้รถใช้ถนนโดยไม่มีใบอนุญาตขับขี่

๓.๕ ประชาสัมพันธ์ ดำเนินการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องโดยเน้นมาตรการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เข้มงวด เพื่อปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชน

๓.๖ กวดขันบริษัทให้บริการเช่ารถ ให้ความสำคัญกับการแนะนำนักท่องเที่ยวถึงเส้นทาง จุดเสี่ยง จุดอันตรายในพื้นที่ต่าง ๆ รวมถึงกำชับให้เช่ารถแก่ผู้มีใบอนุญาตขับขี่เท่านั้น รวมทั้งแนะนำให้คาดเข็มขัดนิรภัยและสวมหมวกนิรภัยทุกครั้ง

๓.๗ กวดขันให้พาหนะทุกคันทำประกันภัย ตาม พรบ.ขนส่งทางบก โดยไม่ให้อายุของประกันขาด

ข้อมูลพื้นที่ที่เกิดภัยพิบัติ

ตารางที่ ๙๐ ภัยแล้ง

อำเภอ	จำนวนพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ/ความเสียหาย				
	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔
สบเมย	-	๑ ตำบล ๔ หมู่	-	-	

ใน ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เกิดภัยแล้งในพื้นที่ตำบลแม่คะตวน ได้แก่ บ้านผาผ่า หมู่ที่ ๑, บ้านแม่คะตวน หมู่ที่ ๒,บ้านขุนแม่คะตวน หมู่ที่ ๓ และ บ้านคอนผึ้ง หมู่ที่ ๕

ตารางที่ ๙๑ ข้อมูลอุทกภัย

อำเภอ	จำนวนพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ/ความเสียหาย			
	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
เมืองแม่ฮ่องสอน	๕ ตำบล ๓๐ หมู่บ้าน	๖ ตำบล ๔๘ หมู่บ้าน	๖ ตำบล ๕๙ หมู่บ้าน	๖ ตำบล ๕๘ หมู่บ้าน
แม่สะเรียง	๗ ตำบล ๒๗ หมู่บ้าน	๗ ตำบล ๕๔ หมู่บ้าน	๗ ตำบล ๗๗ หมู่บ้าน	๗ ตำบล ๕๖ หมู่บ้าน
ปาย	๕ ตำบล ๓๑ หมู่บ้าน	๖ ตำบล ๔๒ หมู่บ้าน	๗ ตำบล ๖๒ หมู่บ้าน	๗ ตำบล ๖๑ หมู่บ้าน
ขุนยวม	๕ ตำบล ๒๑ หมู่บ้าน	๔ ตำบล ๓๐ หมู่บ้าน	๖ ตำบล ๔๓ หมู่บ้าน	๖ ตำบล ๓๒ หมู่บ้าน
แม่ลาน้อย	๕ ตำบล ๒๐ หมู่บ้าน	๙ ตำบล ๔๙ หมู่บ้าน	๘ ตำบล ๖๔ หมู่บ้าน	๘ ตำบล ๖๔ หมู่บ้าน
สบเมย	๕ ตำบล ๒๘ หมู่บ้าน	๖ ตำบล ๔๙ หมู่บ้าน	๕ ตำบล ๔๘ หมู่บ้าน	๕ ตำบล ๓๖ หมู่บ้าน
ปางมะผ้า	๑ ตำบล ๔ หมู่บ้าน	๔ ตำบล ๒๔ หมู่บ้าน	๔ ตำบล ๓๗ หมู่บ้าน	๔ ตำบล ๓๗ หมู่บ้าน

ข้อมูลจากการประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย

ผลการดำเนินงานการป้องกันอุทกภัย ดินโคลนถล่มที่ผ่านมามีดังนี้

๑. ดำเนินการจัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย น้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่ม จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๒. จัดทำแผนเผชิญเหตุอุทกภัย และดินถล่ม จัดทำบัญชีหมู่บ้านชุมชนที่มีความเสี่ยงต่ออุทกภัยและดินถล่ม

๓. จัดทำและปรับปรุงแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดแม่ฮ่องสอน ประจำปี ๒๕๖๓

๔. จัดทำและทบทวนแผนท้องถิ่นของทุกองค์ปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๕. ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากงบยุทศาสตร์จังหวัดปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ดำเนินโครงการเสริมสร้างความมั่นคงภายในและตามแนวชายแดนในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน กิจกรรมพัฒนาศักยภาพทีม หนึ่งตำบลหนึ่งทีมกู้ชีพกู้ภัย

ตารางที่ ๙๒ อัคคีภัย

อำเภอ	จำนวนพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ/ความเสียหาย				
	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔
เมือง	-	-	-	๒ ครั้ง	-
แม่สะเรียง	-	-	-	๑ ครั้ง	-

ในปี พ.ศ.๒๕๖๓ ได้เกิดอัคคีภัยในพื้นที่อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จำนวน ๒ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๓ เสียหายทั้งหลัง ๖ หลัง และเสียหายบางส่วน ๖ หลัง และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ เสียหายบางส่วน ๒ หลัง และเกิดอัคคีภัยในพื้นที่อำเภอแม่สะเรียง จำนวน ๑ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ เสียหายทั้งหลัง ๓ หลัง และเสียหายบางส่วน ๒ หลัง

โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

โครงการพัฒนาตามพระราชดำริจังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ยึดถือแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ที่ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณพระราชทานเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้กับจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยทรงเน้นให้พัฒนาบนพื้นฐานของข้อมูลด้านภูมิสังคมในแต่ละพื้นที่ มุ่งเน้นการต่อยอดโดยใช้ ทุนเดิมและภูมิปัญญาที่ชุมชนมีอยู่ ภายใต้หลักการ **“คนอยู่ร่วมกับป่า”**

ขณะเดียวกัน พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ยังทรงให้เน้นใช้หลักการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนและช่วยเหลือเขาให้ช่วยเหลือตนเองได้ต่อไป รวมไปถึงการใช้ศักยภาพของ ๓ ศูนย์ฯ หลัก ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นฐานในการพัฒนาเป็นศูนย์การเรียนรู้ ถ่ายทอดองค์ความรู้ขยายผลสู่ชุมชน ขับเคลื่อนการดำเนินงานร่วมกับส่วนราชการ ส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน ประกอบด้วย

๑) ศูนย์บริการและพัฒนาลุ่มน้ำปายตามพระราชดำริ

รับผิดชอบหมู่บ้านเป้าหมายในพื้นที่ราบ โดยมีศูนย์โป่งแดงเป็นศูนย์กลาง ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ พืชสวนแม่ฮ่องสอน สถานีพัฒนาที่ดิน สถานีวิจัยทดสอบพันธุ์สัตว์ สถานีประมงน้ำจืด สถานีควบคุมไฟป่า และโครงการชลประทาน และในพื้นที่ยังเป็นที่ตั้งเรือนประทับแรมท่าโป่งแดง

ประชาชนในพื้นที่บริเวณโครงการส่วนใหญ่เป็นชาวไทยพื้นราบ ไทยใหญ่ กะเหรี่ยง และกลุ่มคนชาติพันธุ์ต่างๆ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้างทั่วไป ซึ่งกิจกรรมดำเนินงานตามแนวพระราชดำริของศูนย์บริการและพัฒนาลุ่มน้ำปาย ตามพระราชดำริ ในลักษณะให้ศูนย์เป็นแกนกลางแหล่งการพัฒนา และทำหน้าที่เป็นพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติที่มีชีวิต โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริเป็นกรอบการดำเนินงาน ควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต การส่งเสริมการพัฒนาอาชีพให้กับราษฎรและการพัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม มีการบริหารจัดการโดยคณะกรรมการระดับจังหวัด มีคณะทำงานจากหน่วยต่างๆร่วมกันดำเนินงาน ในลักษณะการบูรณาการร่วมกันโดยมี **“ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรแม่ฮ่องสอน”** ทำหน้าที่ผู้จัดการศูนย์บริการและพัฒนาลุ่มน้ำปาย ตามพระราชดำริ และเป็นหน่วยงานประสานการดำเนินงานด้านต่างๆ พื้นที่เป้าหมายในการดำเนินงานระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ครอบคลุมหมู่บ้านเป้าหมาย ๑๓ หมู่บ้านใน ๒ ตำบล คือ ตำบลผาบ่อง อำเภอเมืองจังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน ๖ หมู่บ้าน และตำบลปางหมูอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน ๗ หมู่บ้าน ดังนี้

ตารางที่ ๙๔ ข้อมูลหมู่บ้านเป้าหมายศูนย์บริการและพัฒนาลุ่มน้ำปายตามพระราชดำริ

ที่	หมู่ที่	ตำบลผาบ่อง	ที่	หมู่ที่	ตำบลปางหมู
๑	๒	บ้านป่าปุ๊	๗	๓	บ้านทุ่งกองมู
๒	๓	บ้านห้วยเดื่อ	๘	๔	บ้านในสอย
๓	๕	บ้านท่าโป่งแดง	๙	๖	บ้านสบป่อง
๔	๗	บ้านห้วยแก้ว	๑๐	๗	บ้านสบสอย
๕	๘	บ้านห้วยเสือเฒ่า	๑๑	๘	บ้านไม้แงะ
๖	๑๑	บ้านม่อนตะแลง	๑๒	๙	บ้านไม้สะเป่
			๑๓	๑๓	บ้านดอยแสง

๒) ศูนย์บริการและพัฒนาที่สูงปางตองตามพระราชดำริ

รับผิดชอบหมู่บ้านเป้าหมายในพื้นที่สูง โดยมีศูนย์ปางตองเป็นศูนย์กลางประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ สถานีวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าเพื่อการอนุรักษ์ปางตอง สถานีทดลองข้าวแม่ฮ่องสอน สถานีวิจัยทดสอบพันธุ์สัตว์แม่ฮ่องสอน ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูงจังหวัดแม่ฮ่องสอน โครงการชลประทานแม่ฮ่องสอน โรงเรียนร่มเกล้าปางตอง และในพื้นที่ยังเป็นที่ตั้งเรือนประทับแรมปางตองอีกด้วย

ศูนย์บริการและพัฒนาที่สูงปางตองตามพระราชดำริ ดำเนินการตามแนวพระราชดำริที่มุ่งเน้นสร้างองค์ความรู้ถ่ายทอดสู่เกษตรกรบนพื้นที่สูง และเป็นสถานที่ให้เกษตรกรบนพื้นที่สูงและผู้สนใจเข้าศึกษาหาความรู้ด้วยการดูของจริงเพื่อจะได้นำความรู้ไปใช้ได้ถูกต้อง ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งผลการดำเนินงานในระยะที่ผ่านมาประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ในระดับหนึ่ง กล่าวคือ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำโดยก่อสร้างอ่างเก็บน้ำปางตอง ๑, ๒ และ ๓ พร้อมปรับปรุงระบบส่งน้ำ การอนุรักษ์ดินและน้ำ การฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า การดำเนินงานในโครงการธนาคารอาหารชุมชน การพัฒนาส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตรทั้งพืชยืนต้น พืชไร่ พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับและกล้วยไม้พื้นเมือง การพัฒนาการเลี้ยงสัตว์น้ำและการอนุรักษ์เขียดแลว การวิจัยทดสอบพันธุ์สัตว์ อบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตแก่เกษตรกร และการอบรมเกษตรกรด้านการปลูกพืชเพาะเห็ด (ที่มาแผนแม่บทโครงการศูนย์บริการและพัฒนาที่สูงปางตองตามพระราชดำริ ระยะเวลา ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๘ ศูนย์บริการและพัฒนาที่สูงปางตองตามพระราชดำริ ได้เปิดให้บริการสำหรับเกษตรกรบนพื้นที่สูงและผู้สนใจเข้าศึกษาหาความรู้อย่างเป็นทางการ ซึ่งก็มีเกษตรกรบนพื้นที่สูงและผู้สนใจเข้าศึกษาหาความรู้ตลอดจนมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามาศึกษาดูงานและประชุมเป็นประจำ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้สนองพระราชเสาวนีย์ โดยจัดทำโครงการศูนย์บริการและพัฒนาพื้นที่สูงปางตอง ซึ่งเป็นพื้นที่ในการบริการความรู้แก่เกษตรกรบนพื้นที่สูง และให้เป็นจุดเรียนรู้และการท่องเที่ยว เชิงเกษตร เพื่อให้ศูนย์บริการและพัฒนาที่สูงปางตองตามพระราชดำริ สามารถดำเนินงานไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองแนวพระราชดำริที่ได้พระราชทานไว้อย่างครบถ้วน เป็นไปตามความมุ่งหวังของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงจำเป็นต้องจัดทำ “โครงการดำเนินงานศูนย์บริการและพัฒนาที่สูงปางตองตามพระราชดำริ ปีงบประมาณ ๒๕๖๐” โดยยึดตามแผนแม่บทโครงการศูนย์บริการและ

พัฒนาที่สูงปางตองตามพระราชดำริ ระยะเวลา ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ เป็นหลักและปัญหาที่พบในปัจจุบันขึ้น เพื่อเสนอกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาให้ความสนับสนุนงบประมาณเพื่อมาดำเนินการหมู่บ้านโดยรอบศูนย์ฯ ตามโครงการพัฒนาตามพระราชดำริจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้รับความรู้และบริการ จำนวน ๑๔ หมู่บ้าน คือ หมู่บ้านในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่สะงา ตำบลหมอกจำแป่ อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ศูนย์บริการและพัฒนาที่สูงปางตองตามพระราชดำริ ตั้งอยู่ ตำบลหมอกจำแป่ อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน อยู่ระหว่างค่าพิกัด X = ๓๘๖๒๖๐ - ๓๙๐๐๕๐ ค่าพิกัด Y = ๒๑๕๔๓๒๐ - ๒๑๕๘๔๖๔ ในระบบ WGS ๘๔ บนแผนที่ประเทศไทย ลำดับชุด L๗๐๑๘ ระวางที่ ๔๕๗๔ I และ ๔๕๔๘ II มีเนื้อที่ทั้งสิ้น ๕,๔๓๘ ไร่ ๑ งาน ๔๒ ตารางเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังต่อไปนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับ ห้วยแม่สะเงิน (เนิน ๑๑๕๐) ทิศใต้ ติดต่อกับ ห้วยแม่ขาม (เนิน ๑๑๕๐) ทิศตะวันออกติดต่อกับ บ้านห้วยมะเขือส้ม ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อ่างเก็บน้ำแม่สะงา

ตารางที่ ๙๕ ข้อมูลพื้นฐานหมู่บ้านศูนย์บริการและพัฒนาที่สูงปางตองตามพระราชดำริ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับ	พื้นที่				จำนวนครัวเรือน	จำนวนคน	รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี)	รายได้บุคคลเฉลี่ย (บาท/ปี)
	หมู่บ้าน	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ				
๑	กุงไม้สัก	๒	ปางหมู	เมือง	๓๔๒	๕๕๖	๑๑๔,๒๙๓.๑๙	๗๐,๓๐๒.๖๔
๒	ห้วยผา	๑	ห้วยผา	เมือง	๒๕๒	๕๕๗	๑๑๓,๐๑๙.๔๔	๕๑,๑๓๒.๖๘
๓	ห้วยผึ้ง	๓	ห้วยผา	เมือง	๒๒๑	๕๕๐	๑๑๒,๕๒๕.๓๔	๔๕,๒๑๔.๗๓
๔	นาปลาจาด	๔	ห้วยผา	เมือง	๒๗๕	๕๘๒	๑๑๘,๔๙๒.๑๘	๕๕,๙๘๘.๕๗
๕	แม่สุยะ	๖	ห้วยผา	เมือง	๑๙๘	๕๘๗	๑๓๐,๘๓๔.๘๙	๔๔,๑๓๓.๐๕
๖	หมอกจำแป่	๑	หมอกจำแป่	เมือง	๓๖๗	๖๕๐	๑๕๙,๕๗๓.๕๗	๙๐,๐๙๗.๖๙
๗	แม่สะงา	๒	หมอกจำแป่	เมือง	๒๒๓	๔๑๑	๑๔๖,๕๔๑.๒๖	๗๙,๕๑๐.๒๒
๘	ห้วยขาน	๓	หมอกจำแป่	เมือง	๒๖๙	๖๑๖	๑๓๒,๖๐๓.๔๒	๕๗,๙๐๖.๓๖
๙	นาป่าแปก	๔	หมอกจำแป่	เมือง	๒๖๘	๗๒๑	๑๙๓,๕๖๒.๓๘	๗๑,๙๔๘.๒๙
๑๐	ห้วยมะเขือส้ม	๕	หมอกจำแป่	เมือง	๒๓๐	๕๕๔	๑๖๙,๐๓๘.๔๒	๗๐,๑๗๘.๔๑
๑๑	รักไทย	๖	หมอกจำแป่	เมือง	๒๔๙	๔๙๙	๑๑๔,๑๐๘.๔๓	๕๖,๙๓๙.๘๘
๑๒	ห้วยโป่งอ่อน	๗	หมอกจำแป่	เมือง	๑๑๙	๓๗๘	๑๖๕,๖๒๗.๖๕	๕๒,๑๔๒.๐๔
๑๓	ทบศอก	๘	หมอกจำแป่	เมือง	๑๐๖	๒๓๙	๑๗๑,๗๒๔.๕๓	๗๖,๑๖๒.๓๔
๑๔	ยอด	๙	หมอกจำแป่	เมือง	๗๑	๑๔๖	๑๖๑,๒๑๘.๓๑	๗๘,๔๐๐.๖๘

๓) ศูนย์ศิลปาชีพจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในพระบรมราชินูปถัมภ์

รับผิดชอบการส่งเสริมงานศิลปาชีพพิเศษ และการอนุรักษ์ศิลปกรรมของท้องถิ่นโดยมีศูนย์ศิลปาชีพเป็นศูนย์กลางในการประสานงาน

งานศิลปาชีพในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้ขยายตัวและเจริญก้าวหน้าขึ้นตามลำดับจนถึงปัจจุบัน การดำเนินงานศิลปาชีพของจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีกลไกการขับเคลื่อน โดยการแต่งตั้งคณะทำงานศิลปาชีพจังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อให้การสนับสนุน ส่งเสริมงานศิลปาชีพของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

และได้มีการจัดตั้งศูนย์ศิลปาชีพสาขาอำเภอต่างๆขึ้น ได้แก่ สาขาอำเภอแม่สะเรียง อำเภอแม่ลาน้อย และอำเภอปาย เพื่อประสานงานระหว่างราษฎรในพื้นที่กับศูนย์ศิลปาชีพจังหวัดแม่ฮ่องสอน

เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๕ เทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณ จำนวน ๒๐,๘๐๕,๐๐๐ บาท เพื่อก่อสร้างอาคารใหม่เป็นอาคาร ๓ ชั้น นอกจากศูนย์ศิลปาชีพฯแห่งนี้ จะเป็นศูนย์กลางในการฝึกอบรม และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ศิลปาชีพแล้ว การดำเนินงานของศูนย์ศิลปาชีพฯ ยังได้ขยายผลไปยังพื้นที่อำเภอต่างๆ ทุกอำเภอ ซึ่งมีสมาชิกกลุ่มต่างๆจำนวนมาก ศูนย์ศิลปาชีพฯ ได้มีการปรับปรุงอาคาร และก่อสร้างเพิ่มเติมมาตามลำดับ และในปี ๒๕๔๔ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน จัดสร้างอาคารศิลปาชีพหลังใหม่ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ได้เสด็จฯ ทอดพระเนตร ผลการดำเนินงานและทรงกระทำพิธีเปิดอาคารศิลปาชีพหลังใหม่ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

กลไกในการขับเคลื่อน

จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้แต่งตั้ง คณะทำงานศูนย์ศิลปาชีพจังหวัดแม่ฮ่องสอนในพระบรมราชินูปถัมภ์ ประกอบด้วยหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่ได้รับมอบหมายเป็นหัวหน้าคณะทำงาน และพัฒนาการจังหวัดเป็นเลขานุการคณะทำงาน โดยดำเนินการพัฒนาตามภารกิจ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการฝึกอบรมอาชีพให้แก่สมาชิกศิลปาชีพ จำหน่ายผลิตภัณฑ์ศิลปาชีพ ส่งเสริมการอนุรักษ์งานด้านศิลปกรรม งานหัตถกรรม ตลอดจนการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ รวมถึงการเผยแพร่ขยายผล เพื่อให้ชุมชนเข้มแข็ง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ภารกิจของศูนย์ฯ มีดังต่อไปนี้

๑. จัดอบรมงานศิลปหัตถกรรม และงานฝีมือให้แก่นักเรียนศิลปาชีพ โดยแบ่งเป็น ๔ แผนก คือ
   ๑.๑ แผนกผ้าไหม
   ๑.๒ แผนกงานหวาย
   ๑.๓ แผนกช่างเงิน ช่างทอง
   ๑.๔ แผนกจักสานไม้ไผ่

๒. เป็นศูนย์กลางในการประสานงานระหว่างศูนย์ศิลปาชีพ และกลุ่มศิลปาชีพในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

๓. ดำเนินงานส่งเสริมงานศิลปาชีพกลุ่มต่างๆในจังหวัดแม่ฮ่องสอน อาทิเช่น
   ๓.๑ กลุ่มปักผ้าบ้านขุนสาใน อำเภอปาย (ผ้าปักม้ง)
   ๓.๒ กลุ่มผ้าฝ้ายทอมือย้อมสีธรรมชาติ อำเภอเมืองฯ (ผ้าทอกะเหรี่ยง)
   ๓.๓ กลุ่มทอผ้าขนแกะบ้านห้วยห้อม อำเภอแม่ลาน้อย (ผ้าทอขนแกะ)
   ๓.๔ กลุ่มแม่บ้านสหกิจ อำเภอปาย (ผ้าลีซอประยุกต์)
   ๓.๕ กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านป่าแป๋ อำเภอแม่สะเรียง (ผ้าทอละว้า)

๔. เป็นตัวแทนในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของศูนย์ศิลปาชีพ และสมาชิกกลุ่มศิลปาชีพต่างๆในจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยจัดจำหน่าย ณ ศูนย์ศิลปาชีพจังหวัดแม่ฮ่องสอน และศูนย์ศิลปาชีพบางไทร นอกจากนี้ ได้เข้าร่วมงานจัดแสดงสินค้าและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่จัดขึ้นในทุกโอกาส ทั้งนี้ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ ๙๖ สมาชิกกลุ่มศิลปาชีพจังหวัดแม่ฮ่องสอน

สมาชิกกลุ่มศิลปาชีพจังหวัดแม่ฮ่องสอนครอบคลุมทั้ง ๗ อำเภอ มีจำนวน ๘๓ กลุ่ม ดังนี้

อำเภอ	กลุ่ม	สมาชิก (คน)	เงินทุนของกลุ่ม (บาท)
อำเภอปาย	๘	๓๑๘	๑๓๘,๐๐๐
อำเภอปางมะผ้า	๘	๑๘๑	๓๒,๐๐๐
อำเภอเมืองฯ	๒๒	๓๙๑	๒๙๐,๐๐๐
อำเภอขุนยวม	๔	๘๕	๑๕๔,๐๐๐
อำเภอแม่ลาน้อย	๒๘	๔๒๒	๕๖๑,๙๐๐
อำเภอแม่สะเรียง	๘	๒๕๕	๔๔๖,๘๐๐
อำเภอสบเมย	๕	๙๕	๑๕๐,๐๐๐
รวม	**๘๓**	**๑,๗๔๗**	**๑,๗๗๒,๗๐๐**

ตารางที่ ๙๗ จำนวนประเภทผลิตภัณฑ์

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนตำบล	จำนวนหมู่บ้าน	ประเภท			รวม
				ของใช้	เครื่องดื่ม	ผ้า	
๑	ขุนยวม	๓	๔	๐	๐	๔	๔
๒	ปางมะผ้า	๓	๖	๐	๐	๘	๘
๓	ปาย	๕	๘	๐	๐	๘	๘
๔	เมือง	๖	๑๗	๐	๓	๑๙	๒๒
๕	แม่ลาน้อย	๗	๒๕	๒	๐	๒๖	๒๘
๖	แม่สะเรียง	๕	๘	๐	๐	๘	๘
๗	สบเมย	๒	๔	๐	๐	๕	๕
รวม		**๓๑**	**๗๒**	**๒**	**๓**	**๗๘**	**๘๓**

ผลิตภัณฑ์เด่นในแต่ละอำเภอ

๑) กลุ่มปักผ้าบ้านขุนสาใน อำเภอปาย (ผ้าปักม้ง)

๒) กลุ่มผ้าฝ้ายทอมือย้อมสีธรรมชาติ อำเภอเมืองฯ (ผ้าทอกะเหรี่ยง)

๓) กลุ่มทอผ้าขนแกะบ้านห้วยห้อม อำเภอแม่ลาน้อย (ผ้าทอขนแกะ)

๔) กลุ่มแม่บ้านสหกิจ อำเภอปาย (ผ้าลีซอประยุกต์)

๕) กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านป่าแป๋ อำเภอแม่สะเรียง (ผ้าทอละว้า)

๖) กลุ่มจักสานเลโค๊ะ อำเภอแม่ลาน้อย (จักสาน)

๗) กลุ่มผ้าปักมูเซอแดง อำเภอปางมะผ้า (ผ้าปักมูเซอ)

ตารางที่ ๙๘ การขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ลำดับ	อำเภอ	ประเภทของโครงการ								
		ด้านแหล่งน้ำ	ด้านการเกษตร	ด้านสิ่งแวดล้อม	ด้านการส่งเสริมอาชีพ	ด้านสาธารณสุข	ด้านคมนาคม/สื่อสาร	ด้านสวัสดิการสังคม/การศึกษา	ด้านบูรณาการ/อื่นๆ	ภาพรวม
๑	เมืองแม่ฮ่องสอน	๗๐		๒			๒		๒	๗๖
๒	ปางมะผ้า	๒๐					๑			๒๑
๓	ปาย	๗								๗
๔	ขุนยวม	๖								๖
๕	แม่ลาน้อย	๑๐								๑๐
๖	แม่สะเรียง	๔	๑	๓						๘
๗	สบเมย	๓								๓
ไม่ระบุอำเภอ										๐
ดำเนินการหลายอำเภอ			๓	๓	๑๔			๓	๘	๓๑
รวมแต่ละด้าน		๑๒๐	๔	๘	๑๔	๐	๓	๓	๑๐	๑๖๒

สำนักคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (สำนักงาน กปร.) แจ้งว่านายพลากร สุวรรณรัฐ องคมนตรี ประธานกรรมการติดตามและขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ได้พิจารณาลงนามคำสั่งคณะกรรมการติดตามและขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ที่ ๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐ เรื่องแต่งตั้งคณะอนุกรรมการติดตามและขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในระดับพื้นที่ ๔ ภาค ซึ่งมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทยและผู้ว่าราชการจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นคณะอนุกรรมการการติดตามและขับเคลื่อน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในระดับพื้นที่ ๔ ภาค โดยประธานอนุกรรมการฯ ในระดับพื้นที่ ๔ ภาค มีดังนี้

(๑) นายพลากร สุวรรณรัฐ องคมนตรี เป็นประธานอนุกรรมการฯ ภาคเหนือ
(๒) พลอากาศเอกชลิต พุกผาสุก องคมนตรี เป็นประธานอนุกรรมการฯ ภาคกลาง
(๓) พลเอก ธีรชัย นาควานิช องคมนตรี เป็นประธานอนุกรรมการฯ ภาคใต้
(๔) นายจรัลธาดา กรรณสูต องคมนตรี เป็นประธานอนุกรรมการฯ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นายพลากร สุวรรณรัฐ องคมนตรี และคณะ ได้เดินทางมาติดตามและขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๑๒ - ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๑ และเมื่อวันที่ ๑๕ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยองคมนตรี ได้มีข้อสั่งการให้จังหวัดสำรวจสถานะและการบริหารจัดการโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตลอดจนร่วมบูรณาการการขับเคลื่อนและขยายผลการดำเนินงานโครงการฯ ให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดนั้น จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้รวบรวมและจัดทำสรุปสถานะและการบริหารจัดการโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริจังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวนทั้งสิ้น ๑๖๒ โครงการ ประกอบด้วย

๑. โครงการด้านแหล่งน้ำ ๑๒๐ โครงการ
๒. โครงการด้านการเกษตร ๔ โครงการ
๓. โครงการด้านสิ่งแวดล้อม ๘ โครงการ

๔. โครงการด้านการส่งเสริมอาชีพ ๑๔ โครงการ

๕. โครงการด้านคมนาคม/สื่อสาร ๓ โครงการ

๖. โครงการด้านสวัสดิการสังคม/การศึกษา ๓ โครงการ

๗. โครงการด้านบูรณาการ/อื่นๆ ๑๐ โครงการ

จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ส่งสรุปสถานะและการบริหารจัดการโครงการฯ ให้คณะกรรมการขับเคลื่อนและขยายผลโครงการพัฒนาตามพระราชดำริจังหวัดแม่ฮ่องสอน ใช้เป็นข้อมูลบูรณาการการขับเคลื่อนและขยายผลการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม และแจ้งให้ทุกอำเภอ กำกับติดตาม ร่วมบูรณาการการขับเคลื่อนการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในพื้นที่ให้มีผลเป็นรูปธรรมต่อไป

๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สถานการณ์ป่าไม้

ลักษณะภูมิประเทศ ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีลักษณะเป็นทิวเขาสลับซับซ้อน ที่มีความสูงจากน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๑๐๐ - ๒,๐๐๐ เมตร เป็นพื้นที่ป่าไม้ตามธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีทิวเขาเรียงตามแนวทิศเหนือและทิศใต้ขนานกัน ทิวเขาที่สำคัญคือ ทิวเขาแดนลาว อยู่ทางตอนเหนือสุดของจังหวัด เป็นแนวแบ่งเขตแดนประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และ ทิวเขาถนนธงชัย ประกอบด้วยทิวเขาเรียงขนานกัน ๓ แนว คือ ทิวเขาถนนธงชัยตะวันตก เป็นแนวเขตแดนประเทศไทยและสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาทิวเขาถนนธงชัยกลาง อยู่ระหว่างแม่น้ำยวมและแม่น้ำแม่แจ่ม และทิวเขาถนนธงชัยตะวันออก เป็นแนวแบ่งเขตระหว่างจังหวัดแม่ฮ่องสอนกับจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งยังเป็นที่ตั้งของยอดเขาที่สูงที่สุด คือ ยอดเขาแม่ยะอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอปาย มีความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๒,๐๐๕ เมตร

ลักษณะทรัพยากรป่าไม้ ประเภทของป่าไม้ที่พบในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีทั้งป่าชนิดไม่ผลัดใบ ได้แก่ ป่าดงดิบชื้น ป่าดงดิบเขา และป่าสน และป่าชนิดผลัดใบ ได้แก่ ป่าผสมเบญจพรรณ และป่าเต็ง-รัง นอกจากนี้ยังพบป่าไร่ร้างและป่าไร่เลื่อนลอย พืชพันธุ์ไม้ในป่าส่วนใหญ่เป็นไม้มีค่า เช่น ไม้สัก ไม้เต็งรัง ไม้แดง ไม้ประดู่ ไม้ชิงชัง ไม้มะค่าโมง ไม้รกฟ้า ไม้ยมหอม ไม้ตะเคียนทอง ไม้ตะเคียนหนู ไม้เต็ง ไม้รัง ยางเหียง ไม้พลวง ไม้ตะแบก ฯลฯพืชพันธุ์ไม้ที่มีอยู่ทั่วไป ได้แก่ ไม้ไผ่ ผักหวานป่า ต้นคราม ผักกูด ผักกูดดอย ผักพ่อค้า ดอกอาว (กระเจียว) สาบแล แคป่า เพกา ปู่ย่า ผักแว่น ผักหนาม ผักเฮือด ผ่า เพียฟาน ฟักข้าว มันปลา (มันปู) เตา(สาหร่ายน้ำจืด) อ่องลอด (ดอกหิน) สมอไทย มะขามป้อม พืชพันธุ์ไม้เฉพาะ มีผักส้มปี้ (หัวแหวน) ผักหนามโค้ง (หมากลม) ดอกดิน เป็นต้น สัตว์ป่าที่พบได้แก่ เลียงผา กวางป่า เก้ง หมูป่า วัวแดง กระทิง เสือโคร่ง กระต่ายป่า กระรอก กระแต ชะนี นกกว่า ๑๒๐ ชนิด สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมประมาณ ๓๐ ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ๕ ชนิด สัตว์เลื้อยคลายประมาณ ๓๐ ชนิด ปลาน้ำจืดประมาณ ๓๐ ชนิด และแมลงกว่า ๒๐๐ ชนิด

พื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีเนื้อที่ประมาณ ๑๒,๗๘๐.๔๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๗,๙๘๗,๘๐๘.๒๗ ไร่ เป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ ๓ ของภาคเหนือ และเป็นอันดับ ๘ ของประเทศ พื้นที่มีรูปร่างเรียวยาวจากทิศเหนือจรดทิศใต้ มีความยาวประมาณ ๒๕๐ กิโลเมตร และความกว้างประมาณ ๙๕ กิโลเมตร มีเนื้อที่ไม่ใช่ป่าประมาณ ๑,๐๗๖,๗๕๕.๙๙ ไร่ และและปัจจุบันมีเนื้อที่ป่า ๖,๘๒๑,๘๐๘.๐๓ ไร่ (พ.ศ. ๒๕๖๒) คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๔๐ ของพื้นที่จังหวัด

ตารางที่ ๙๙ ข้อมูลจำนวนพื้นที่ป่า

ปี	พื้นที่ป่า (ไร่)	คิดเป็นร้อยละ
๒๕๕๘	๖,๙๓๙,๙๕๓.๒๘	๘๖.๙๙
๒๕๕๙	๖,๙๐๕,๐๐๒.๔๖	๘๖.๔๔
๒๕๖๐	๖,๙๐๑,๒๘๓.๕๓	๘๖.๔๐
๒๕๖๑	๖,๘๖๐,๖๑๑.๙๔	๘๕.๘๙
๒๕๖๒	๖,๘๒๑,๘๐๘.๐๓	๘๕.๔๐
๒๕๖๓	ยังไม่มีผลการแปรภาพถ่ายดาวเทียม	

ข้อมูลสถิต ๒๕๖๑,๒๕๖๒ อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ณ วันที่ ๑๘ เดือนมีนาคม ปี ๒๕๖๔

ตารางที่ ๑๐๐ สรุปข้อมูลการดำเนินโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน ปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ (จำนวน ๙ ป่าสงวนแห่งชาติ ๒๐ พื้นที่)

๑. พื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ จากกรมป่าไม้ จำนวน ๔ พื้นที่ ประกอบด้วย				
ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	ผู้ถือครองที่ดินในพื้นที่		เนื้อที่ (ไร่)	ที่ตั้งของพื้นที่ดำเนินการ อำเภอ (ตำบล)
	จำนวน (ราย)	จำนวน (แปลง)		
๑ ป่าแม่ปายฝั่งซ้าย (พื้นที่ ๑) อนุญาตปี ๖๐	๑,๖๒๔	๒,๑๙๑	๔,๐๙๙ – ๓ - ๒๐	อ.เมือง (จองคำ ,ปางหมู ,ผาบ่อง ,ห้วยโป่ง)
๒ ป่าแม่ปายฝั่งซ้าย (พื้นที่ ๒) อนุญาตปี ๖๑	๒,๖๐๓	๓,๔๐๙	๔,๔๖๖ – ๐ - ๙๒	อ.เมือง (จองคำ ,ปางหมู ,ผาบ่อง ,ห้วยโป่ง ,ห้วยปูลิง)
๓ ป่าแม่ปายฝั่งซ้ายตอนบน (พื้นที่ ๑) " ปี ๖๑	๒๑๐	๓๑๗	๙๑๘ – ๒ - ๕๖	อ.ปาย (เมืองแปง)
๔ ป่าแม่สุรินทร์ (พื้นที่ ๑) อนุญาตปี ๖๓	๑๗๑	๑๘๖	๑๔๕ – ๒ – ๖๖	อ.ขุนยวม (ขุนยวม)
รวม	**๔,๖๐๘**	**๖,๑๐๓**	**๙,๖๓๐ – ๑ – ๓๔**	
๒. ปี ๒๕๖๑ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ยื่นขอใช้พื้นที่ไปยังกรมป่าไม้ เพื่อดำเนินการ คทช. จำนวน ๓ พื้นที่ ประกอบด้วย (ปัจจุบันกรมป่าไม้แจ้งให้ตรวจสอบและจัดทำข้อมูลเพิ่มเติม ตามระเบียบคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ ฯ พ.ศ. ๒๕๖๓)				
ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	ผู้ถือครองที่ดินในพื้นที่		เนื้อที่ (ไร่)	ที่ตั้งของพื้นที่ดำเนินการ อำเภอ (ตำบล)
	จำนวน (ราย)	จำนวน (แปลง)		
๑ ป่าแม่ยวมฝั่งขวา (พื้นที่ ๑) ยื่นขอใช้ฯ ปี ๖๑	๗๗๑	๘๔๙	๑,๔๕๐ – ๑ - ๔๗	อ.แม่สะเรียง (บ้านกาศ ,แม่คง ,แม่ยวม) อ.สบเมย (สบเมย)
๒ ป่าแม่ยวมฝั่งซ้าย (อ.ขุนยวม) (พื้นที่ ๑) ยื่นขอใช้ฯ ปี ๖๑	๕๕๙	๗๒๒	๓,๒๖๒ – ๑ - ๒๙	อ.ขุนยวม (ขุนยวม ,เมืองปอน ,แม่เงา ,แม่อูคอ) อ.แม่ลาน้อย (แม่ลาหลวง ,สันติคีรี ,แม่โถ)
๓ ป่าสาละวิน (พื้นที่ ๑) ยื่นขอใช้ฯ ปี ๖๑	๑๒๘	๑๕๘	๒๘๗ – ๑ - ๒๓	อ.แม่สะเรียง (เสาหิน)
รวม	**๑,๔๕๘**	**๑,๗๒๙**	**๔,๙๙๙ – ๓ - ๙๙**	
๓. ปี ๒๕๖๓ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ยื่นขอใช้พื้นที่ไปยังกรมป่าไม้ เพื่อดำเนินการ คทช. จำนวน ๓ พื้นที่ ประกอบด้วย (ปัจจุบันกรมป่า แจ้งให้ตรวจสอบและจัดทำข้อมูลเพิ่มเติม ตามระเบียบคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ ฯ พ.ศ. ๒๕๖๓)				
ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	ผู้ถือครองที่ดินในพื้นที่		เนื้อที่ (ไร่)	ที่ตั้งของพื้นที่ดำเนินการ อำเภอ (ตำบล)
	จำนวน (ราย)	จำนวน (แปลง)		
๑ ป่าแม่ปายฝั่งขวา (พื้นที่ ๑)	๒,๘๙๐	๔,๕๕๒	๑๐,๐๓๓ – ๓ – ๕๘	อ.ปางมะผ้า (นาปู่ป้อม ,ปางมะผ้า ,ถ้ำลอด) อ.เมือง (ห้วยผา ,หมอกจำแป่ ,ปางหมู ,ผาบ่อง)
๒ ป่าแม่เงาและป่าแม่สำเพ็ง (พื้นที่ ๑)	๙๔๖	๑,๓๐๔	๒,๖๑๖ – ๑ – ๘๗	อ.ขุนยวม (ขุนยวม ,แม่อูคอ ,แม่เงา ,แม่ก๊)

๓ ป่าแม่ปายฝั่งซ้าย (พื้นที่ ๓)	๑,๓๙๓	๑,๗๑๖	๓,๗๔๑ – ๐ - ๒๑	อ.เมือง (จองคำ ,ปางหมู ,ผาบ่อง ,ห้วยโป่ง)
รวม	**๕,๒๒๙**	**๗,๕๗๒**	**๑๖,๓๙๑ – ๑ - ๖๖**	**ข้อ ๑. ถึง ๓. รวม ๑๐ พื้นที่ เนื้อที่ ๓๑,๐๒๑-๒-๙๙ ไร่**

๔. พื้นที่ที่เสนอเป็นเป้าหมายดำเนินการ คทช. ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔ จำนวน ๖ พื้นที่ ประกอบด้วย (ลงนาม เมื่อวันที่ ๒๕ พ.ย.๖๓)

ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	ผู้ถือครองที่ดินในพื้นที่		เนื้อที่ (ไร่)	ที่ตั้งของพื้นที่ดำเนินการ อำเภอ (ตำบล)
	จำนวน (ราย)	จำนวน (แปลง)		
๑ ป่าแม่ยวมฝั่งซ้าย (อ.แม่สะเรียง) (พื้นที่ ๑)	๓,๖๔๙	๔,๘๙๒	๑๐,๙๘๔ – ๑ - ๗๐	อ.แม่ลาน้อย (แม่ลาน้อย ,สันติคีรี ,ห้วยห้อม ,ท่าผาปุ้ม) อ.แม่สะเรียง (ป่าแป๋ ,บ้านกาศ ,แม่สะเรียง ,แม่เหาะ) อ.สบเมย (แม่คะตวน ,กองก๋อย ,แม่สวด)
๒ ป่าแม่ยวมฝั่งขวา (พื้นที่ ๒)	๗๗๒	๙๘๓	๓,๔๗๓ – ๑ - ๗๘	อ.แม่ลาน้อย (แม่ลาน้อย ,ท่าผาปุ้ม) อ.แม่สะเรียง (บ้านกาศ ,แม่คง ,แม่ยวม)
๓ ป่าแม่ปายฝั่งซ้ายตอนบน (พื้นที่ ๒)	๘๗๔	๑,๑๘๔	๒,๘๗๕ – ๓ - ๗๘	อ.ปาย (เวียงเหนือ ,แม่ฮี้ ,โป่งสา ,เมืองแปง)
๔ ป่าแม่สุรินทร์ (พื้นที่ ๒)	๒๖๘	๓๕๒	๑,๓๘๗ ๓ ๖๒	อ.ขุนยวม (ขุนยวม ,แม่อูคอ)
๕ ป่าแม่ยวมฝั่งซ้าย (อ.ขุนยวม) (พื้นที่ ๒)	๖๗	๗๕	๒๑๐ – ๑ - ๖๒	อ.ขุนยวม (แม่ยวมน้อย)
๖ ป่าสาละวิน (พื้นที่ ๒)	๑๘๗	๒๒๕	๓๐๓ – ๑ - ๑๖	อ.แม่สะเรียง (แม่ยวม ,เสาหิน)
รวม	**๕,๘๑๗**	**๗,๗๑๑**	**๑๙,๒๓๕ – ๑ - ๖๖**	

๕. พื้นที่ตกหล่น จำนวน ๔ พื้นที่ ตามสำรวจรังวัดที่ดินตามโครงการจัดการทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ (ตามมติ ครม. ๓๐ มิ.ย.๔๑ และเพิ่มเติมเฉพาะภาคเหนือ ๑๑ พ.ค.๔๒) ประกอบด้วย (อยู่ระหว่างตรวจสอบยืนยันความถูกต้องของข้อมูล ระหว่าง สจป งท้องที่ร่วมกับกรมป่าไม้ เพื่อเสนอเป็นพื้นที่เป้าหมาย คทชง ต่อไป)

ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	ผู้ถือครองที่ดินในพื้นที่		เนื้อที่ (ไร่)	ที่ตั้งของพื้นที่ดำเนินการ อำเภอ (ตำบล)
	จำนวน (ราย)	จำนวน (แปลง)		
๑ ป่าแม่ปายฝั่งซ้ายตอนบน (พื้นที่ ๓)	-	-		อ.ปาย (เวียงเหนือ ,แม่ฮี้ ,โป่งสา ,เมืองแปง)
๒ ป่าแม่ยวมฝั่งซ้าย (อ.ขุนยวม) (พื้นที่ ๓)	-	-		อ.ขุนยวม (ขุนยวม ,แม่อูคอ ,เมืองปอน) อ.แม่ลาน้อย (แม่ลาหลวง ,แม่โถ ,แม่นาจาง ,ขุนแม่ลา ,สันติคีรี
๓ ป่าสาละวิน (พื้นที่ ๓)	-	-		อ.แม่สะเรียง (แม่คง ,แม่ยวม ,เสาหิน) อ.สบเมย (แม่สามแลบ)
๔ ป่าแม่ปายฝั่งซ้าย (พื้นที่ ๔)	-	-		อ.เมือง (ห้วยผา ,หมอจำแป่ ,จองคำ ,ปางหมู ,ผาบ่อง ,ห้วยโป่ง ,ห้วยปูลิง)
รวม	-	-	๑๙,๔๐๖-๒-๐๘	**ข้อมูลเฉพาะลุ่มน้ำชั้นที่ ๓,๔,๕ ประมาณ ๑๙,๑๔๙-๒-๐๘ ไร่**

สรุปมีพื้นที่เป้าหมายดำเนินการ คทช. ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๙ ป่า ๒๐ พื้นที่ รวมเนื้อที่ ๖๙,๔๐๖ – ๒ – ๗๓ ไร่

ตารางที่ ๑๐๑ ผลการดำเนินงานพื้นที่เป้าหมายโครงการ คทช.ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน ๙ ป่าสงวนแห่งชาติ (๒๐พื้นที่) รวมเนื้อที่ ๖๔,๔๐๖ ๒ ๗๓ ไร่

การดำเนินการ	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	เนื้อที่ (ไร่)
๑. กรมป่าไม้ ได้อนุญาตให้เข้าทำประโยชน์แล้ว จำนวน ๔ พื้นที่ อนุญาตเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๐ , ๒๕๖๑ (มี ๒ พื้นที่) และปี พ.ศ.๒๕๖๓	๑.ป่าแม่ปายฝั่งซ้าย พื้นที่ ๑ (๔,๐๙๙-๓-๒๐ ไร่) ๒.ป่าแม่ปายฝั่งซ้าย พื้นที่ ๒ (๔,๔๖๖-๐-๙๒ไร่) ๓.ป่าแม่ปายฝั่งซ้ายตอนบน พื้นที่ ๑ (๙๑๘-๒-๕๖ ไร่) ๔.ป่าแม่สุรินทร์ พื้นที่ ๑ (๑๔๕-๒-๖๖ ไร่)	๙,๖๓๐-๑-๓๔ คิดเป็น ๑๓.๘๘% ของเป้าหมาย
๒. ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้ส่งเรื่องขอใช้พื้นที่ให้กรมป่าไม้ จำนวน ๓ พื้นที่ (กรมป่าไม้ส่งกลับมาให้ตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติม)	๑.ป่าแม่ยวมฝั่งขวา พื้นที่ ๑ (๑,๔๕๐-๑-๔๗ ไร่) ๒.ป่าแม่ยวมฝั่งซ้าย อำเภอขุนยม พื้นที่ ๑ (๓,๒๖๒-๑-๒๙ ไร่) ๓.ป่าสาละวิน พื้นที่ ๑ (๒๘๗-๑-๒๓ ไร่)	๔,๙๙๙-๓-๙๙
๓. ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ส่งเรื่อขอใช้พื้นที่ไปยังกรมป่าไม้ จำนวน ๓ พื้นที่ (กรมป่าไม้ส่งกลับมาให้ตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติม)	๑.ป่าแม่ปายฝั่งขวา (๑๐,๐๓๓-๓-๕๘ ไร่) ๒.ป่าแม่เงาและป่าแม่สำเพ็ง (๒,๖๑๖-๑-๘๗ ไร่) ๓.ป่าแม่ปายฝั่งซ้าย พื้นที่ ๓ (๓,๙๘๑-๐-๒๑ ไร่) กรณีตามข้อ ๒ และ ข้อ ๓ จำนวน ๖ พื้นที รวมเนื้อที่ ๒๑,๓๙๑-๑-๖๕ ไร่	๑๖,๓๙๑-๑-๖๖ ข้อ ๒ และ ข้อ ๓ คิดเป็น ๓๐.๘๒ % ของพื้นที่เป้าหมาย
๔.จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้เสนอเป็นที่เป้าหมาย คทช. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวน ๖ พื้นที่ (รออนุ ๑ มีมติกำหนดให้เป็นพื้นที่ดำเนินการและแจ้งให้จังหวัดฯ ยื่นขอใช้พื้นที่)	๑.ป่าแม่ยวมฝั่งซ้าย อำเภอแม่สะเรียง พื้นที่ ๑ (๑๐,๙๘๔-๑-๗ ไร่) ๒.ป่าแม่ยวมฝั่งขวา พื้นที่ ๒ (๓,๔๗๓-๑-๗๘ ไร่) ๓.ป่าแม่ปายฝั่งซ้านตอนบน พื้นที่ ๒ (๒,๘๗๕-๓-๗๘ ไร่) ๔.ป่าแม่สุรินทร์ พื้นที่ ๒ (๑,๓๘๗-๓-๖๒ ไร่) ๕.ป่าแม่ยวมฝั่งซ้าย อำเภอขุนยวม พื้นที่ ๒ (๒๑๐-๑-๖๒ ไร่) ๖.ป่าสาละวิน พื้นที่ ๒ (๓๐๓-๑-๑๖ ไร่)	๑๙,๒๓๕-๑-๖๖ คิดเป็น ๒๗.๗๒ % ของพื้นที่เป้าหมาย
๕. อยู่ระหว่างตรวจสอบยืนยันความถูกต้องระหว่าง สจป. ท้องที่ร่วมกับกรมป่าไม้ (คาดว่าจะเสนอเป็นพื้นที่เป้าหมาย คทช. ในปี พ.ศ.๒๕๖๔ เพิ่มเติม)	๑. ป่าแม่ปายฝั่งซ้านตอนบน พื้นที่ ๓ ๒.ป่าแม่ยวมฝั่งซ้าย อำเภอขุนยวม พื้นที่ ๓ ๓.ป่าสาละวิน พื้นที่ ๓ ๔.ป่าแม่ปายฝั่งซ้าย พื้นที่ ๔	๑๙,๑๔๙-๒-๐๘ คิดเป็น ๒๗.๕๙ % ของพื้นที่เป้าหมาย

ปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้

๑. การบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อขยายพื้นทีเกษตร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเขตพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม และใช้สารเคมีในการเกษตรทำให้ดิน น้ำ ขาดความอุดมสมบูรณ์ และเกิดมลพิษกับสิ่งแวดล้อมตามมาโดยเฉพาะการปลูกพืชเชิงเดี่ยว เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ซึ่งต้องถางพื้นที่ป่าเพื่อเพาะปลูก และการปลูกขิงที่ต้องหมุนเวียนพื้นที่เพาะปลูกในรอบถัดไป

๒. พื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิหรือที่ สปก. และ สทก. มีน้อย ไม่เพียงพอกับการขยายตัวของครอบครัวของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ทำให้เกิดการบุกรุกพื้นที่ป่ามากขึ้น

๓. มีนายทุนนอกพื้นที่และในพื้นที่จ้างแรงต่างด้าว ลักลอบตัดไม้ทำลายป่า ในพื้นที่ที่เจ้าหน้าที่ภาครัฐไม่สามารถเข้าถึงได้ เช่น ป่าสาละวิน เป็นต้น

๔. ชาวบ้านขาดความองค์รู้การจัดการป่าไม้ และความเข้าใจในการบริหารจัดการป่าไม้เพื่อให้การอยู่ร่วมกับป่ามีความยั่งยืน เช่น การบริหารจัดการป่าชุมชน การจัดการไฟป่า

แนวทางแก้ไขปัญหาในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้

๑. มีการวางแผนการแก้ไขปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าร่วมกันทุกภาคส่วน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ จึงเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาด้านอื่นๆ ดังนั้น ควรมีการวางแผนการใช้ประโยชน์พื้นที่ของจังหวัดใหม่ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงโดยกำหนด Zoning และการบังคับใช้ผังเมืองอย่างจริงจัง

๒. การออกเอกสารสิทธิ์ให้ชุมชนในพื้นที่ป่าโดยมีเงื่อนไขในการรับผิดชอบดูแลรักษาป่าในพื้นที่ของชุมชน ซึ่งจะช่วยแก้ไขปัญหาการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ป่าอย่างผิดกฎหมายได้ และจะสามารถนำสู่การแก้ไขปัญหาการพัฒนาด้านอื่นๆ ควบคู่กับการรักษาทรัพยากรป่าไม้ได้อย่างยั่งยืน และควรจัดสรรที่ดินทำกินให้ราษฎรเพียงพอต่อการดำรงชีวิต

๓. สนับสนุนการอนุรักษ์ป่าไม้และทรัพยากรอื่นๆ ตามภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนสนับสนุนกฎระเบียบที่ดีมีประสิทธิภาพในการบริหารหมู่บ้าน ชุมชน ที่ดีอยู่แล้วให้คงอยู่

๔. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ควบคู่ไปกับการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีป่าไม้สมบูรณ์

๕. ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ช่วยกันดูแลรักษาให้คงสภาพเดิม ไม่ให้เกิดความเสื่อมโทรม เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตในท้องถิ่นของตน การประสานงานเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชาชน ให้มีบทบาทหน้าที่ในการปกป้อง คุ้มครอง ฟื้นฟูการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

๖. หยุดยั้งการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า และจัดทำแนวเขตป่าให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการบุกรุกแผ้วถางป่าของราษฎรรายใหม่ในเขตพื้นที่รกร้างหรือเสื่อมโทรม

สถานการณ์ไฟป่าและหมอกควัน

สถานการณ์ไฟป่าและหมอกควันเกิดขึ้นทุกปีในช่วงฤดูแล้ง มักพบการเพิ่มสูงขึ้นของฝุ่นละอองในพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทย ซึ่งในรอบปีที่ผ่านมาได้ประสบปัญหาหมอกควันจากไฟป่า ปกคลุมพื้นที่อย่างรุนแรง โดยตรวจพบแนวโน้มของปริมาณฝุ่นขนาดเล็ก (PM๒.๕) เพิ่มสูงขึ้นตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายนของทุกปี ประกอบกับในช่วงเวลาดังกล่าวเกษตรกรจะทำการเผาเศษวัสดุเพื่อเตรียมพื้นที่สำหรับทำการเกษตรในช่วงฤดูฝน สภาวะอากาศที่แห้งและมวลอากาศที่นิ่งเนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่ล้อมรอบด้วยภูเขามีสภาพเป็นแอ่งกระทะที่เรียกว่า แอ่งแม่ฮ่องสอน มวลอากาศไม่มีการเคลื่อนที่ ทำให้ฝุ่นละอองแขวนลอยอยู่ได้นาน ไม่สามารถกระจายออกไปและตกลงพื้น ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมสุขภาพอนามัยของประชาชน ก่อให้เกิดสภาพฟ้าหลัวมีหมอกควันปกคลุมทัศนวิสัยต่ำกว่า ๑ กิโลเมตร แทบทุกพื้นที่ ส่งผลต่อสุขภาพของประชาชน โดยป่วยเป็นปัญหาต่อระบบการหายใจ นอกจากนี้ปัญหาหมอกควันยังส่งผลกระทบต่อสภาวะเศรษฐกิจของพื้นที่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ส่งผลกระทบต่อธุรกิจการท่องเที่ยวรวมถึงบดบังทัศนวิสัยการจราจรทั้งทางบกและทางอากาศซึ่งพบว่ามีการยกเลิกและเลื่อนเที่ยวบินเนื่องจากทัศนะวิสัยต่ำกว่าเกณฑ์ปลอดภัย

สถานการณ์ไฟป่าและหมอกควันในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔ มีแนวโน้มความรุนแรงเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ โดยข้อมูลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ มีจุดความร้อนสะสมตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม – ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔ จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีจุดความร้อนสะสมทั้งหมด ๘,๙๖๘ จุด คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของจุดความร้อนสะสมปี ๒๕๖๓ หรือ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๘ ของ

ค่าเป้าหมายปี ๒๕๖๔ ซึ่งทางจังหวัดตั้งเป้าหมายปี ๒๕๖๔ ไม่เกิน ๘,๓๐๔ จุด ในส่วนของค่า PM ๒.๕ ในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน เกินเกณฑ์มาตรฐาน จำนวน ๒๔ วัน

สถานการณ์การตรวจพบจุดความร้อน Hot spot ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ตารางที่ ๗๖ สถานการณ์การตรวจพบจุดความร้อน Hot spot ระบบเวียร์ แยกรายอำเภอ และแยกตามลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดิน ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔

ตารางที่ ๑๐๒ เปรียบเทียบการเกิดจุดความร้อนสะสมรายอำเภอ (ณ ห้วงเวลาเดียวกัน)

อำเภอ	จำนวนจุดความร้อน ๑ม.ค.-๑๕ มี.ค.๖๓ (จุด)	จำนวนจุดความร้อน ๑ม.ค.- ๑๕ มี.ค.๖๔ (จุด)
ปาย	๑,๕๔๕	๑,๔๔๒
ปางมะผ้า	๘๐๘	๗๒๖
เมือง	๑,๖๒๘	๑,๖๘๐
ขุนยวม	๘๔๒	๗๗๗
แม่ลาน้อย	๗๗๘	๘๑๔
แม่สะเรียง	๒,๑๘๓	๒,๘๓๒
สบเมย	๕๔๒	๖๙๗
รวม	**๘,๓๒๖**	**๘,๙๖๘**

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (GISTDA) วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔

ตารางที่ ๑๐๓ เปรียบเทียบการเกิดจุดความร้อนสะสมในภาพรวม ตามลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน	จำนวนจุดความร้อน ปี ๒๕๖๓ (จุด)	จำนวนจุดความร้อน ปี ๒๕๖๔ (จุด)	คิดเป็นร้อยละของจุดความร้อน ปี ๒๕๖๓
ป่าอนุรักษ์	๙,๙๗๘	๕,๖๙๒	๕๗.๐๕
ป่าสงวนแห่งชาติ	๖,๒๒๔	๓,๐๘๙	๔๙.๖๓
เขต สปก.	๑๗	๑๐	๕๘.๘๒
ริมทางหลวง	๔	๐	๐.๐๐
พื้นที่เกษตร	๙๖	๑๗	๑๗.๗๑
ชุมชนและอื่นๆ	๒๘๘	๑๖๐	๕๕.๕๖
รวม	**๑๖,๖๐๗**	**๘,๙๖๘**	**๕๔.๐๐**

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (GISTDA) วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔

ตารางที่ ๑๐๔ สถานการณ์การตรวจพบจุดความร้อน Hot spot ด้วยระบบเวียร์

ข้อมูล	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔
จุดความร้อน Hot spot	-	-	๑๖,๓๑๙	๑๖,๖๐๗	๘,๙๖๘

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๖ เดือนมีนาคม ปี ๒๕๖๔ (ระบบเวียร์เริ่มเก็บสถิติปี ๒๕๖๒)

ตารางที่ ๑๐๕ จำนวนวันคุณภาพอากาศที่เกินกว่ามาตรฐานที่กำหนด (ค่า PM ๒.๕)

ข้อมูล	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๓
จำนวนวันคุณภาพอากาศที่เกินกว่ามาตรฐานที่กำหนด (วัน)	-	-	๖๓	๗๕	๒๔
ค่า PM๒.๕ สูงสุด (ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร)	-	-	๒๗๗	๒๖๙	๓๒๙

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๖ เดือนมีนาคม ๒๕๖๔

ตารางที่ ๑๐๖ สถิติการดับไฟป่าของจังหวัดแม่ฮ่องสอน แยกรายอำเภอ

อำเภอ	ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓	
	จำนวนครั้ง	พื้นที่เสียหาย (ไร่)	จำนวนครั้ง	พื้นที่เสียหาย (ไร่)	จำนวนครั้ง	พื้นที่เสียหาย (ไร่)	จำนวนครั้ง	พื้นที่เสียหาย (ไร่)	จำนวนครั้ง	พื้นที่เสียหาย (ไร่)
ปาย	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
ปางมะผ้า	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
เมือง	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
ขุนยวม	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
แม่ลาน้อย	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
แม่สะเรียง	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
สบเมย	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
รวม(ครั้ง)	๓๙๑	๔,๘๐๐	๒๙๘	๓,๗๐๓	๓๖๗	๓,๗๓๐.๑๓	๕๐๐	๗,๗๑๑.๘	๓๓๔	๔,๑๒๓.๘

ที่มา : สำนักป้องกัน ปราบปราม และควบคุมไฟป่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
หมายเหตุ : หน่วยงานไม่ได้มีการบันทึกสถิติรายอำเภอ
ข้อมูล ณ วันที่ ๙ เดือนกรกฎาคม ปี๒๕๖๓ (ปี ๒๕๖๔ ยังไม่มีรายงาน)

ตางรางที่ ๑๐๗ จำนวนเที่ยวบินที่ยกเลิก

	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
จำนวนเที่ยวบินที่ยกเลิก	๘	๐	๘๔	๒๙	๗

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๖ เดือนมีนาคม ปี ๒๕๖๔ (ข้อมูลปี ๒๕๖๓ เก็บสถิติถึงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓ เนื่องจากอยู่ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จึงมีการระงับเที่ยวบิน)

ตารางที่ ๑๐๘ จำนวนผู้ป่วยที่ได้รับผลกระทบจากหมอกควันไฟป่า

	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
จำนวนผู้ป่วยที่ได้รับผลกระทบจากหมอกควันไฟป่า	-	๔๒,๘๓๒	๒๖,๑๘๔	๒๓,๒๖๑	๘,๙๗๘

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๖ เดือนมีนาคม ๒๕๖๔

สาเหตุของปัญหาไฟป่าและหมอกควัน

๑. การหาของป่า ล่าสัตว์
๒. การเผาในพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อกำจัดวัชพืช และเตรียมพื้นที่เพาะปลูก
๓. ความคึกคะนอง ความประมาท
๔. การกลั่นแกล้ง ความขัดแย้งในพื้นที่

๕. เผาเพื่อการปศุสัตว์

๖. หมอกควันข้ามแดน

แนวทางแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควัน

๑. การเร่งรัดการดำเนินโครงการจัดที่ดินทำกิน ทั้งในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติและพื้นที่อุทยานฯ เพื่อขับเคลื่อนมาตรการสร้างความยั่งยืนในพื้นที่

๒. ปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อกับประชาชนในการทำกินในพื้นที่ป่า เช่น ปลูกกาแฟ บุก ต้นพลู เลี้ยงผึ้ง การเพาะเห็ดถอบ เพื่อให้ชุมชนมีรายได้ และเกิดการดูแลพื้นที่ป่าอย่างยั่งยืน

๓. ส่งเสริมการทำเกษตรที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการทำไร่หมุนเวียนซึ่งเป็นสาเหตุของการเผาพื้นที่เกษตร โดยใช้รูปแบบ โคก หนอง นา โมเดล โดยการบูรณการระหว่างกระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๔. ข้อตกลงอาเซี่ยนว่าด้วยความร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดน ควรมีสภาพบังคับ

๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ และปลูกจิตสำนึกแก่เยาวชน

๖. ส่งเสริมการเก็บใบไม้มาอัดก้อน เพื่อสร้างรายได้แก่ชุมชน

ปัญหา-อุปสรรคในการแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควัน

๑. สภาพภูมิประเทศ เป็นภูเขาสูงชัน เข้าถึงลำบาก มีความอันตราย ทำให้ไม่สามารถเข้าดับไฟได้ทุกจุด และหลายจุดเกิดในช่วงเวลากลางคืน

๒. ฤดูร้อนเกิดเร็วและยาวนานกว่าปกติ

๓. ชุมชนส่วนใหญ่ยังอยู่ในพื้นที่ป่า ร้อยละ ๘๔

๔. การติดต่อสื่อสารเป็นไปด้วยความยากลำบาก สัญญาณไม่ครอบคลุมทั่วพื้นที่

๕. มีแนวเขตแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านทุกอำเภอ ปัญหาการข้ามแดนลักลอบเผาป่า หาของป่า ล่าสัตว์ จากบุคคลภายนอกพื้นที่

๖. ปัญหาหมอกควันข้ามแดน

๗. กำลังพล/วัสดุ/อุปกรณ์/ยานพาหนะ ภาคพื้นดินไม่เพียงพอ

๘. สถานีควบคุมไฟป่าไม่ครอบคลุมทุกอำเภอ

๙. การสนับสนุนปฏิบัติการทางอากาศ มีข้อจำกัดด้านจำนวนอากาศยาน เช่น เฮลิคอปเตอร์ โดรน UAV เป็นต้น

๑๐. การแจ้งเตือนจุดความร้อน ไม่ Real time และเทคโนโลยีตรวจจับจุดความร้อน การประมวลพื้นที่เผาไหม้ ไม่ทันสมัย

๑๒. ความล่าช้าในการจัดการที่ดินทำกิน การตรวจพิสูจน์สิทธิการครอบครอง ทั้งในพื้นที่สงวนแห่งชาติและพื้นที่อุทยานฯ จึงไม่สามารถขับเคลื่อนมาตรการสร้างความยั่งยืนได้

๑๓. ฐานข้อมูลการใช้ประโยชน์พื้นที่ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงเช่นฐานข้อมูลพื้นที่ริมทาง เป็นต้น

สถานการณ์ทรัพยากรน้ำ

ข้อมูลทั่วไปด้านทรัพยากรน้ำ

ทรัพยากรน้ำของจังหวัดแม่ฮ่องสอนส่วนใหญ่เป็นแหล่งน้ำจากพื้นที่ป่าต้นน้ำอยู่บริเวณรอยต่อระหว่างทิวเขาถนนธงชัยกับทิวเขาแดนลาว และทิวเขาทางตอนใต้ในอำเภอขุนยวม มีปริมาณน้ำเก็บได้ต่อปี ๑๓,๐๘๙,๖๐๐ ลบ.ม. ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในจังหวัด ๑,๒๕๐.๖๐ ลบ.ม. ประเภทของแหล่งน้ำในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน แม่น้ำสายหลัก ได้แก่ แม่น้ำปาย แม่น้ำสาละวิน แม่น้ำยวม และแม่น้ำสายรอง ได้แก่ แม่สุรินทร์ แม่ลาหลวง แม่เงา น้ำของ น้ำแม่ริด แม่สะเรียง แม่สะงา แม่สะมาด ส่วนอ่างเก็บน้ำ ได้แก่ อ่างเก็บน้ำม่อนตะแลง ปริมาณกักเก็บน้ำปริมาณ ๐.๒๖๙ (ลบ.ม.) อ่างเก็บน้ำห้วยแม่ฮ่องสอน ปริมาตรกักเก็บน้ำปริมาณ ๐.๖๖๓ (ลบ.ม.) อ่างจองจายปริมาตรกักเก็บน้ำปริมาณไม่แน่นอน (ลบ.ม.)ประชาชนในพื้นที่มีความต้องการใช้น้ำด้านเกษตรร้อยละ ๓๓.๑๔ น้ำบาดาลในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีทั้งหมด ๘๓๙ แห่ง เป็นการเจาะน้ำบาดาลเพื่อจะใช้ในการอุปโภคบริโภคทั่วไป หรือเพื่อการเกษตร หรือเพื่อใช้ในภาคธุรกิจ หรือเพื่อใช้ในภาคอุตสาหกรรม

ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำ

๑. ปัญหาน้ำแล้ง

๑.๑ น้ำเพื่อการเกษตร

ปัญหาการขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้งเกิดจากการขาดแหล่งกักเก็บน้ำที่เพียงพอ เนื่องจากสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีลักษณะลาดชัน เมื่อถึงฤดูฝนน้ำจะหลากลงมาสู่พื้นที่ลุ่มอย่างรวดเร็ว เมื่อไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำจึงทำให้ไม่สามารถกักเก็บปริมาณน้ำไว้ใช้ในช่วงฤดูแล้งได้ ประกอบกับลักษณะดินเป็นดินทรายซึ่ง ไม่สามารถกักเก็บปริมาณน้ำไว้ได้ รวมถึงแหล่งกักเก็บน้ำทั้งที่มีอยู่ตามธรรมชาติและที่สร้างขึ้นเกิดการทับถมของตะกอน ไม่สามารถกักเก็บปริมาณน้ำได้อย่างเพียงพอ ส่งผลให้เกิดความขาดแคลนในช่วงฤดูแล้ง และสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นอีกประการหนึ่ง คือ ขาดระบบการกระจายน้ำที่มีความเหมาะสม ขาดระบบการกักเก็บน้ำ คลองส่งน้ำ ลำเหมืองที่ส่งน้ำไปยังพื้นที่การเกษตรมีไม่เพียงพอ ลำห้วยที่มีอยู่ในแต่ละพื้นที่เริ่มแห้ง คลองส่งน้ำไม่ได้มาตรฐาน ไม่สามารถส่งน้ำๆไปยังพื้นที่การเกษตรได้อย่างเพียงพอ รวมไปถึงปัญหาการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างไม่เหมาะสม การเพิ่มขึ้นของประชากรมีอัตราสูง รวมไปถึงการขยายตัวทางเศรษฐกิจทำให้มีความต้องการใช้น้ำในกิจกรรมต่างๆ เพิ่มขึ้น

๑.๒ น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค

จังหวัดแม่ฮ่องสอนประกอบไปด้วยประชากรชนเผ่าหลายชาติพันธุ์ ซึ่งอาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่สูง จึงทำให้การคมนาคมและการพัฒนาหลายๆด้านเป็นไปด้วยความยากลำบาก โดยเฉพาะการพัฒนาด้านทรัพยากรน้ำ (น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ในชุมชนบนพื้นที่สูงส่วนใหญ่มีการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคจากระบบประปาภูเขาหรือประปาจากน้ำลำห้วย และเนื่องจากลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ลาดชันยากแก่การกักเก็บน้ำ ประกอบกับการขาดระบบการกักเก็บน้ำที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน จึงทำให้น้ำที่จะนำมาใช้ไม่สะอาดและไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร ในส่วนของชุมชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ราบบางส่วนในหลายๆอำเภอซึ่งมีการใช้น้ำจากระบบประปาหมู่บ้านก็ยังคงประสบปัญหาน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคเช่นเดียวกัน เนื่องมาจากการบริหารจัดการระบบน้ำประปา การดูแลรักษา การซ่อมบำรุงที่ยังขาดมาตรฐาน ระบบน้ำประปาที่มีอยู่เดิมเก่า ทรุดโทรม ไม่ได้รับการปรับปรุง รวมไปถึงการขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเหมาะสมในการใช้และการบริหารจัดการน้ำของชุมชน จึงส่งผลให้น้ำประปาและน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคไม่มีคุณภาพและปริมาณไม่เพียงพอในช่วงฤดูแล้งในหลายๆ พื้นที่ของจังหวัด

๒. ปัญหาน้ำท่วม

ปัญหาน้ำหลากในช่วงฤดูฝน เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของประชากรทำให้เกิดการตัดไม้ทำลายป่าทั้งเพื่อสร้างที่อยู่อาศัยและพื้นที่ทางการเกษตรเกิดปัญหาป่าต้นน้ำถูกทำลาย การบุกรุกพื้นที่ป่าและทำลายพื้นที่ป่าเพื่อทำเป็นพื้นที่การเกษตร เช่น ข้าวโพดและพืชเชิงเดี่ยวต่างๆ โดยปัญหาในภาพรวมเกิดจากสาเหตุที่ในช่วงฤดูฝนปริมาณน้ำฝนที่ตกลงมามากแต่ขาดแหล่งกักเก็บน้ำที่เพียงพอและได้มาตรฐาน ประกอบกับแหล่งกักเก็บน้ำตามธรรมชาติและที่สร้างขึ้นที่มีอยู่เดิมนั้นเกิดการทับถมของตะกอน ฝายเก็บน้ำและลำเหมือง ลำคลองตื้นเขิน ชำรุดเสียหายไม่สามารถกักเก็บปริมาณน้ำฝนไว้ได้ พนังกั้นน้ำก็ถูกกัดเซาะเสียหายไม่ได้รับการปรับปรุง และการรุกล้ำลำน้ำเพื่อสร้างที่อยู่อาศัยและสิ่งปลูกสร้างต่างๆ จึงเป็นที่มาของปัญหาน้ำป่าไหลหลาก สร้างความเสียหายให้แก่ที่อยู่อาศัยและพื้นที่การเกษตรของประชาชน

แนวทางแก้ไขปัญหาในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรน้ำ

ควรมีการจัดทำแผนการบริหารจัดการและการพัฒนาทรัพยากรน้ำของจังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและเกิดความยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานท้องถิ่น หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องและประชาชนในจังหวัด

สถานการณ์ทรัพยากรดินและการใช้ที่ดิน

ปัญหาด้านทรัพยากรดิน

๑. การใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นดินเหนียวที่มีโครงสร้างแน่นทึบ หน้าดินแห้งและแข็งไถพรวนยาก ความอุดมสมบูรณ์ของดินค่อนข้างต่ำบางพื้นที่ขาดแคลนน้ำ มีน้ำท่วมขังในฤดูฝนทำความเสียหายกับพืชที่ไม่ชอบน้ำ

๒. การใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นดินปนทรายทำให้มีความสามารถในการอุ้มน้ำและดูดซับธาตุอาหารค่อนข้างต่ำ ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำ มีน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทำความเสียหายกับพืชที่ไม่ชอบน้ำ

๓. การใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นดินปนทราย มีการระบายน้ำค่อนข้างเลวถึงดีปานกลาง ปลูกข้าวมักจะขาดแคลนน้ำนาน และมีน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทำความเสียหายกับพืชที่ไม่ชอบน้ำ ในปีที่ฝนชุกมักจะมีน้ำไหล่บ่าท่วมขังทำความเสียหายกับพืชที่ปลูก

๔. การใช้ประโยชน์ที่ดิน ปกติไม่ค่อยมีปัญหา แต่อาจมีน้ำท่วมขังหรือไหลบ่าท่วมขังอย่างฉับพลันในระยะที่มีฝนตกหนักมากและขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๕. การใช้ประโยชน์ที่ดิน ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำและในพื้นที่ที่ความลาดชันเกิดการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดิน

๖. การใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นดินทราย ทำให้มีความสามารถในการอุ้มน้ำและดูดซับธาตุอาหารต่ำ ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำขาดแคลนน้ำและในพื้นที่ที่ความลาดชันดินง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดิน

๗. การใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นดินทรายจัดหนามากกว่า ๑๐๐ ซม. ทำให้มีความสามารถในการอุ้มน้ำและดูดซับธาตุอาหารต่ำมาก ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำ เกิดการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินง่ายมากและธาตุหารถูกชะล้างไปอยู่ในดินล่างเกินรากพืชที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้

๘. การใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นดินทรายลึกปานกลางที่มีชั้นลูกรังหรือก้อนกรวดปริมาณมากกว่า ๓๕% โดยปริมาตรในช่วงความลึก ๕๐-๑๐๐ ซม. จากผิวดิน ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการชอนไชของรากพืชที่มีระบบรากลึก มีความสามารถในการอุ้มน้ำและดูดซับธาตุอาหารต่ำ ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ

ขาดแคลนน้ำและในพื้นที่ที่ความลาดชันดินจะเกิดการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดิน ทำให้เป็นดินตื้นยากต่อการปรับปรุงแก้ไข

๙. การใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นกลุ่มดินตื้นที่มีชั้นลูกรังหรือก้อนกรวดปริมาณมากกว่า ๓๕% โดยปริมาตร ภายในความลึก ๕๐ ซม. จากผิวดิน มีก้อนกรวดหรือลูกรังกระจัดกระจายอยู่บนผิวหน้าดินมาก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการไถพรวนและชอนไชของรากพืช มีความสามารถในการอุ้มน้ำและดูดซับธาตุอาหารต่ำ ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ขาดแคลนน้ำและในพื้นที่มีความลาดชันดินจะเกิดการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินได้ง่าย

๑๐. การใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็น ดินตื้นที่พบชั้นหินพื้น ภายในความลึก ๕๐ ซม. จากผิวดิน มีเศษหินหรือหินพื้นโผล่กระจัดกระจายอยู่บนผิวหน้าดินมาก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเกษตรกรรมและการเจริญเติบโตของพืช มีความสามารถในการอุ้มน้ำและดูดซับธาตุอาหารต่ำความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำขาดแคลนน้ำ ในพื้นที่เกษตรกรรมและมีความลาดชันดินจะเกิดการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินรุนแรงมาก

๑๑. การใช้ประโยชน์ที่ดิน สภาพพื้นที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕% ทำให้เกิดการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินรุนแรงในพื้นที่ที่ทำการเกษตร ขาดแคลนน้ำ การจัดการและดูแลรักษาทำได้ยาก มีเศษหิน ก้อนหินหรือหินพื้นโผล่กระจัดกระจายอยู่บนผิวดิน เป็นอุปสรรคต่อการเกษตรกรรม

แนวทางแก้ไขปัญหาในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดิน

๑. การจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการปลูกพืชเศรษฐกิจทุกชนิดโดยเลือกใช้พื้นที่ที่ไม่เสี่ยงต่อการถูกน้ำท่วมหรือน้ำไหลบ่า

๒. การจัดการในพื้นที่ที่มีหน้าดินมีเศษหิน ก้อนหินหรือลูกรังปริมาณมาก พื้นที่ที่มีความลาดชันสูงหรือพื้นที่ที่เป็นป่า ไม่ควรนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ควรปล่อยไว้เป็นพื้นที่ป่า สำหรับพื้นที่ทิ้งร้างควรปลูกไม้ใช้สอยโตเร็วหรือฟื้นสภาพป่าให้กลับคืนมา

๓. การจัดการควรปล่อยไว้เป็นป่าธรรมชาติเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า แหล่งต้นน้ำลำธาร ในกรณีที่จำเป็นต้องนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จำเป็นต้องมีการศึกษาดินก่อนเพื่อให้ทราบถึงความเหมาะสมของดินสำหรับการปลูกพืช

สถานการณ์ขยะมูลฝอย

ปริมาณขยะมูลฝอย จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้น ทั้งหมด ๑๒๓.๐๖ ตัน/วัน ปริมาณขยะมูลฝอยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บขนไปได้และกำจัดถูกต้อง ๔๗.๗๓ ตัน/วัน มีปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ ๒๑.๘๐ ตัน/วัน ซึ่ง อปท. และภาคประชาชนมีการนำขยะมูลฝอยไปใช้ประโยชน์โดยการทำปุ๋ย๑๑๙ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ เข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล และการนำไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบอื่น เช่น ทำไม้กวาด ทำหลังคา ทำภาชนะบรรจุอาหาร และทำถ่านอัดแท่ง เป็นต้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนมาก มีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ๐ – ๕ ตัน/วัน จำนวน ๓๘ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๗๘ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นไม่เกิน ๑๐ ตัน/วัน จำนวน ๙ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๘ และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นมากกว่า ๑๐.๑ ตัน/วัน จำนวน ๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๔ คือ เทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน และองค์การบริหารส่วนตำบลแม่สามแลบ

สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยทั้งหมด ๑๓๙ แห่ง สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ตั้งอยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ จำนวน ๒ แห่ง สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน ๔ แห่ง สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ป่าสงวน จำนวน ๑๐๙ แห่ง ที่เหลือไม่สามารถจับพิกัดได้ รูปแบบการดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน

จากการสำรวจรวบรวมข้อมูลในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่ารูปแบบการกำจัดขยะมูลฝอยมีทั้งหมด ๖ รูปแบบ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

(๑) ดำเนินการฝังกลบแบบถูกหลักสุขาภิบาล จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ เทศบาล เมืองแม่ฮ่องสอน

(๒) ดำเนินการฝังกลบโดยใช้ดินปิดทับทุกวันจำนวน ๑ แห่ง ได้แก่เทศบาลตำบลปาย

(๓) ดำเนินการฝังกลบโดยใช้ดินปิดทับเป็นครั้งคราวจำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลปางหมู องค์การบริหารส่วนตำบลขุนยวม องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน้อย

(๔) ดำเนินการว่าจ้างเอกชนขนส่งไปกำจัด ณ จังหวัดเชียงใหม่จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลแม่สะเรียง เทศบาตำบลเมืองยวมใต้ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบ้านกาศ

(๕) ดำเนินการเผาในเตาเผาแบบไม่มีระบบควบคุมอากาศ จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่สามแลบ จำนวน ๓ เตา ตั้งอยู่ที่บ้านบุญเลอ บ้านกองก๊าด และ อบต.แม่สามแลบ

(๖) เทกองและเผากลางแจ้ง ๔๐ แห่ง โดนส่วนใหญ่ทำการเผาในช่วงฤดูแล้งหรือช่วงอากาศแห้ง

การเก็บขนขยะมูลฝอย สามารถแบ่งรูปแบบการให้บริการดังนี้

(๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน ๒๕ แห่ง มีบริการเก็บขนขยะมูลฝอยไปกำจัดยังสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย

(๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน ๑๗ แห่ง มีบริการเก็บขนขยะมูลฝอยไปกำจัดยังสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยแต่ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่เป็นภูเขายากต่อการเดินทางและรถยนต์ไม่สามารถเข้าถึงได้

(๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอย จำนวน ๗ แห่ง โดยจะให้ชุมชนบริหารจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เอง ณ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดเตรียมไว้ให้ในพื้นที่นั้น ๆ

ตารางที่ ๑๐๙ ปริมาณขยะ

ประเภท	ปริมาณขยะ (ตัน)				ปริมาณกำจัดได้ (ตัน)				วิธีกำจัด	จำนวนที่เหลือ(ตัน)			
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
ขยะมูลฝอยตกค้าง	๙๗๘	๑๘๔	๐		-	๗๙๔	๑๘๔		เผา และฝังกลบ	๓๗๒	๑๘๘	๐	
ขยะมูลฝอยใหม่ที่เกิดขึ้น	๑๕๕ ตัน/วัน	๑๑๑ ตัน/วัน	๑๔๑ ตัน/วัน	๑๒๓.๐๖ ตัน/วัน	๔๖ ตัน/วัน	๑๐๖ ตัน/วัน	๘๑ ตัน/วัน	๔๗.๗๓ ตัน/วัน	๑.การจัดการขยะอินทรีย์ติดตามและขยายผลจังหวัดปลอดขยะเปียก ๒.การจัดการขยะทั่วไป ดำเนินกิจกรรมการคัดแยกขยะถุงพลาสติกออกจากขยะทั่วไป ๓.การจัดการขยะรีไซเคิล ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนโรงเรียนดำเนินกิจกรรมคัดแยกขยะ	๑๐๙ ตัน/วัน	๕ ตัน/วัน	๖๐ ตัน/วัน	๗๕.๓๓ ตัน/วัน
ของเสียอันตราย													

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๘ เดือนมีนาคม ปี ๒๕๖๔

สภาพปัญหาการจัดการขยะของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

๑. ปริมาณขยะที่จะต้องนำไปกำจัดขั้นสุดท้ายยังมีแนวโน้มสูงขึ้นเนื่องจากการลดคัดแยกขยะของประชาชน/ชุมชนตั้งแต่ต้นทาง ยังไม่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการใช้ถุงพลาสติกอย่างฟุ่มเฟือย

๒. ขยะที่เกิดขึ้นในเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล อีกจำนวนมากที่มีการกำจัดแบบไม่ถูกสุขลักษณะเป็นลักษณะเทกองและเผาเป็นครั้งคราว ส่งผลกระทบต่อประชาชนและสภาพแวดล้อม

๓. ปัญหาการขาดพื้นที่ในการพัฒนาเป็นสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และพัฒนาบริหารจัดการขยะมูลฝอยในรูปแบบศูนย์รวม

๔. ขาดความพร้อมของท้องถิ่นในการจัดเตรียมโครงการเพื่อขอการสนับสนุนงบประมาณในการลงทุนก่อสร้างระบบจัดการขยะมูลฝอย/ของเสียอันตรายชุมชน/มูลฝอยติดเชื้อ

๕. การดำเนินการของระบบฝังกลบขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลส่วนใหญ่ยังคงประสบปัญหา เช่น ไม่มีการบดอัดและฝังกลบด้วยดินทุกวัน บ่อติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำใต้ดินมีสภาพชำรุด ยังไม่มีการซ่อมแซม เครื่องจักรไม่เพียงพอและมีสภาพชำรุดทรุดโทรม

๖. ประสิทธิภาพการเก็บขนน้อย เนื่องจากมีจำนวนรถเก็บขนมูลฝอยไม่พียงพอ และอยู่ในสภาพหมดอายุการใช้งาน และมีมูลฝอยตกค้างในพื้นที่ไม่สามารถเข้าไปให้บริการได้ โดยเฉพาะในเขต อบต. โดยรอบของเทศบาล

แนวทางในการบริหารจัดการปัญหาการจัดการขยะของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

๑. กรอบและทิศทางการดำเนินงาน

แนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีแนวทางจัดทำแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายแบบบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนจังหวัด อย่างมีประสิทธิภาพโดยมีกรอบแนวคิดที่สำคัญประกอบด้วย

๑. จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินงานในการจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด

๒. เร่งรัดการดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างภายในจังหวัดให้หมดไป โดยกำกับดูแล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการปิด และ/หรือปรับปรุงฟื้นฟูสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเดิมให้ถูกต้อง

๓. สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมกลุ่มพื้นที่และจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม (ขนาดใหญ่ (L) ขนาดกลาง (M) ขนาดเล็ก (S)) โดยใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสาน และส่งเสริมเอกชนลงทุนการจัดการขยะมูลฝอย

๔. สนับสนุนให้มีศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของจังหวัดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลด คัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่ต้นทางให้กับ ประชาชน และสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยและนำกลับมาใช้ ประโยชน์ใหม่

๖. ติดตามและกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนนท้องถิ่นดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายภายในจังหวัดให้มีประสิทธิภาพและถูกต้องตามหลักวิชาการ และรายงานผลการดำเนินงาน

๗. สนับสนุนการจัดหาพื้นที่ในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๘. สนับสนุนการสร้างกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ โดยให้ข้อมูลข่าวสารและ สามารถเข้าร่วมรับรู้ให้ข้อเสนอแนะร่วมตัดสินใจและร่วมมือในการดำเนินโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและ ของเสียอันตรายตั้งแต่ต้น และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือระเบียบ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

เป้าหมายการดำเนินงาน

ในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายเพื่อให้ไปสู่เป้าหมายการดำเนินงานการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) ประกอบด้วย

๑. ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ภายในปี ๒๕๖๗

๒. ขยะมูลฝอยตกค้างได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ ๑๐๐ ของปริมาณขยะมูลฝอยตกค้าง ภายในปี ๒๕๖๘

๓. ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่เกิดขึ้น ภายในปี ๒๕๖๖

๔. มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ ๑๐๐ ของปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้น ภายในปี ๒๕๖๔

๕. กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง ร้อยละ ๑๐๐ ของปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายที่เกิดขึ้น ภายในปี ๒๕๖๔

๖. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนที่ต้นทางไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ภายในปี ๒๕๖๖

ความรับผิดชอบและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายการดำเนินงานการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ซึ่งปัจจัยแห่งความสำเร็จของเป้าหมาย ขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบด้วยกัน ได้แก่

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นหน่วยงานสำคัญในการนำมาตรการและการปฏิบัติในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ มีกฎหมาย กฎระเบียบเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพและมีเอกภาพ

๒. หน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ผลักดันการดำเนินการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อและกำกับดูแลการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในภาพรวมของจังหวัด

๓. หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมต้องผลักดันให้ให้โรงงาน ผู้ก่อกำเนิดกากอุตสาหกรรมในจังหวัด เข้าสู่ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และตามหลักวิชาการ

๔. หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขับเคลื่อนมาตรการต่างๆ ภายใต้แผนแม่บทฯ สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ใช้เครื่องมือและกลไกที่เป็นรูปธรรม เพื่อขับเคลื่อนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ขับเคลื่อนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการเร่งออกกฎ ระเบียบ เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย การนำหลักเศรษฐศาสตร์มาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ การกำกับ ดูแล ติดตามตรวจสอบ ควบคุมการดำเนินงาน และการกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติ (Code of Practice)

กลไกในการขับเคลื่อน

๑. สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาระสำคัญของแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ ประเทศ

๒. ใช้เครื่องมือและกลไกที่เป็นรูปธรรม เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานการจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ดังนี้

(๑) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจกับประชาชนในเรื่องการจัดการ ขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายตั้งแต่ต้นทาง ผ่านช่องทางต่างๆ สร้างกระบวนการการมีส่วนร่วม สร้างแรงจูงใจให้ ผู้ผลิตและประชาชนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริโภคสินค้า โดยหันมาใช้สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสินค้ารีไซเคิล เกิดการลด การใช้ซ้ำ และนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์อีกครั้ง

(๒) การขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการเสริมสร้างสมรรถนะและถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย

ซึ่งประกอบด้วยแผนงาน โครงการ กิจกรรม งบประมาณ ระยะเวลา หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก และหน่วยงานสนับสนุนให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศเพื่อใช้ประกอบการขอรับการจัดสรรงบประมาณประจำปีและ สามารถดำเนินการการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายในพื้นที่ของตนเองให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ตั้งแต่ จัดระบบคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนที่ต้นทางไปจนถึงการกำจัดขยะมูลฝอยของเสียอันตรายชุมชน และมูลฝอยติดเชื้อ รวมถึงการนำขยะมูลฝอยตกค้างไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๓) กฎหมาย โดยหน่วยงานส่วนกลางที่เกี่ยวข้องควรเร่งออกกฎระเบียบ เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอันตราย เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยและ ของเสียอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการจัดการ ขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายในพื้นที่ของตนเองด้วย

(๔) เศรษฐศาสตร์ตามหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluters Pay Principle : PPP) เช่น การลดหย่อนทางภาษีการให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ การให้สิทธิพิเศษด้านการลงทุนซึ่งใช้เครื่องจักร/โรงงานที่ไม่ก่อให้เกิด ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การจัดเก็บค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์เป็นต้น เพื่อขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ของภาคธุรกิจการผลิตและประชาชนจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายอย่างยั่งยืน ตั้งแต่การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์เลือกใช้เทคโนโลยีการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม ไม่ก่อให้ผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

(๕) การกำกับดูแล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการกำกับ ดูแล ติดตามตรวจสอบควบคุม การดำเนินงานจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายให้เป็นไปตามกฎกระทรวงฯ และ กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด รวมถึงประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเฝ้าระวัง การดำเนินงานของสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๖) การกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติ (Code of Practice) ในการจัดการขยะมูลฝอยและ ของเสียอันตราย เพื่อเป็นแนวทางให้การดำเนินงานของจังหวัดให้ชัดเจน สร้างความมั่นใจ ในการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ มีประสิทธิภาพและ ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๗) ระบบงบประมาณ การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมายการจัดการ ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย โดยมีแหล่งงบประมาณหลัก ประกอบด้วย •

- งบประมาณแผ่นดิน •
- เงินกองทุน อาทิกองทุนสิ่งแวดล้อม กองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน
- เงินกู้การร่วมทุน หรือให้เอกชนลงทุน โดยรูปแบบการให้เอกชนเข้ามาดำเนินการอาทิรัฐร่วมลงทุนกับเอกชน หรือรัฐเป็นผู้ลงทุนก่อสร้างและให้เอกชนดำเนินการ หรือเอกชนเป็นผู้ลงทุนและดำเนินการเอง
- เงินลงทุนจากภาคเอกชน ในรูปแบบของเงินอุดหนุน

การติดตามผลการดำเนินงาน

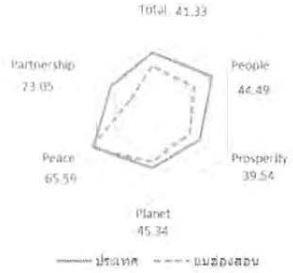
จัดให้มีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจัดตั้งคณะกรรมการกำกับติดตาม และขับเคลื่อนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัดเพื่อดูภาพรวมของการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในจังหวัด ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและเป็นไปตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ

๓.๑.๓ ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

ข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่สำคัญ

ข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่สำคัญ ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

มิติการพัฒนา	ค่ากลางของประเทศ					แม่ฮ่องสอน				
	2558	2559	2560	2561	2562	2558	2559	2560	2561	2562
ภาพรวม	50.35	51.00	51.91	50.86	52.87	44.05	41.63	41.76	36.43	41.33
ด้านการพัฒนาคน (People)	59.45	58.86	58.50	59.89	63.20	43.70	38.05	38.84	35.44	44.49
ด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity)	48.84	49.11	47.99	50.06	50.03	49.02	41.30	38.70	39.23	39.54
ด้านสิ่งแวดล้อม (Planet)	49.27	50.54	51.36	51.60	50.92	37.65	41.98	50.93	46.16	45.34
ด้านสันติภาพและยุติธรรม (Peace)	63.99	62.21	62.72	62.02	63.45	66.37	68.16	62.14	56.70	65.59
ด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา (Partnership)	38.33	40.25	39.84	38.69	44.68	30.98	27.80	26.70	22.25	23.05

หมายเหตุ * ตัวชี้วัดที่มีการเก็บข้อมูล

** ตัวชี้วัดที่มีการเก็บข้อมูลเพียงปี 2558 และ 2560

*** ตัวชี้วัดที่มีการเก็บข้อมูลล่าสุดปี 2560

**** ตัวชี้วัดที่มีการเก็บข้อมูลล่าสุดปี 2561

***** ตัวชี้วัดที่เป็นข้อมูลปีเว้นปี มีข้อมูลปี 2558 2560 2562

๑. ตัวชี้วัดด้านการพัฒนาคน พบว่า ค่ากลางของประเทศในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ อยู่ที่ร้อยละ ๖๓.๒๐ แต่จังหวัดแม่ฮ่องสอนพบค่าตัวชี้วัดดังกล่าว อยู่ที่ร้อยละ ๔๔.๔๙ อยู่ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ร้อยละ ๑๘.๗๑

๒. ตัวชี้วัดเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง พบว่า ค่ากลางของประเทศในปี พ.ศ.๒๕๖๒ อยู่ที่ร้อยละ ๕๐.๐๓ แต่จังหวัดแม่ฮ่องสอนพบค่าตัวชี้วัดดังกล่าว อยู่ที่ร้อยละ ๓๙.๕๔ อยู่ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ร้อยละ ๑๐.๔๙

๓. ตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ค่ากลางของประเทศในปี พ.ศ.๒๕๖๒ อยู่ที่ร้อยละ ๕๐.๙๒ แต่จังหวัดแม่ฮ่องสอนพบค่าตัวชี้วัดดังกล่าว อยู่ที่ร้อยละ ๔๕.๓๔ อยู่ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ร้อยละ ๕.๕๘

๔. ตัวชี้วัดด้านสันติภาพและยุติธรรม พบว่า ค่ากลางของประเทศในปี พ.ศ.๒๕๖๒ อยู่ที่ร้อยละ ๖๓.๔๕ แต่จังหวัดแม่ฮ่องสอนพบค่าตัวชี้วัดดังกล่าว อยู่ที่ร้อยละ ๖๕.๕๙ อยู่สูงกล่าวค่ากลางของประเทศ ๒.๑๔

๕. ตัวชี้วัดด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา พบว่า ค่ากลางของประเทศในปี พ.ศ.๒๕๖๒ อยู่ที่ร้อยละ ๔๔.๖๘ แต่จังหวัดแม่ฮ่องสอนพบค่าตัวชี้วัดดังกล่าว อยู่ที่ร้อยละ ๒๓.๐๕ อยู่ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ร้อยละ ๒๑.๖๓

สรุปภาพรวมตัวชี้วัดมิติพัฒนาจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า ค่ากลางของประเทศในปี พ.ศ.๒๕๖๒ อยู่ที่ร้อยละ ๕๒.๘๗ แต่จังหวัดแม่ฮ่องสอนพบค่าตัวชี้วัดดังกล่าว อยู่ที่ร้อยละ ๔๑.๓๓ อยู่ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ร้อยละ ๑๑.๕๔

ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่

จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ดำเนินการรวบรวมประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่จากแผนพัฒนาอำเภอ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ของแต่ละอำเภอ โดยสามารถสรุปเป็นประเด็นปัญหาและความต้องการในภาพรวมของจังหวัด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ เส้นทางการคมนาคม

เนื่องจากพื้นที่หลายหมู่บ้านตั้งอยู่บนภูเขาสูงชัน และทุรกันดาร ซึ่งประสบปัญหาเส้นทางการสัญจร ที่มีความยากลำบาก โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝนที่ทำให้เส้นทางสัญจร มีความยากลำบาก และมีความเสี่ยงภัยสูง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานด้านสาธารณสุข การขยายโอกาสทางการศึกษา และ การขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นครอบคลุมทั้ง ๗ อำเภอ จำนวน ๔๑ ตำบล ได้แก่

๑) อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จำนวน ๔ ตำบล ได้แก่ ตำบลห้วยปูลิง ตำบลห้วยโป่ง ตำบลหมอกจำแป่ และตำบลห้วยผา

๒) อำเภอแม่สะเรียง จำนวน ๗ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่สะเรียง ตำบลแม่คง ตำบลแม่ยวม ตำบลบ้านกาศ ตำบลป่าแป๋ ตำบลแม่เหาะ และตำบลเสาหิน

๓) อำเภอปาย จำนวน ๖ ตำบล ได้แก่ ตำบลเวียงเหนือ ตำบลแม่นาเติง ตำบลแม่ฮี้ ตำบลทุ่งยาว ตำบลเมืองแปง และตำบลโป่งสา

๔) อำเภอปางมะผ้า จำนวน ๔ ตำบล ได้แก่ ตำบลสบป่อง ตำบลถ้ำลอด ตำบลปางมะผ้า และตำบลนาปู่ป้อม

๕) อำเภอขุนยวม จำนวน ๖ ตำบล ได้แก่ ตำบลขุนยวม ตำบลแม่เงา ตำบลเมืองปอน ตำบลแม่ยวมน้อย ตำบลแม่อูคอ และตำบลแม่กิ๊

๖) อำเภอแม่ลาน้อย จำนวน ๘ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่ลาน้อย ตำบลท่าผาปุ้ม ตำบลห้วยห้อม ตำบลแม่ลาหลวง ตำบลสันติคีรี ตำบลแม่โถ ตำบลแม่นาจาง และตำบลขุนแม่ลาน้อย

๗) อำเภอสบเมย จำนวน ๖ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่คะตวน ตำบลแม่สวด ตำบลแม่สามแลบ ตำบลสบเมย ตำบลกองก๋อย และตำบลป่าโปง

๑.๒ ไฟฟ้า จำนวน ๒๑ ตำบล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

หลายหมู่บ้านประสบปัญหาการขาดแคลนไฟฟ้า เนื่องจากปัญหาอุปสรรคด้านต่าง ๆ เช่น หมู่บ้านตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ป่า หากไม่ได้รับการอนุญาตใช้พื้นที่จะไม่สามารถเข้าไปดำเนินการได้ สภาพเส้นทางคมนาคมไม่สะดวกทุรกันดารมาก สภาพเส้นทางคมนาคมมีสภาพที่คับแคบ ขึ้นภูเขาสูงชัน ที่ตั้งหมู่บ้านอยู่ไกล จำนวนประชากรในหมู่บ้านมีไม่มาก ทำให้เสียค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูง เป็นต้น และในบางหมู่บ้านที่ใช้ไฟฟ้าพลังแสงอาทิตย์ (Solar Cell) มาเป็นเวลานาน จนเกิดการชำรุดเสียหายและการเสื่อมสภาพของเครื่องมืออุปกรณ์ ซึ่งปัจจุบัน จังหวัดแม่ฮ่องสอนยังมีหมู่บ้านที่ยังไม่มีไฟใช้ ๑๑๖ หมู่บ้านหลัก ๙๓ หย่อมบ้าน โดยมีพื้นที่ที่มีความต้องการมีรายละเอียดดังนี้

๑) อำเภอสบเมย จำนวน ๔ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่คะตวน ตำบลแม่สวด ตำบลแม่สามแลบ และตำบลสบเมย รวมจำนวน ๔๐ หมู่บ้าน ๒๖ หมู่บ้านหลัก ๑๔ หย่อมบ้าน)

๒) อำเภอแม่สะเรียง จำนวน ๖ ตำบล ได้แก่ ตำบลบ้านกาศ ตำบลแม่คง ตำบลแม่ยวม ตำบลป่าแป๋ ตำบลแม่เหาะ และตำบลเสาหิน รวมจำนวน ๓๖ หมู่บ้าน (๒๙ หมู่บ้านหลัก ๗ หย่อมบ้าน)

๓) อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จำนวน ๔ ตำบล ได้แก่ ตำบลผาบ่อง ตำบลห้วยผา ตำบลห้วยโป่ง และตำบลห้วยปูลิง รวมจำนวน ๓๙ หมู่บ้าน (๑๓ หมู่บ้านหลัก ๒๖ หย่อมบ้าน)

๔) อำเภอปาย จำนวน ๕ ตำบล ได้แก่ ตำบลเวียงเหนือ และตำบลทุ่งยาว ตำบลแม่ฮี้ ตำบลแม่นาเติง และตำบลเมืองแปง รวมจำนวน ๑๘ หมู่บ้าน (๙ หมู่บ้านหลัก ๙ หย่อมบ้าน)

๕) อำเภอปางมะผ้า จำนวน ๓ ตำบล ได้แก่ ตำบลสบป่อง ตำบลถ้ำลอด และตำบลปางมะผ้า รวมจำนวน ๒๗ หมู่บ้าน (๑๗ หมู่บ้านหลัก ๑๐ หย่อมบ้าน)

๖) อำเภอขุนยวม จำนวน ๓ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่เงา ตำบลแม่กิ๊ และตำบลแม่อูคอ รวมจำนวน ๘ หมู่บ้าน (๘ หย่อมบ้าน)

๗) อำเภอแม่ลาน้อย จำนวน ๘ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่ลาน้อย ตำบลสันติคีรี ตำบลแม่โถ ตำบลห้วยฮ้อม ตำบลขุนแม่ลาน้อย ตำบลท่าผาปุ้ม ตำบลแม่ลาหลวง และตำบลแม่นาจาง รวมจำนวน ๔๑ หมู่บ้าน (๒๒ หมู่บ้านหลัก ๑๙ หย่อมบ้าน)

๑.๓ ระบบประปา

เนื่องจากระบบประปาส่วนภูมิภาคที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน สามารถให้บริการครอบคลุมพื้นที่ ๔ อำเภอ จาก ๗ อำเภอ เท่านั้น และสามารถให้บริการประชาชนผู้ใช้น้ำเพียง ๑๒,๘๕๘ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕๕ ของครัวเรือนทั้งหมด ส่วนที่เหลือใช้น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคจากแหล่งน้ำอื่นๆ อาทิ แหล่งน้ำบาดาล ระบบประปาหมู่บ้าน และระบบประปาภูเขา เป็นต้น ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งบางหมู่บ้านตั้งอยู่ในพื้นที่ห่างไกล การขนส่งวัสดุอุปกรณ์เพื่อเข้าไปติดตั้งระบบประปาภูเขาจึงเป็นไปด้วยความยากลำบาก ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการติดตั้งมีราคาสูง จำนวน ๑๙ ตำบล ได้แก่

๑) อำเภอแม่สะเรียง จำนวน ๖ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่คง ตำบลแม่ยวม ตำบลบ้านกาศ ตำบลป่าแป๋ ตำบลแม่เหาะ และตำบลเสาหิน

๒) อำเภอขุนยวม จำนวน ๖ ตำบล ได้แก่ ตำบลขุนยวม ตำบลแม่เงา ตำบลเมืองปอน ตำบลแม่ยวมน้อย ตำบลแม่อูคอ และตำบลแม่กิ๊

๓) อำเภอปางมะผ้า จำนวน ๔ ตำบล ได้แก่ ตำบลสบป่อง ตำบลถ้ำลอด ตำบลปางมะผ้า และตำบลนาปู่ป้อม

๔) อำเภอปาย จำนวน ๓ ตำบล ได้แก่ ตำบลเวียงเหนือ ตำบลแม่นาเติง และตำบลทุ่งยาว

๒. ด้านการประกอบเกษตรกรรม รายได้ และการส่งเสริมอาชีพ

เกษตรกรของจังหวัดแม่ฮ่องสอน ต้องเผชิญปัญหาสินค้าเกษตรตกต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง และพบว่ามีการใช้สารเคมีในการทำเกษตรกรรม จึงมีความต้องการฝึกอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรเกี่ยวกับการลดต้นทุนการผลิต การลดใช้สารเคมี และการส่งเสริมให้ใช้สารอินทรีย์ในการปลูกพืช นอกจากนี้ ปัญหาสำคัญของการประกอบการเกษตร คือ ปัญหาการขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ซึ่งพบปัญหาดังกล่าวในพื้นที่ จำนวน ๓๕ ตำบล โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) อำเภอแม่ลาน้อย จำนวน ๘ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่ลาน้อย ตำบลท่าผาปุ้ม ตำบลห้วยห้อม ตำบลแม่ลาหลวง ตำบลสันติคีรี ตำบลแม่โถ ตำบลแม่นาจาง และตำบลขุนแม่ลาน้อย

๒) อำเภอแม่สะเรียง จำนวน ๗ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่สะเรียง ตำบลแม่คง ตำบลแม่ยวม ตำบลบ้านกาศ ตำบลป่าแป๋ ตำบลแม่เหาะ และตำบลเสาหิน

๓) อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จำนวน ๖ ตำบล ได้แก่ ตำบลห้วยปูลิง ตำบลห้วยโป่ง ตำบลผาบ่อง ตำบลปางหมูตำบลหมอกจำแป่ และตำบลห้วยผา

๔) อำเภอปาย จำนวน ๖ ตำบล ได้แก่ ตำบลเวียงเหนือ ตำบลแม่นาเติง ตำบลแม่ฮี้ ตำบลทุ่งยาว ตำบลเมืองแปง และตำบลโป่งสา

๕) อำเภอสบเมย จำนวน ๖ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่คะตวน ตำบลแม่สวด ตำบลแม่สามแลบ ตำบลสบเมย ตำบลกองก๋อย และตำบลป่าโปง

๖) อำเภอปางมะผ้า จำนวน ๒ ตำบล ได้แก่ ตำบลถ้ำลอด และตำบลปางมะผ้า

เมื่อถึงห้วงฤดูแล้ง หรือหลังฤดูเก็บเกี่ยว ประชาชนว่างเว้นจากการเกษตรกรรม ขาดอาชีพเสริมที่จะช่วยสร้างรายได้เพิ่มเติม นอกเหนือจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งต้องพึ่งพาสภาพดินฟ้าอากาศ รวมถึงสภาวะทางการตลาดของสินค้าเกษตรที่มีความไม่แน่นอน ประชาชนบางส่วนจึงต้องเป็นหนี้นอกระบบ เพื่อหาเงินทุนไปทำการเกษตรและใช้จ่ายในการดำรงชีวิต จึงมีความต้องการเพิ่มความรู้ และเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพเสริมด้วย

๓. ด้านที่ดิน และเอกสารสิทธิ์

เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นพื้นที่ป่า พื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิหรือที่ สปก. และ สทก. มีจำนวนน้อย ประชาชนอาศัยกระจัดกระจายตั้งหมู่บ้านอยู่บริเวณพื้นที่ป่ากลางหุบเขา และดำรงชีวิตด้วยการประกอบอาชีพเกษตรกร แต่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง ส่งผลให้เกิดการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อขยายพื้นที่เกษตร โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม นอกจากนี้ การที่ประชาชนไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน ทำให้ขาดโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุน ตลอดจนขาดโอกาสในการพัฒนาในหลายๆด้าน ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งปัญหาดังกล่าวในพื้นที่ครอบคลุมทุกอำเภอและทุกตำบลของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

๔. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ ไฟป่าและหมอกควัน

ปัญหาไฟป่าและหมอกควันเป็นปัญหาเรื้อรังที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนต้องเผชิญและต้องป้องกันและแก้ไขปัญหาทุกปี สาเหตุเกิดจาก การเผาป่าเพื่อหาของป่า การเผาไร่นาเพื่อปรับพื้นที่ทำการเกษตรในฤดูกาลใหม่ ส่งผลกระทบต่อสภาวะทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวและสุขอนามัยของประชาชนโดยรวม โดยพื้นที่ที่พบจุดความร้อนสูงสุดในรอบปี ๒๕๖๒ ได้แก่ ตำบลแม่คง อำเภอแม่สะเรียง ตำบลห้วยปูลิง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน และตำบลเมืองแปง อำเภอปาย

๔.๒ การจัดการขยะ

พบปัญหาปริมาณขยะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แต่การทิ้ง และการคัดแยกขยะไม่ถูกต้อง ชุมชนไม่มีการบริหารจัดการขยะ จึงมีความต้องการจัดอบรมให้ความรู้การคัดแยกขยะในครัวเรือนอย่างถูกวิธี และส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะ และมีความต้องการให้มีการจัดหาพื้นที่ขุดบ่อขยะ โดยพบปัญหาและความต้องการในเรื่องดังกล่าว จำนวน ๒๓ ตำบล ได้แก่

๑) อำเภอแม่สะเรียง จำนวน ๖ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่สะเรียง ตำบลแม่คง ตำบลแม่ยวม ตำบลป่าแป๋ ตำบลแม่เหาะ และตำบลเสาหิน

๒) อำเภอขุนยวม จำนวน ๖ ตำบล ได้แก่ ตำบลขุนยวม ตำบลแม่เงา ตำบลเมืองปอน ตำบลแม่ยวมน้อย ตำบลแม่อูคอ และตำบลแม่กิ๊

๓) อำเภอปาย จำนวน ๔ ตำบล ได้แก่ ตำบลเวียงใต้ ตำบลเวียงเหนือ ตำบลแม่นาเติง และตำบลทุ่งยาว

๔) อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จำนวน ๓ ตำบล ได้แก่ ตำบลจองคำ ตำบลผาบ่อง และตำบลปางหมู

๕) อำเภอแม่ลาน้อย จำนวน ๒ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่ลาน้อย และตำบลท่าผาปุ้ม

๖) อำเภอปางมะผ้า จำนวน ๑ ตำบล ได้แก่ ตำบลถ้ำลอด

๗) อำเภอสบเมย จำนวน ๑ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่คะตวน

๕. ด้านสาธารณสุข

เป็นประเด็นปัญหาในหมู่บ้านอยู่ที่อยู่ห่างไกล การเดินทางยากลำบาก และต้องใช้เวลานาน เป็นเหตุให้ประชาชนในพื้นที่ห่างไกลนั้น เข้าถึงบริการทางสาธารณสุขได้ยากลำบากมาก ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้ป่วยที่ไม่ได้รับการรักษาที่ทันท่วงทีเป็นอันตรายรุนแรงได้ และบางหมู่บ้านซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ป่า มีความเสี่ยงต่อโรคมาลาเรีย และโรคไข้เลือดออก จึงมีความต้องการให้หน่วยงานสาธารณสุขออกหน่วยให้บริการรักษาประชาชน จัดบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน และรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้และป้องกันการระบาดของโรคมาลาเรีย และโรคไข้เลือดออกแก่ประชาชน

นอกจากนี้ ยังมีชาวต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่เจ็บป่วยมาขอรับการรักษาและบริการทางสาธารณสุข ซึ่งจะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายส่วนนี้ทั้งหมด เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ไม่มีเอกสารหลักฐานใดๆ แต่จะละเลยไม่ได้รักษาไม่ได้เนื่องจากเป็นประเด็นเกี่ยวสิทธิมนุษยชน โดยปัญหาเกี่ยวกับบุคคลต่างด้าวยังรวมไปถึงเรื่องการควบคุมโรคระบาดอีกด้วย เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ไม่มีถิ่นที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

๖. ด้านสังคม

๖.๑ ยาเสพติด

จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบปัญหาการขนย้ายยาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้าน เข้ามาในพื้นที่ตามแนวตะเข็บชายแดนได้ง่าย โดยพื้นที่ที่พบการจับกุมยาเสพติดสูงสุดอยู่ในเขตอำเภอปาย เนื่องจากเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยพบการลักลอบจัดปาร์ตี้ยา เช่น กัญชา เฮโรอีน ยาบ้า ไอซ์ ฝิ่นดิบ เป็นต้น และรวมถึงการใช้ยาเสพติดกลุ่มผู้ใช้แรงงาน กรรมกรในพื้นที่ยังมีการใช้ยาเสพติดอยู่ในปริมาณที่สูงและมีการขยายตัวเข้าสู่กลุ่มผู้ใช้แรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยถูกกฎหมายและผิดกฎหมายมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มขึ้นในหมู่บ้านที่ไกลจากการตรวจตราของเจ้าหน้าที่รัฐทุกหน่วยงาน ได้แก่ ตำบลเมืองแปง ตำบลแม่นาเติง อำเภอปาย ตำบลนาปู่ป้อม ตำบลถ้ำลอด อำเภอปางมะผ้า ตำบลห้วยปูลิง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน และบนพื้นที่สูงห่างไกลของอำเภอแม่สะเรียง โดยประชาชนมีความต้องการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการตรวจสอบ แจ้งเบาะแส และเฝ้าระวังเกี่ยวกับยาเสพติดในพื้นที่ ตลอดจนป้องกันดูแลเยาวชนให้รู้ถึงโทษของการเสพยาเสพติด

๖.๒ ปัญหาสถานะบุคคล

ประชาชนจำนวนมากที่เกิดหรือเข้ามาอยู่ในแม่ฮ่องสอนเป็นเวลานาน แต่เป็นผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียนและไม่ได้รับสัญชาติไทย ประกอบไปด้วย ชาวไทใหญ่ กระเหรี่ยง (ขาว, แดง) ม้ง และมูเซอดำ ปาตอง ลีซอ และจีนยูนาน เป็นต้น การที่กลุ่มคนเหล่านี้ไม่มีสถานะทางทะเบียนและไม่มีสัญชาติไทยนั้น ส่งผลให้สิทธิทางสังคมหลายประการถูกจำกัดไว้ เช่น การสมัครงาน การประกอบอาชีพ เป็นต้น ซึ่งท้ายที่สุดหากไม่มีทางออกและการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ตอบสนองความต้องการในการดำเนินชีวิตของประชาชนกลุ่มดังกล่าว ก็อาจนำไปสู่ปัญหาสังคมที่รุนแรงได้ เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาการค้ามนุษย์ เป็นต้น

๖.๓ ปัญหาสังคมด้านอื่นๆ อาทิ สถานประกอบการร้านอาหารเปิดเกินเวลาที่กำหนด เปิดเพลงเสียงดังรบกวน การลักเล็กขโมยน้อย ส่วนใหญ่จะพบปัญหาดังกล่าวในเขตชุมชนเมืองในเขตอำเภอปาย ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว มีการอพยพเข้ามาทำธุรกิจของคนต่างถิ่น และการเจริญเติบโตของเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จนทำให้สถิติการจับกุมด้านอาชญากรรม และการโจรกรรมมีแนวโน้มสูงขึ้น สำหรับอำเภอแม่สะเรียงพบปัญหาวัยรุ่นก่อความเดือดร้อนรำคาญ เช่น แต่งท่อรถมอเตอร์ไซต์และขับขี่เสียงดังในยามวิกาล

๓.๑.๔ ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา

ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ดำเนินกิจกรรมโครงการภายใต้ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด ๕ ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การยกระดับและพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน และการค้าชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การยกระดับคุณภาพชีวิต แก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การจัดการ อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมให้คนอยู่ร่วมกับป่าอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : การพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงภายในและความมั่นคงตามแนวชายแดน

จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้รับงบประมาณตาม พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ จำนวน ๒๔๑,๕๐๓,๒๐๐ บาท โดยสามารถจำแนกประเภทงบประมาณรายจ่าย ดังนี้

ประเภทงบรายจ่าย	งบประมาณ (บาท)	สัดส่วน
- งบดำเนินงาน	๓๔,๑๐๑,๓๐๐	๑๔.๑๒
- งบลงทุน	๑๙๘,๔๐๑,๙๐๐	๘๒.๑๕
- งบรายจ่ายอื่น (บริหารจัดการ)	๙,๐๐๐,๐๐๐	๓.๗๓
รวม	**๒๔๑,๕๐๓,๒๐๐**	

ทั้งนี้ ภายหลังการโอนเปลี่ยนแปลงโครงการและงบประมาณ มีเงินเหลือจากการยกเลิกโครงการและเงินเหลือจ่ายจากการดำเนินงาน ที่ยังไม่ได้นำไปใช้เปลี่ยนแปลง จำนวน ๗,๑๐๗,๑๙๐ บาท (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔)

ซึ่งสามารถสรุปผลการดำเนินงานที่สำคัญตามประเด็นการพัฒนาในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การยกระดับและพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน

จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้รับจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๓๒,๑๕๔,๑๐๐ บาท และภายหลังได้โอนเปลี่ยนแปลงโครงการและงบประมาณ ทำให้มีงบประมาณที่ดำเนินการ จำนวน ๓๑,๗๙๘,๕๐๐ บาท ดำเนินโครงการและกิจกรรม ๓ โครงการ ๔ กิจกรรมหลัก โดยมีผลการดำเนินงานและกิจกรรมสำคัญ อาทิ

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว กิจกรรมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่ การปรับปรุงภูมิทัศน์และอาคารท่าเรือประวัติศาสตร์บ้านท่าโป่งแดง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน/ปรับปรุงภูมิทัศน์บ้านแม่สามแลบ อำเภอสบเมย/ปรับปรุงภูมิทัศน์บ้านป่าเห็ว อำเภอแม่สะเรียง/ปรับปรุงภูมิทัศน์จุดชมวิวแม่ลาน้อย อำเภอแม่ลาน้อย และพัฒนาแหล่งน้ำสวนสาธารณะหนองจองคำ อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัด

- การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำนวน ๓ กิจกรรม ได้แก่ การจัดงาน ๑๑๑ ปี กลุ่มชาติพันธุ์จังหวัดแม่ฮ่องสอน การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในโครงการตามพระราชดำริ และการจัดกิจกรรมส่งเสริมสืบสานศิลปะและวัฒนธรรมชาติพันธุ์เมืองแม่ฮ่องสอน เพื่อเพิ่มมูลค่าทางวัฒนธรรม

- การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวของจังหวัดให้ครอบคลุมการท่องเที่ยวของทั้ง ๗ อำเภอ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน และการค้าชายแดน

จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้รับจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๕๐,๑๒๗,๒๐๐ บาท เพื่อดำเนินโครงการ จำนวน ๒ โครงการ ๒ กิจกรรมหลัก และภายหลังได้ยกเลิกโครงการที่ไม่สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๑ โครงการ งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คงเหลือที่สามารถดำเนินการได้ ๑ โครงการ งบประมาณ ๑๒๗,๒๐๐ บาท ได้แก่ โครงการพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน และการค้าชายแดน กิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการสู่การเป็นนักการตลาดมืออาชีพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ยกระดับคุณภาพชีวิต แก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้รับจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๑๑๒,๖๘๓,๗๐๐ บาท และภายหลังได้โอนเปลี่ยนแปลงโครงการและงบประมาณ ทำให้มีงบประมาณที่ดำเนินการ จำนวน ๑๔๓,๓๑๐,๒๘๔ บาท ดำเนินโครงการ ๕ โครงการ ๑๕ กิจกรรมหลัก โดยมีผลการดำเนินงานและกิจกรรมสำคัญ อาทิ

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านแหล่งน้ำ จำนวน ๖ แห่ง งบประมาณรวม ๔๘,๔๙๓,๒๐๐ บาท/พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม จำนวน ๑๔ สายทาง งบประมาณรวม ๓๙,๐๖๗,๖๐๐ บาท ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในด้านการคมนาคมสัญจรทั้งเส้นทางสายหลักและสายรอง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคในชุมชนให้เพียงพอกับปริมาณความต้องการของประชาชนในพื้นที่

- การพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขทุกระดับให้มีคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขได้อย่างทั่วถึง โดยจัดซื้อครุภัณฑ์ทางการแพทย์ที่จำเป็น จำนวน ๑๓ รายการ จัดสรรให้แก่ โรงพยาบาลประจำจังหวัด โรงพยาบาลประจำอำเภอ เพื่อรองรับผู้ป่วยฉุกเฉินและลดอัตราการเสียชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ทั้งนี้ การพัฒนาด้านการสาธารณสุขระดับชุมชนได้จัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมการมีสุขภาวะที่ดีของประชาชน โดยจัดอบรมให้ความรู้การดูแลสุขภาพแก่ประชาชนทุกกลุ่มวัย รวมทั้งการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาแม่และเด็กและการฆ่าตัวตาย โดยจัดอบรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย การพัฒนาระบบเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในชุมชน

- การขยายผลโครงการตามแนวพระราชดำริและโครงการหลวง โดยขับเคลื่อนการดำเนินงานในพื้นที่สูงโครงการหลวง พื้นที่โครงการพระราชดำริ โดยจัดกิจกรรมรักษ์น้ำเพื่อพระแม่ของแผ่นดิน ขยายผลการผลิตพืชปลอดภัยและขยายพันธุ์พืชสู่ชุมชนในพื้นที่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ส่งเสริมอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์ของโครงการหลวง รวมทั้งขยายผลการดำเนินงานศูนย์ศิลปาชีพจังหวัดแม่ฮ่องสอน

- การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยพัฒนาศักยภาพการแปรรูปกระเทียมให้มีมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การจัดการ อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้คนอยู่ร่วมกับป่าอย่างยั่งยืน

จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้รับจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๓๙,๓๒๓,๐๐๐ บาท และภายหลังได้โอนเปลี่ยนแปลงโครงการและงบประมาณ ทำให้มีงบประมาณที่ดำเนินการ จำนวน ๔๒,๖๑๕,๗๑๖ บาท ดำเนินโครงการ ๓ โครงการ ๒๓ กิจกรรมหลัก โดยมีผลการดำเนินงานและกิจกรรมสำคัญ อาทิ

- การป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่าจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยดำเนินกิจกรรมลาดตระเวนในทุกหมู่บ้าน เพื่อเฝ้าระวังและดับไฟป่าในชุมชนทั้ง ๔๑๕ หมู่บ้าน กิจกรรมการจัดทำแนวกันไฟป้องกันไฟป่าในพื้นที่ป่าอนุรักษ์และป่าสงวนแห่งชาติ การจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันระดับจังหวัด และระดับอำเภอ เพื่อติดตามสถานการณ์ไฟป่าและรายงานข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนได้รับรู้ข่าวสารเป็นรายวัน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญให้แก่ประชาชนได้เตรียมรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที

- การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยจัดกิจกรรมพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ สิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบริหารข้อมูลด้านสัตว์ป่าและพันธุ์พืชในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และการอนุรักษ์พันธุ์ไม้ที่สำคัญ เช่น กล้วยไม้ป่า ต้นไม้รักใหญ่ เป็นต้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : การพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงภายในและความมั่นคงตามแนวชายแดนชายแดน

จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้รับจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๗,๒๑๕,๒๐๐ บาท และภายหลังได้โอนเปลี่ยนแปลงโครงการและงบประมาณ ทำให้มีงบประมาณที่ดำเนินการ จำนวน ๑๔,๖๕๑,๕๐๐ บาท ดำเนินโครงการ ๕ โครงการ ๒๓ กิจกรรมหลัก โดยมีผลการดำเนินงานและกิจกรรมสำคัญ อาทิ

- การดำเนินงานส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยดำเนินการจัดกิจกรรมอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด การจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหา TO BE NUMBER ONE การเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย การจัดกิจกรรมวันต่อต้านยาเสพติดโดยการบูรณาการทุกภาคส่วน ทุกกลุ่มวัย ให้ตระหนักถึงโทษภัยของยาเสพติด

- การปกป้องสถาบันและพระมหากษัตริย์และสร้างความปรองดอง โดยจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกต่อสถาบันและน้อมนำศาสตร์พระราชาสู่ประชาชน การจัดกิจกรรมจิตอาสาภาพรวมทั้ง ๗ อำเภอ การจัดอบรมวิทยากรจิตอาสา ๙๐๔

- การแก้ไขปัญหาบุคคลไร้สัญชาติ โดยการเร่งรัดการพิจารณากำหนดสถานะและสัญชาติให้แก่บุคคลที่เข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมาย

- การเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพื่อลดผลกระทบจากสาธารณภัย โดยจัดกิจกรรมสร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน เตรียมพร้อมกับมือกับอุทกภัย ดินโคลนถล่ม การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการอัจฉริยะ เพื่อการจัดการปัญหาสาธารณภัยทุกประเภท

ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน

๑. พื้นที่ดำเนินการไม่ได้รับอนุมัติ/อนุญาต ซึ่งเป็นงบลงทุนที่มีงบประมาณที่สูง วงเงิน ๕๐ ล้านบาท เนื่องจากเป็นพื้นที่ดำเนินการต่อเนื่องจากปีงบประมาณก่อน (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒) ที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๙ แห่ง พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการพิจารณาอนุญาตใช้พื้นที่ของกรมป่าไม้ โดยคณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นทางวิชาการ กรมป่าไม้ ได้พิจารณาการอนุญาตใช้พื้นที่ มีมติให้ส่งเรื่องคืน และให้ดำเนินการขออนุญาตใช้พื้นที่ตามมาตรา ๑๓/๑ แห่ง พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทำให้เพิ่มขั้นตอนการขออนุญาต ส่งผลให้การดำเนินโครงการล่าช้า ไม่สามารถดำเนินการได้ทันในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จังหวัดจึงได้โอนเปลี่ยนแปลงโครงการและงบประมาณ โดยนำโครงการสำรอง (y๒) และดำเนินโครงการใหม่ (y๓) ที่ไม่อยู่ในแผนมาพิจารณาดำเนินการแทน ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจากประธาน อ.ก.บ.ภ.ภาคเหนือ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ขณะนี้อยู่ระหว่างการขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ

๒. โครงการ/กิจกรรม งบลงทุนที่เป็นครุภัณฑ์ มีลักษณะเฉพาะด้านทางการแพทย์ เช่น เครื่อง CT SCAN มีวงเงินงบประมาณที่สูง (วงเงิน ๒๕ ล้านบาท) มีการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะ เพื่อไม่ให้เอื้อต่อผู้รับจ้างรายใดรายหนึ่ง ประกอบกับการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างต้องอาศัยความละเอียดรอบคอบและต้องดำเนินการตามระเบียบ คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ส่งผลให้การจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปอย่างล่าช้า

๓. งบดำเนินงานที่มีลักษณะการจัดงาน (event) และการจัดอบรมสัมมนาที่จะต้องมีการรวมตัวกันของคนจำนวนมาก ต้องเลื่อนการจัดกิจกรรมหรือยกเลิกโครงการ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ระลอกใหม่

ข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน

๑. การดำเนินโครงการของจังหวัดแม่ฮ่องสอน ยังติดปัญหาสำคัญ คือ พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดอยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าอนุรักษ์ ซึ่งกระบวนการขออนุมัติ/อนุญาตจากหน่วยงานที่รับผิดชอบยังมีกระบวนการและขั้นตอนที่ล่าช้า และอำนาจการอนุมัติ/อนุญาตอยู่ในระดับกระทรวง/กรม ทำให้มีผลกระทบต่อการดำเนินโครงการสำคัญและการพัฒนาในเชิงพื้นที่ ดังนั้น จึงเห็นควรผ่อนปรนหรือกระจายอำนาจในการอนุมัติ/อนุญาตให้กับหัวหน้าส่วนราชการในระดับพื้นที่หรือภูมิภาค เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างทันท่วงที และสามารถแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ได้อย่างแท้จริง

๒. การกำหนดหลักเกณฑ์การโอนเปลี่ยนแปลงโครงการกรณีที่เกิดสถานการณ์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ควรกำหนดเพิ่มแนวทางการบริหารงบประมาณให้เกิดความคล่องตัวมากขึ้น เช่น ปรับหลักเกณฑ์การโอนเปลี่ยนแปลงโครงการ ปรับระยะเวลาการดำเนินโครงการหรือการก่อหนี้ผูกพันให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เพื่อให้การใช้จ่ายเงินมีความยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น

๓.๒ ประเด็นการพัฒนา

๓.๒.๑ บทวิเคราะห์

ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดแม่ฮ่องสอน พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดแม่ฮ่องสอน พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ จำนวน ๖ ด้าน ประกอบด้วย ๑) คณะอนุกรรมการด้านการแก้ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ๒) คณะอนุกรรมการด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓) คณะอนุกรรมการด้านการยกระดับคุณภาพชีวิต ๔) คณะอนุกรรมการด้านการพัฒนาอาชีพ และรายได้ ๕) คณะอนุกรรมการด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ๖) คณะอนุกรรมการด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง โดยคณะอนุกรรมการฯ ทั้ง ๖ ด้าน ได้ร่วมกันระดมความคิดเห็นในการวิเคราะห์ การกำหนดประเด็นการพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและแนวทางพัฒนาของแต่ละประเด็นการพัฒนา โดยใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ตามหลักวิชาการวางแผน แบบ การวิเคราะห์SWOT Analysis และการวิเคราะห์ TOWS Matrix โดยมีผลการวิเคราะห์แยกเป็นแต่ละด้าน ดังนี้

๑. ด้านการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีภูมิประเทศที่สวยงาม มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่หลากหลายกระจายอยู่ทุกอำเภอ ๒. จังหวัดมีนโยบายในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยกำหนดเป็นประเด็นการพัฒนาจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัด ๓. มีโครงสร้างสถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่โดดเด่นสวยงาม ๔. มีพื้นที่ที่จะดำเนินการก่อสร้างหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นจำนวนมาก ๕. มีเส้นทางเชื่อมต่อไปยังจังหวัดอื่น จำนวน ๔ สายทาง ๖. มีสนามบินที่ตั้งอยู่ในจังหวัดและกระจายอยู่ในพื้นที่อำเภอต่างๆ เช่น อำเภอปาย อำเภอขุนยวม อำเภอแม่สะเรียง ๗. มีการสำรวจความเข้มของแสงอาทิตย์สามารถนำมาใช้การผลิตไฟฟ้าได้ ๘. มีการวางผังเมืองรวมจังหวัดแม่ฮ่องสอนเพื่อรองรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๙. มีระบบสายส่งไฟฟ้า ๑๑๕ kv (แม่แตง – แม่ฮ่องสอน) และมีระบบสายส่งไฟฟ้า ๑๑๕ kv (ฮอด – แม่สะเรียง) มีสถานีไฟฟ้าในพื้นที่ ๓ สถานีรองรับการใช้ไฟ ๑๐๐ mva ๑๐. มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์	๑. สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาและพื้นที่สูงเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒. พื้นที่ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน ส่วนใหญ่เป็นเขตป่าอนุรักษ์ และป่าสงวนแห่งชาติ ทำให้เป็นข้อจำกัดการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๓. การเดินทางเข้าสู่แต่ละพื้นที่ มีความห่างไกลและยากลำบากและคดเคี้ยวตลอดเส้นทาง ทำให้เป็นข้อจำกัดการคมนาคมและการเข้าถึงบริการพื้นฐานภาครัฐ ๔. มีหมู่บ้านเป็นจำนวนมากที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ ๕. ถนนสัญจรไปมาระหว่างหมู่บ้านส่วนใหญ่ยังเป็นถนนลูกรัง มีความยากลำบากในการเดินทาง ๖. ถนนเชื่อมไปยังจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนยังไม่ได้รับการพัฒนา ๗. ระบบประปาภูมิภาค ให้บริการไม่ครอบคลุมทุกอำเภอ (ปัจจุบันให้บริการ ๕ อำเภอ อำเภอปาย อำเภอแม่ลาน้อย อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน อำเภอแม่สะเรียง และอำเภอปางมะผ้า) ๘. ระบบโครงสร้างด้านชลประทานเพื่อใช้ในการเกษตรและอุปโภคบริโภคไม่เพียงพอ ๙. สัญญาณโทรศัพท์ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่โดยเฉพาะเส้นทางสายหลัก ๑๐. ขาดระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะให้บริการแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยว

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)
๑๑. ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ คทช. ถ้าขอติดตั้งมิเตอร์ประปาไม่ต้องเสียค่าประกันการใช้น้ำประปา ๑๒. มีพื้นที่ติดชายแดนและเส้นทางเชื่อมโยงไปยังประเทศเมียนมา	๑๑. ไม่มีแหล่งผลิตไฟฟ้าสำรองขนาดใหญ่ภายในจังหวัด ๑๒. พื้นที่ส่วนใหญ่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ๑๓. ไม่มีไฟฟ้าในการเป็นแหล่งพลังงานในการติดตั้งอุปกรณ์สื่อสัญญาณและแผงจ่ายไฟฟ้าในการขยายระบบสื่อสัญญาณไม่เพียงพอ ๑๔. ขาดแหล่งผลิตวัสดุก่อสร้างในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๑๕. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีงบประมาณเพียงพอในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่รับผิดชอบได้

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)
๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ความมั่นคง และพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัยและพัฒนา ๒. นักท่องเที่ยวให้ความสนใจในการเข้ามาเที่ยวในจังหวัดแม่ฮ่องสอนทำให้เกิดนโยบายพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๓. นโยบายรัฐบาล กระทรวง กรม มีโครงการศึกษาความเหมาะสมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๔. แผนบริหารจัดการน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ เอื้อต่อการพัฒนาโครงสร้างระบบบริหารจัดการน้ำของจังหวัด ๕. นโยบายของกระทรวงการขยายระบบสื่อสัญญาณโทรศัพท์และอินเตอร์เน็ตเข้าถึงทุกพื้นที่ ๖. มีหน่วยงานให้การสนับสนุนในการจัดหาพลังงานทางเลือกทดแทนวิธีดำเนินการปกติ ๗. จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีที่ติดต่อกับประเทศเมียนมา เป็นโอกาสในการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจการค้าและการท่องเที่ยว	๑. กฎหมายบางมาตราและมติ ครม. บางเรื่องไม่เอื้อต่อการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒. พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตลุ่มน้ำชั้น ๑ และชั้น ๒ ที่ต้องทำการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (EIA) ตาม พ.ร.บ. การศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๓. มีกฎหมายบังคับใช้หลายฉบับ เช่น พ.ร.บ. ป่าสงวนแห่งชาติ ,พ.ร.บ.ป่าอนุรักษ์ ,พ.ร,บ.เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ฯลฯ

S/O กลยุทธ์เชิงรุก	S/T กลยุทธ์เชิงรับ
๑. พัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน (S๑,S๕,S๑๒,O๑,O๒) ๒. พัฒนาเส้นทางคมนาคม ให้รองรับการเดินทางได้ตลอดปี (แม่ฮ่องสอน – เชียงใหม่ และเส้นทางสัญจรของประชาชนในจังหวัด)(S๒,S๔,S๔,O๑,O๒,O๓) ๓. พัฒนาเส้นทางเข้าสู่พื้นที่ชายแดน เพื่อรองรับการเติบโตเศรษฐกิจ (S๒,S๑๒,S๔,O๑,O๒)	๑. ขยายพื้นที่ คทช. ให้ครอบคลุมทุกชุมชน เพื่อเอื้อต่อการพัฒนาพื้นที่ (S๑๑ ,T๑,T๓)

W/O กลยุทธ์เชิงแก้ไข	W/T กลยุทธ์เชิงป้องกัน
๑. ศึกษาวิจัยและประยุกต์ใช้วัสดุในท้องที่แทนการนำเข้าจากพื้นที่อื่น เช่น ใช้หินและทรายที่มีอยู่ในท้องที่แทนการนำเข้าจากที่อื่น (w๑๔,O๑,O๓) ๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (ถนน) เข้าสู่ชุมชน (W๓, O๑,O๓) ๓.ขยายเขตไฟฟ้าให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ในจังหวัด (W๔,W๑๓,O๑,O๓) ๔.นำพลังงานทดแทนมาใช้แทนในพื้นที่ มีข้อจำกัด เช่น ใช้พลังงานแสงอาทิตย์ (โซล่าเซลล์)แทนไฟฟ้าในพื้นที่ห่างไกลและมีข้อจำกัดของพื้นที่ (W๔,W๑๓,O๑,O๓,O๖) ๕.ขยายเขตพื้นที่สัญญาณโทรศัพท์ให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน(W๙,O๑,O๓,O๕) ๕.ขยายเขตพื้นที่ประปาให้ครอบคลุมพื้นที่ชุมชน (W๗,W๘,O๑,O๓,O๔)	๑.ก่อสร้างเส้นทางการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้นโดยใช้ระยะทางที่สั้นที่สุด (การก่อสร้างอุโมงค์ทางลอด)(W๑,W๒,W๓,W๑๐,T๑,T๒,T๓) ๒.พัฒนาแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคในชุมชนให้ได้มาตรฐาน (W๗,W๘,T๑,T๒,T๓) ๓. พัฒนาระบบไฟฟ้าและระบบการสื่อสาร ให้ทั่วถึงทุกพื้นที่(W๙,W๑๑,W๑๓,T๑,T๒,T๓) ๔.ก่อสร้างระบบชลประทานเพื่อการเกษตรเพื่อแก้ไขภัยแล้งในพื้นที่(W๑,W๒,W๘,T๑,T๒,T๓) ๕. พัฒนาแหล่งผลิตไฟฟ้าในพื้นที่ให้สามารถผลิตกระแสไฟฟ้าเพิ่มขึ้น(W๑๑,T๑,T๒,T๓)

๒. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีพื้นที่ป่ามากเป็นลำดับหนึ่งของประเทศ และมีทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าที่อุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพ ๒. ลักษณะพื้นที่ทางธรณีวิทยาประเภทถ้ำ และแหล่งน้ำพุร้อนที่มีชื่อเสียงที่หลากหลายกระจายอยู่ทุกอำเภอ ๓. มีโครงการพัฒนาตามพระราชดำริจำนวนมากที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความสมดุลของระบบนิเวศ ๔. มีแม่น้ำสาละวินซึ่งเป็นแม่น้ำระหว่างประเทศที่สวยงามทางธรรมชาติและสะอาดบริสุทธิ์ ๕. จังหวัดมีพื้นที่ป่าไม้และภูเขามาก ทำให้มีลักษณะทางสภาพภูมิอากาศหนาวเย็น ที่เอื้อต่อการเจริญเติบโตของพืชเมืองหนาว เช่น บัวตอง และแหล่งผลิตชา ๖. มีพืชเศรษฐกิจและพืชสมุนไพรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสามารถปลูกเพื่อลดปัญหาการเผาป่า อาทิ กาแฟ โกโก้ บุก เป็นต้น ๗. มีองค์กรเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มแข็ง ๘. มีวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ดูแลรักษาป่าต้นน้ำ ๙. ความเข้มของแสงอาทิตย์ในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนสามารถใช้งานร่วมกับแผงโซล่าเซลล์เพื่อผลิตไฟฟ้าได้	๑. ลักษณะที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดซึ่งติดกับชายแดนสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา มีความห่างไกลในการเดินทางระหว่างจังหวัดต่างๆ ทำให้ใช้ระยะเวลาในการเดินทางค่อนข้างนาน ๒. สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูง และพื้นที่มีความลาดชันสูง ซึ่งเป็นอุปสรรคในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทางการคมนาคม และระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ๓. พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตป่าอนุรักษ์ และเขตป่าสงวนแห่งชาติ ทำให้การพัฒนาในด้านต่างๆเป็นไปอย่างจำกัด ๔. สภาพปัญหาฝุ่นควันไฟป่าจากการเผาป่าในช่วงฤดูแล้ง ซึ่งมีใบไม้แห้ง กิ่งไม้แห้ง หรือเศษวัสดุทางการเกษตรเป็นเชื้อเพลิง ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว สุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน ๕. พลังงานลมไม่มีความเสถียร ๖. พื้นที่เกษตรกรรมส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชัน จึงทำให้เกิดปัญหาการชะล้างพังทลายเป็นปัจจัยที่มีความเสี่ยง และมีความล่อแหลม ส่งผลทำให้เกิดสาธารณภัยในพื้นที่ ๗. มีแหล่งความร้อนใต้พิภพจำนวนมาก แต่ไม่มีศักยภาพสามารถผลิตเป็นกระแสไฟฟ้าได้

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑๐. มีแหล่งน้ำทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ (ลุ่มน้ำสาขาและโครงข่ายลำน้ำย่อย) สามารถพัฒนาต่อความต้องการด้านอุปโภคบริโภคและการเกษตรได้เพียงพอ และมีความชันสามารถกักเก็บน้ำไว้ปั่นไฟฟ้าได้	๘. การกำหนดขอบเขตที่ดินในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนไม่ชัดเจน และไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ๙. ไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับนโยบายคุณชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ร่วมกับป่า ๑๐. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่มีการบริหารจัดการขยะที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ๑๑. ชุมชนขาดความตระหนักในการทิ้งขยะการจัดการขยะอย่างเป็นระบบ ทิ้งตามลำห้วยส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำ ๑๒. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการไฟป่ายังไม่ครอบคลุมปัจจัยทุกด้าน ๑๓. มีเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ ทำให้เกิดการปล่อยปะละเลยในการใช้มาตรการทางกฎหมายที่เข้มงวด ๑๔. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำยังไม่สามารถรองรับกับความต้องการของพื้นที่ ส่งผลต่อความต้องการน้ำอุปโภคบริโภค และการเกษตร

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)
๑. นโยบายอนุสัญญาไซเตรสในการคุ้มครองสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ประกอบกับการมี พรบ. ป่าไม้ และ พรบ. อุทยานฯ ซึ่งเป็นเครื่องมือควบคุมพื้นที่ป่า ทำให้พื้นที่ป่าไม้ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช คงสภาพความสมบูรณ์ต่อไป ๒. นโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมการปลูกป่า การจัดสรรที่ดินทำกิน (คทช.) เอื้อต่อการบริการจัดการพื้นที่ป่าของจังหวัดในการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม ทำให้คนอยู่ร่วมกับป่าได้อย่างยั่งยืน ๓. ยุทธศาสตร์ชาติและยุทธศาสตร์ลุ่มน้ำ ในการเติบโตอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (แผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ และ แผนแม่บทการบริหารจัดการลุ่มน้ำสาละวิน) และนโยบายระดับต่างๆ มีส่วนทำให้การบริหารงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีทิศทางที่ชัดเจนบนพื้นฐานของความสมดุลและยั่งยืน ๔. นโยบายการบริหารการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) โดยระบบเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy)มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้าง	๑. การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (climate change) ส่งผลกระทบทำให้เกิดภัยแล้ง ไฟป่า และอุทกภัย น้ำป่าไหลหลาก ดินโคนถล่ม ที่รุนแรงขึ้นเกือบทุกปี ๒. มีปัญหาฝุ่นควันข้ามพรมแดนระหว่างประเทศ ทำให้ค่าฝุ่นละออง PM ๒.๕ ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนสูงขึ้นยากต่อการควบคุม ๓. กฎหมายเกี่ยวกับพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และป่าสงวนแห่งชาติ ไม่เอื้อต่อการพัฒนาในด้านต่างๆ การดำเนินการป้องกัน ลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย รวมทั้งการบริหารจัดการขยะด้วย ๔. กฎหมายที่บังคับใช้ในพื้นที่ (ป่าไม้/อุทยานฯ) ไม่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และวิถีชีวิต ๕. การขยายตัวของการท่องเที่ยวส่งผลทำให้เกิดขยะเพิ่มมากขึ้น ๖. เทคโนโลยีที่จะจัดการเรื่องสิ่งแวดล้อมของจังหวัดมีน้อยมาก ๗. การประกาศเขตป่าทับซ้อนกับพื้นที่ชุมชนหมู่บ้าน โดยไม่มีการตรวจสอบอย่างรอบคอบ ส่งผลให้หมู่บ้านบางแห่งไม่เข้าร่วมโครงการ คทช. เนื่องจากมีความเห็นว่า

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)
มูลค่าเพิ่มและการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ซึ่งกำนึงถึงการนำวัสดุต่างๆกลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และทั้ง ๒ เศรษฐกิจนี้ อยู่ภายใต้เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน ๕. การขับเคลื่อนโครงการร้อยใจรักษ์มีแนวทางในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ของบรรพบุรุษที่ตกทอดมานานแล้ว และการเข้าร่วมโครงการ คทช. ต้องจ่ายค่าเช่าพื้นที่ให้รัฐ ซึ่งทำให้ราษฎรขาดจากความเป็นเจ้าของที่ดิน

S/O กลยุทธ์เชิงรุก	S/T กลยุทธ์เชิงรับ
๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พัฒนา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน (S๑-S๕,O๑) ๒. เสริมสร้างการเรียนรู้ และขยายผลองค์ความรู้ใน ๖ มิติ ดิน น้ำ ป่า สิ่งแวดล้อม เกษตร พลังงาน ของโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการตามพระราชดำริ โครงการหลวง และโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง ให้หลากหลายไปสู่พื้นที่เป้าหมายที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของแต่ละชุมชน (S๓,S๗-S๘,O๓) ๓. สร้างการตระหนักรู้ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลและยั่งยืนเพื่ออนาคตของลูกหลานสืบไป (S๗-S๘,O๓) ๔. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชสมุนไพรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อทดแทนการเผาป่า (S๖,O๒-O๔) ๕. พัฒนาขีดความสามารถของหน่วยงานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ในการจัดแผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรน้ำ (แผน ๕ ปี) (S๑๐,O๓) ๖. การบริหารจัดการน้ำและสร้างระบบป้องกันทางน้ำ และป้องกันภัยพิบัติ อุทกภัย น้ำป่าไหลหลาก ดินโคลนถล่ม ภัยแล้ง โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการเตือนภัยล่วงหน้า เพื่อลดผลกระทบที่มีต่อประชาชนในพื้นที่ (S๘,S๑๐,O๓)	๑. ป้องกันและรักษาป่าให้คงสภาพสมบูรณ์ (S๑-T๑) ๒. สร้างการตระหนักรู้ และการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขไฟป่าฝุ่นควันระดับชุมชน เพื่อลดปัญหาฝุ่นละอองและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ส่งผลต่อภาวะโลกร้อน (S๗-S๘,T๑) ๓. ส่งเสริมการใช้และพัฒนาพลังงานทดแทนรูปแบบต่างๆ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ส่งผลต่อภาวะโลกร้อน (S๙-S๑๐,T๑)

W/O กลยุทธ์เชิงแก้ไข	W/T กลยุทธ์เชิงป้องกัน
๑. การสร้างระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนโดยเน้นการแปลงและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับใบไม้ กิ่งไม้แห้ง หรือเศษวัสดุทางการเกษตรที่เป็นเชื้อเพลิงในการเผาไหม้ เปลี่ยนแปลงเป็นสินค้าจากเศษวัสดุธรรมชาติ เพื่อเป็นแหล่งรายได้ให้กับชาวบ้านในพื้นที่ (W๔,O๔) ๒. กำหนดนโยบายการพัฒนาคุณชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ร่วมกับป่า โดยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) และการขับเคลื่อนโครงการร้อยใจรักษ์มีแนวทางในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (W๙,O๔-O๕) ๓. ส่งเสริมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้คนอยู่ร่วมกับป่าได้อย่างยั่งยืน (W๙,O๔) ๔. กำหนดพื้นที่เป้าหมายพัฒนาด้านแหล่งน้ำ (แล้งซ้ำซาก/ท่วมซ้ำซาก) จัดวางโครงการให้เหมาะสมกับพื้นที่ ตามแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี พ.ศ.๒๕๖๑–๒๕๘๐ และ แผนแม่บทการบริหารจัดการลุ่มน้ำสาละวิน) ในยุทธศาสตร์น้ำ ๖ ด้าน	๑. ส่งเสริมการบริหารจัดการคัดแยกขยะมูลฝอยชุมชนและขยะอันตรายตั้งแต่ต้นทาง เพื่อเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี ส่งผลให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น (W๑๐-W๑๑,T๖) ๒. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยเพื่อช่วยในการจัดการคัดแยกขยะมูลฝอยชุมชนและขยะอันตรายตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างการตระหนักรู้ถึงมลพิษเพื่อนำไปสู่ความร่วมมือจากบ้านถึงเมืองให้เป็นสังคมเมืองปลอดขยะ (W๖,T๓,T๖) ๓. สร้างความตระหนักแก่ชุมชนและนักท่องเที่ยวในการลดการใช้ขยะพลาสติก การคัดแยกขยะเพื่อดูแลสิ่งแวดล้อมในชุมชนและแหล่งท่องเที่ยว (W๑๑,T๕) ๔. ปรับปรุงระบบบริหารจัดการเกี่ยวกับเป้าหมายของโครงการจัดสรรที่ดินทำกิน (คทช.) และสร้างความเข้าใจและความร่วมมือกับชุมชนหมู่บ้านเกี่ยวกับนโยบายรัฐบาลในการจัดสรรที่ดินทำกิน (คทช.) เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างภาครัฐและชุมชน ให้สามารถดำเนินนโยบายที่สามารถให้คนอยู่ร่วมกับป่าได้อย่างยั่งยืน (W๘,T๗) ๕. การบริหารจัดการไฟป่าโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมจัดการวัสดุเชื้อเพลิง ส่งเสริมปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชสมุนไพรเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจทดแทนการเผาป่า และสร้างการตระหนักรู้ถึงผลกระทบจากไฟป่าโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (W๔,T๒) ๖. สร้างระบบเตือนภัยการเกิดสาธารณภัยในพื้นที่ (W๖,T๖) ๗. การก่อสร้างแนวป้องกันการกัดเซาะตลิ่ง แบบธรรมชาติ โดยปลูกต้นไม้ หญ้าแฝก และการก่อสร้างโครงสร้างถาวร (W๖,T๖)

๓. ด้านการยกระดับคุณภาพชีวิต

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. สถานบริการครอบคลุมพื้นที่ ๒. ระบบดูแลสุขภาพในพื้นที่ห่างไกล ๓. อาสาสมัครสาธารณสุข ๔. ระบบส่งต่อ ๕. การพัฒนาบุคลากร ๖. สถานศึกษาครอบคลุมทุกพื้นที่ ๗. มีหน่วยงานในพื้นที่ให้การสนับสนุนการศึกษาด้านปฐมวัยอย่างครอบคลุมทั้งจังหวัด ๘. หน่วยงานทางการศึกษามีวิสัยทัศน์ มุมมองด้านการศึกษาในทิศทางเดียวกัน ๙. มีการกระจายอำนาจให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ๑๐. มีระบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กที่ดี มีนวัตกรรม ครอบคลุมทุกพื้นที่ สร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษา ๑๑. บริหารการจัดการศึกษาในรูปแบบเครือข่ายและสามารถระดมทรัพยากรทางการศึกษาได้มากขึ้น ๑๒. มีหลักสูตรที่ยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ๑๓. บุคลากร มีความรู้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร และการทำงานวิจัย ๑๔. บุคลากรทางการศึกษา มีความใกล้ชิดกับชุมชน และเข้าถึงชุมชนเป็นอย่างมาก ๑๕. ภาคประชาชน ภาคีเครือข่าย องค์กรหลายชุมชนมีความเข้มแข็งและให้ความร่วมมือในการจัดสวัสดิการสังคม ๑๖. มีความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธ์และชนเผ่า ทำให้มีภูมิปัญญาซึ่งเป็นทุนทางสังคมที่หลากหลาย ตามสภาพแวดล้อมของแต่ละพื้นที่ ๑๗. ลักษณะการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนที่มีความใกล้ชิดผูกพัน มีลักษณะการช่วยเหลือเกื้อกูลเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน และรักษา ยึดถือรากฐานประเพณี ศาสนา วัฒนธรรมอย่างเคร่งครัด	๑. ขาดแคลนบุคลากรสายวิชาชีพ ประจำในสถานบริการที่ห่างไกล ๒. มีต้นทุนค่าใช้จ่ายในการออกให้บริการการดำเนินงานด้านสาธารณสุขสูงกว่าจังหวัดอื่น ๓. ปัญหาด้านสาธารณสุขบางประการยังเกินเกณฑ์มาตรฐาน ๔. ระบบบริการตามแนวชายแดนยังไม่อยู่ในโครงสร้างหลักของกระทรวงสาธารณสุข ๕. วิถีชีวิต วัฒนธรรมของชุมชน ไม่เอื้อต่อการสร้างสุขภาวะที่ดี ๖. ความแตกต่างทางด้านภาษาของประชากร ๗. ขาดความเป็นเอกภาพในการจัดการศึกษา ๘. บุคลากรในการจัดการศึกษาไม่ครบชั้นเรียน สอนไม่ตรงวุฒิ ขาดทักษะการจัดการเรียนรู้ด้านวิชาชีพ ๙. อาคารเรียน อาคารประกอบ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก ไม่เพียงพอ ทรุดโทรม ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ๑๐. จุดให้บริการด้านการศึกษาพิเศษไม่ทั่วถึง ๑๑. ขาดการสนับสนุนการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ๑๒. ประชากรบางส่วนยังไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ๑๓. นักเรียนบางส่วนมีพัฒนาการเติบโตไม่เป็นไปตามช่วงวัย ๑๔. ประชากรช่วงอายุ ๒-๒๑ ปี บางส่วนที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา มีต้องการความช่วยเหลือให้สามารถกลับเข้าสู่ ระบบการศึกษาหรือการประกอบอาชีพ ๑๕. รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชาชนอยู่ในเกณฑ์ต่ำสัดส่วนคนจนมากที่สุดในประเทศ ๑๖. ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ห่างไกล ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงบริการภาครัฐอย่างทั่วถึง ๑๗. ขาดการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑๘. มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนจำนวนมากที่มีบทบาทหน้าที่และความพร้อมในการพิทักษ์คุ้มครองสวัสดิภาพ และจัดสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งมีกองทุนต่างๆ เป็นกลไกในการดำเนินงาน ๑๙. มีเจ้าหน้าที่พลศึกษาประจำอำเภอแต่ละอำเภอที่พร้อมปฏิบัติหน้าที่ ๒๐. มีเครือข่ายบุคลากรทางการกีฬาที่พร้อมเสียสละเวลา และกำลังทรัพย์ในการสนับสนุนเพื่อสร้างนักกีฬาของจังหวัดแม่ฮ่องสอน (ทุกเพศ ทุกวัย ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส) ๒๑. ประชาชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้ความสนใจในการออกกำลังกาย ๒๒. มีภาครัฐและภาคเอกชนที่พร้อมสนับสนุนเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมนันทนาการและการแข่งกีฬา	๑๘. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมเป็นไปด้วยความยากลำบากและถูกเอารัดเอาเปรียบ ๑๙. ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีเอกสารการครอบครองสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกิจทำให้ยากต่อการพัฒนา ๒๐. มีผู้สูงอายุอยู่ในภาวะพึ่งพิง เนื่องจากช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ไม่มีคนดูแล ยากจน ถูกทอดทิ้ง และไม่มีสถานะทางทะเบียน ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงบริการจากรัฐ ๒๑. สถานที่การให้บริการขาดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ ๒๒. ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ประสบปัญหาด้านที่อยู่อาศัยที่ไม่มั่นคงแข็งแรงและไม่เหมาะสม ๒๓. การจัดการแข่งขันกีฬาในแต่ละประเภทขาดอุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ๒๔. งบประมาณในการดำเนินโครงการค่อนข้างจำกัดส่งผลต่อการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา การจัดกิจกรรมนันทนาการ และการจัดกิจกรรมการให้ความรู้ในเรื่องการออกกำลังกาย ๒๕. ขาดแคลนบุคลากร ด้านคณะกรรมการตัดสินของกีฬาแต่ละประเภทและอาสาสมัครกีฬา ผู้นำการออกกำลังกายในแต่ละอำเภอ ๒๖. เยาวชน ประชาชน และผู้พิการ ขาดโอกาสในการแสดงความสามารถในเวทีการแข่งขันระดับจังหวัดแม่ฮ่องสอนของกีฬาประเภทต่างๆ เนื่องด้วยการจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอ

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)
๑. มีแผนพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) และมีตัวชี้วัดกำกับชัดเจน ๒. มีหน่วยงานระดับกรม ระดับเขตคอยสนับสนุนการทำงาน ๓. รัฐบาลมีนโยบายในการจัดหาครุภัณฑ์ทางการแพทย์และค่าตอบแทนสำหรับผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ทุรกันดาร ๔. มีภาคีเครือข่ายในการดำเนินงานทุกระดับ ทั้งระดับเขตสุขภาพ จังหวัด อำเภอ ตำบล ๕. รัฐบาลมีทุนการศึกษาสำหรับผู้สนใจศึกษา และทำงานด้านสาธารณสุขในพื้นที่	๑. การคมนาคมในพื้นที่ห่างไกลยากลำบาก ๒. มีปัญหาโรคอุบัติใหม่ เช่น โรคโควิด-๑๙ ๓. มีประชากรแฝงมาก ทำให้ภาระค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาล ๔. ระบบการติดต่อสื่อสารไม่เสถียร ยากต่อการเข้าถึงข้อมูล และตัวบุคคล ๕. รายได้ประชากรต่อครัวเรือนต่ำ ๖. ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ส่วนใหญ่ผู้เรียนใช้ภาษาถิ่น ๗. โครงสร้างพื้นฐานไม่ทั่วถึง การคมนาคมไม่สะดวก สาธารณูปโภค ไฟฟ้า

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)
๖. มีแผนพัฒนาระบบบริการสุขภาพตามกลุ่มวัย และมีตัวชี้วัดกำกับชัดเจน ๗. รัฐบาลมีความมุ่งมั่นในการปฏิรูปการศึกษา กฎหมาย พระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา นโยบาย ยุทธศาสตร์ ๘. การเปิดประชาคมอาเซียน และจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีอาณาเขตติดชายแดนทั้ง ๗ อำเภอ มีการส่งเสริมการค้า การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน การค้าชายแดนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม ๙. มีแหล่งเรียนรู้ ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น โครงการพระราชดำริ และแหล่งท่องเที่ยว ที่มีความหลากหลาย ๑๐. มีความเข้มแข็งทางชาติพันธุ์ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม	๘. พื้นที่การให้บริการมีความยากลำบาก ทุรกันดาร ๙. สภาพของสถาบันครอบครัวไม่เอื้อต่อการศึกษาเรียนรู้ (ครอบครัว สังคม เศรษฐกิจ ความรู้ผู้ปกครอง) ๑๐. ปัญหาด้านดูแลสุขภาพอนามัยในเรื่องของความสะอาดและการรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ ๑๑. สถานประกอบการมีน้อย ไม่รองรับกับตลาดแรงงาน ๑๒. กระแสการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่รวดเร็ว กระแสบริโภคนิยมและกระแส วัฒนธรรมจากภายนอกส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่น ทำให้ผู้เรียนเกิดค่านิยมใหม่ๆ ทั้งด้านดี และไม่ดีเสมอ ๑๓. ผู้ประกอบการและแรงงานขาดทักษะในการทำธุรกิจและทักษะในการสื่อสาร
๑๑. องค์กรเอกชน มูลนิธิ และหน่วยงานต่างๆ ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนด้านการจัดการศึกษา ด้านงบประมาณ เช่น งบประมาณจ้างครู ทุนการศึกษา ครุภัณฑ์ อาหาร เครื่องอุปโภคบริโภค อุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์การเรียนในการพัฒนาการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ๑๒. เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงเร็ว การเข้าถึงสื่อได้มากขึ้น เกิดการค้นคว้าหาความรู้จากนอกห้องเรียนได้มากขึ้น ๑๓. มีองค์กรและเครือข่ายที่สามารถเสนอของบประมาณของกระทรวงมาช่วยในการทำงานด้านสวัสดิการสังคม ๑๔. มีกองทุนด้านการพัฒนาสังคมและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตต่าง ๆ ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และหน่วยงานอื่น ๆ ๑๕. รัฐบาลมีนโยบายลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ ๑๖. การกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานของภาครัฐมากขึ้น ๑๗. มีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่อยู่อาศัยระยะ ๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๘) ที่เป็นกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนการพัฒนาที่อยู่อาศัยในระดับจังหวัด ๑๘. การนำเอาเทคโนโลยีมาปรับใช้กับกีฬาเพื่อสร้างการรับรู้ ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายใหม่ๆ ๑๙. ช่วยยกระดับมาตรฐานการแข่งกันกันภายในจังหวัดที่สูงขึ้น	๑๔. ภัยคุกคาม สาธารณภัย ๑๕. กระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่รวดเร็ว กระแสบริโภคนิยมและกระแสจากวัฒนธรรมภายนอกส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่น ๑๖. ปัญหาการหลบหนีเข้าเมืองของบุคคลต่างด้าวทำให้มีประชากรแฝงเพิ่มขึ้น ๑๗. การเกิดภัยธรรมชาติ เช่นอุทกภัย ดินโคลนถล่ม โรคระบาด เป็นต้น ๑๘. อัตลักษณ์ด้านภาษาทำให้การสื่อสารไม่ชัดเจน นำไปสู่ความไม่เข้าใจในรูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมของภาคส่วนต่าง ๆ ๑๙. พื้นที่ทุรกันดาร และห่างไกล ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงบริการของรัฐได้ และสภาพแวดล้อมเป็นอุปสรรคของคนพิการ ๒๐. การบังคับใช้กฎหมายเรื่องการจ้างงานคนพิการและการสนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีงานทำ ไม่สามารถใช้ได้ในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน เพราะไม่มีสถานประกอบการที่ร้องรับการทำงานของผู้สูงอายุและคนพิการ ๒๑. การติดต่อสื่อสารไม่เสถียร และปัญหาเครือข่ายสัญญาณอินเทอร์เน็ตบนพื้นที่ห่างไกล ส่งผลต่อการประชาสัมพันธ์ การส่งต่อข้อมูลความรู้ และประสานงานกับบุคลากรบ้างพื้นที่ในแต่ละอำเภอ ๒๒. มีปัญหาจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมหรือการแข่งขันกีฬาต่างๆ ได้

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)
๒๐. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมกีฬาตามความถนัดหรือความสนใจเฉพาะและการจัดการแข่งขันให้กับเยาวชน ประชาชน ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส เพื่อกระตุ้นความต้องการในการออกกำลังกาย ๒๑. การบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อพัฒนาและการขับเคลื่อนการกีฬาภายในจังหวัดแม่ฮ่องสอน	๒๓. สนามแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ ในแต่ละอำเภอไม่เพียงพอ และไม่ตรงตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ๒๔. เยาวชนและประชาชน ในพื้นที่ห่างไกลยังขาดโอกาสและสถานที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ๒๕. เกิดค่านิยมใหม่ในกลุ่มเด็กและเยาวชน ส่งผลกระทบให้เด็กและเยาวชนไม่ให้ความสนใจในการออกกำลังกายเท่าที่ควร ๒๖. รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ส่งผลกระทบต่อการเข้าร่วมการแข่งการแข่งขันกีฬาต่างอำเภอ

S/O กลยุทธ์เชิงรุก	S/T กลยุทธ์เชิงรับ
๑. การพัฒนาโรงพยาบาลระดับ M๒F๑ S ตามแผนพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) ของกระทรวงเพื่อรองรับการดูแลรักษาผู้ป่วยหนัก และผู้ป่วยเฉพาะทาง (S๑,O๑) ๒. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านต่าง ๆตามแผนพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) ของกระทรวง เพื่อนำไปสู่การถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านสุขภาพให้แก่ประชาชนในพื้นที่ให้มีความรู้ สามารถดูแลตนเองและผู้อื่นได้ (S๗,O๑) ๓. ส่งเสริม สนับสนุนองค์ความรู้เกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ชายแดน (S๑-๒,O๒) ๔. ส่งเสริม สนับสนุนสถานศึกษาใช้และพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้ (S๑-๒,O๖) ๕. ส่งเสริม สนับสนุน สถานศึกษาและทุกภาคส่วน สร้างจิตสำนึกในความเป็นไทยและอยู่ร่วมกันแบบพหุวัฒนธรรม ชาติพันธุ์ เพื่อเป็นพลเมืองประชาธิปไตยในศตวรรษที่ ๒๑ โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักในการดำรงชีวิต (S๑-๒,O๒,O๔) ๖. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาจากภูมิปัญญาท้องถิ่น โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญให้เป็นแหล่งเรียนรู้ (S๑-๒,O๓) ๗. ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมสนับสนุนในการจัดการศึกษาและการพัฒนาการศึกษา (S๓-๕,O๑,O๕) ๘. ยกระดับสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบ (S๑-๒,O๓)	๑. พัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทางอากาศ ในพื้นที่ห่างไกลที่มีการคมนาคมไม่สะดวก (S๖,T๑) ๒. พัฒนาศักยภาพ อสม. ให้พร้อมสำหรับปฏิบัติงานเบื้องต้น และสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ห่างไกล (S๕,T๑) ๓. พัฒนาศักยภาพ พสช. ให้พร้อมสำหรับปฏิบัติงานในการดูแลสุขภาพประชาชนในพื้นที่ห่างไกล ทุรกันดาร (S๓,T๑) ๔. ส่งเสริม สนับสนุน สถานศึกษามีระบบการแนะแนวและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เข้มแข็ง (S๑,T๕,T๘) ๕. สร้างองค์ความรู้และทักษะชีวิตในการเฝ้าระวังภัยคุกคามทุกประเภทสาธารณภัย โรคอุบัติใหม่และกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกแก่พลเมืองแม่ฮ่องสอน (S๑-๒,T๘,T๑๐) ๖. ส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียนให้มีทักษะการประกอบอาชีพ (S๑,T๑,T๕,T๙) ๗. ปลูกฝังจิตสำนึกให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวิถีชีวิตชุมชน (S๑-๒,T๖,T๘) ๘. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการสื่อสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ (S๑,T๒,T๗,T๙) ๙. ฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมชาติพันธุ์ (S๑,T๘) ๑๐. สร้างเครือข่ายความร่วมมือทุกภาคส่วนในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในทุกช่วงวัย (S๑-๔,T๕-๖,T๘) ๑๑. จัดให้แหล่งเรียนรู้ของกศน.เป็นทั้งแหล่งเรียนรู้และเป็นต้นแบบที่สร้างรายได้ให้กับผู้เรียนได้ (S๙,T๑,T๙)

S/O กลยุทธ์เชิงรุก	S/T กลยุทธ์เชิงรับ
๙. พัฒนาความเป็นผู้นำแก่ผู้บริหารสถานศึกษา(S๓,O๑) ๑๐. จัดบริการการศึกษาและการเรียนรู้หลากหลายตามความต้องการของผู้เรียนตามสภาพของพื้นที่ (S๗,O๓-๔) ๑๑. ส่งเสริมให้ภาคประชาชน ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชนมากขึ้น (S๑,๔, O ๑-๕) ๑๒. ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน มีบทบาทในจัดสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสตามวิถีชีวิตและสภาพแวดล้อมของแต่ละพื้นที่ (S๑,๔, O๑-๕) ๑๓. ส่งเสริมการพัฒนาเยาวชนและประชาชนในแต่ละอำเภอของจังหวัดแม่ฮ่องสอนให้เล่นกีฬาอย่างน้อยคนละ ๑ ชนิด (S๓+O๒+O๓) ๑๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายการแข่งขันกีฬาและนันทนาการ อย่างสม่ำเสมอในทุกอำเภอของจังหวัดแม่ฮ่องสอน (S๑+S๒+S๓+O๒+O๓+O๔) ๑๕. สร้างสื่อประชาสัมพันธ์ส่งเสริมกิจกรรมการออกกำลังกายและนันทนาการในรูปแบบสื่อการเรียนการสอน (S๑+S๔+O๑+O๔) ๑๖. พัฒนาระบบการทดสอบสมรรถภาพทางกายให้ได้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย (S๔+O๑)	๑๒. ให้ความรู้เท่าทันการป้องกันตนเอง ครอบครัว ชุมชน การรับมือสถานปัญหา การเปลี่ยนแปลงวัตถุนิยม ค่านิยม ภัยธรรมชาติโรคระบาด (S๒-๔, T๑,๓) ๑๓. สนับสนับให้หน่วยงานองค์กรภาครัฐ ภาคประชาชน ชุมชนจ้างงานคนพิการผู้สูงอายุในชุมชนตามความสามารถและความเชี่ยวชาญภูมิปัญญา (S ๒-๔,T๕-๖) ๑๔. กำหนดมาตรการ การมีส่วนร่วมเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคมในชุมชน (S๒-๓,T๑-๓) ๑๕. พัฒนาลานกีฬาในท้องถิ่นจากพื้นที่สาธารณะที่มีศักยภาพเพียงพอในพื้นที่ ทุกชุมชนในแต่ละอำเภอให้ได้มาตรฐาน เพื่อตอบสนองความต้องการในการออกกำลังกายของเยาวชนและประชาชน (S๓+T๓) ๑๖. พัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬา โดยเน้นให้เยาวชนและประชาชน มีส่วนเล่นในการออกกำลังกาย (S๑+S๒+S๓+S๔+T๔+T๕) ๑๗. ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการให้เยาวชนและผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในการออกกำลังกาย ด้วยกิจกรรมนันทนาการเพื่อก่อให้เกิดสุภาวะที่ดีห่างไกลโรค (S๑+S๒+S๓+T๒) ๕. สร้างเครือข่ายการดำเนินงานโครงการร่วมกับสถานศึกษาเพื่อนำเอากีฬามาพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในแก่เยาวชนของจังหวัดแม่ฮ่องสอน(S๑+S๒+S๔+T๔+T๕)

W/O กลยุทธ์เชิงแก้ไข	W/T กลยุทธ์เชิงป้องกัน
๑. จัดทำแผนขอสนับสนุนงบพัฒนาจังหวัดมาดำเนินงานด้านสาธารณสุขที่มีต้นทุนค่าใช้จ่ายสูง (W๒,O๓) ๒. สร้างแรงจูงใจในการทำงาน การให้ขวัญกำลังใจ (W๔,O๓) ๓. พัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบบริการตามแผนยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดการพัฒนาตามกลุ่มวัย (W๓,w๗,O๖) ๔. ปรับปรุงการบริหารจัดการศึกษาให้เกิดการบูรณาการการส่งต่อ การเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน (W๑,O๑) ๕. สนับสนุนการผลิต สรรหา และพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพ (W๒,O๑,O๕) ๖. ส่งเสริมการดูแลเด็กทุกช่วงวัย ผู้สูงวัย คนพิการ และผู้ที่ต้องการตามความจำเป็น	๑. ส่งเสริมการใช้ภาคีเครือข่ายในการร่วมกันให้ความรู้ทางด้านสาธารณสุขให้กับประชาชนในประเด็นสุขภาพและปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต (W๗-๘,O๔) ๒. ส่งเสริมหลักสูตรเร่งรัดเพื่อผลิตบุคลากรสาธารณสุขเพื่อทดแทนการขาดแคลนบุคลากรทุกวิชาชีพ (W๑-W๖,O๕) ๓. ส่งเสริมกระบวนการผลิตครูและสรรหาครูที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน (W๒,T๗) ๔. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ปรับปรุง ซ่อมสร้างที่อยู่อาศัยสภาพแวดล้อมแก่คนพิการและผู้สูงอายุและ ผู้ด้อยโอกาส (W๖-๘,T๖) ๕. ส่งเสริมการความรู้และเทคนิคการสื่อสารเพื่อให้เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและสวัสดิการสังคม (W๔, T๔)

W/O กลยุทธ์เชิงแก้ไข	W/T กลยุทธ์เชิงป้องกัน
๗. เสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายด้านสวัสดิการสังคม (W๒-๔, O๑-๔) ๘. ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดระบบบริการเอื้อและอำนวยความสะดวกให้ผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ (W๒,๔-๖, O๓-๔) ๙. พัฒนาอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ควบคู่กับการเป็นอาสาสมัครกีฬาและผู้นำการออกกำลังกาย (อสก.) เพื่อขับเคลื่อนการออกกำลังกาย เล่นกีฬาและนันทนาการของประชาชนในท้องถิ่น ชุมชน หมู่บ้าน (W๓+O๔) ๑๐. ประชาสัมพันธ์เชิงรุกเกี่ยวกับการออกกำลังกายขั้นพื้นฐานและ ประโยชน์ของการออกกำลังกาย เพื่อสร้างความตระหนักและความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาให้กับประชาชนทุกกลุ่มวัยให้กลายเป็นวิถีชีวิต (W๒+O๑) ๑๑. พัฒนาโครงการส่งเสริมสุขภาพผู้พิการ และทุพพลภาพทางการเคลื่อนไหว ให้ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ (W๔+O๓) ๑๒. ส่งเสริมและสนับสนุน การจัดกิจกรรมหรือมหกรรมกีฬาการออกกำลังกาย (Sports events of Life) เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาทุกภาพส่วน (ทุกเพศ ทุกวัย ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส) (W๒+O๔)	๖. ส่งเสริมให้มีโครงการถนนสายกีฬา โดยให้ทุกอำเภอมีการจัดกิจกรรมถนนสายกีฬา ซึ่งจะปิดถนนเล่นกีฬาสัปดาห์ละ ๑ วัน (W๓+W๔+T๒+T๔) ๗. สร้างการรับรู้ให้แก่ประชาชนทุกกลุ่ม ให้มีความรู้ความเข้าใจต่อวิธีการที่ถูกต้องในการออกกำลังกาย รวมทั้งมีความรู้ในการป้องกันอุบัติเหตุในการออกกำลังกาย (W๒+T๑) ๘. ประชาชนทุกภาพส่วนออกกำลังกาย เล่นกีฬาและนันทนาการอย่างสม่ำเสมอไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ภายในปี ๒๕๗๐ (W๓+W๔+T๒+T๕)

๔. ด้านการพัฒนาอาชีพและรายได้

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่หลากหลาย กระจายอยู่ทุกอำเภอ ๒. มีทุนทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม-ประเพณี ศาสนา และความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ที่โดดเด่น และมีเอกลักษณ์ ๓. จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นแหล่งอาหารทางธรรมชาติ ในพื้นที่ป่าอย่างอุดมสมบูรณ์ ให้กับประชาชนในท้องถิ่น เช่น หน่อไม้ เห็ดนานาชนิด พืชผักพื้นเมือง ๔. ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศเหมาะสำหรับการส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ และพืชอัตลักษณ์ ๕. มีการจดทะเบียนสินค้า GI เช่น ถั่วลายเสือ ผ้าทอขนแกะ (อยู่ระหว่างการทบทวนหลักเกณฑ์การจดทะเบียน) กระเทียม ผลิตภัณฑ์เนื้อไก่แม่ฮ่องสอนอยู่ระหว่างการแก้ไขคำขอ ๖. มีลุ่มน้ำสำคัญและแหล่งน้ำสาขาจำนวนมาก เหมาะสำหรับการส่งเสริมด้านการเกษตร ๗. จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีโครงการพัฒนาเฉพาะพื้นที่ ได้แก่ ศูนย์โครงการพัฒนาตามพระราชดำริ จำนวน ๓ แห่ง ศูนย์พัฒนาโครงการหลวง จำนวน ๒ แห่ง โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง ๒ แห่ง เชื่อมโยงเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญในอันดับต้นๆของประเทศ เช่น พระตำหนักปางตอง ปางอุ๋ง นาขั้นบันไดในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่ลาน้อย ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่สะเรียง เป็นต้น ๘. มีการขับเคลื่อนโครงการเพื่อเสริมความมั่นคงเฉพาะพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน (พมพ. ๓๐ หมู่บ้านและหมู่บ้านยามชายแดน ๔ หมู่บ้าน) โดยปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานคู่ขนานกับการส่งเสริมด้านการพัฒนาอาชีพ (ตามแผนแม่บทโครงการเพื่อเสริมความมั่นคงเฉพาะพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน พ.ศ.๒๕๖๕-๒๕๗๐ ๙. ประชาชนมีการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาดำเนินชีวิตและมีการช่วยเหลือเกื้อกูลเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน	๑. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเขตป่าอนุรักษ์ และป่าสงวนแห่งชาติ ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างจำกัด ๒. พื้นที่ในการทำเกษตรมีน้อย ทำให้มีการบุกรุกทำลายป่า เพื่อนำมาใช้เป็นพื้นที่ทำกิน ส่งผลกระทบให้เกิดหมอกควันไฟป่า ภัยแล้ง (ฤดูแล้ง) ดินโคลนถล่ม (ฤดูฝน) อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ๓. หน่วยงานภาครัฐขาดการบูรณาการร่วมกับภาคเอกชนและประชาชน ๔. กระบวนการส่งเสริมอาชีพ รายได้ ไม่ครบวงจร ๕. กรอบแนวคิดการประกอบอาชีพเดิมๆ ไม่เปลี่ยนทัศนคติ ไม่กล้าออกนอกกรอบแนวคิด ๖. ชุมชน ผู้นำชุมชน ไม่เข้มแข็ง การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารไม่ทั่วถึง ๗. ผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ยังไม่ได้รับการฝึกอบรมอาชีพ ขาดทักษะฝีมือ ๘. แรงงานภายในจังหวัดไม่ได้รับการฝึกอบรมเพื่อยกระดับฝีมือ ขาดทักษะฝีมือ ๙. ไม่มีกิจกรรมการท่องเที่ยว หรือปฏิทินการท่องเที่ยวที่สามารถท่องเที่ยวในจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ตลอดทั้งปี ๑๐. ขาดการพัฒนาบุคลากรนำเที่ยวผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะภาษาต่างประเทศ ๑๑. ประชาชนขาดทักษะและปัจจัยในการประกอบอาชีพ ขาดการรับรู้ด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ด้านการประมง (สภาพทางภูมิศาสตร์ไม่สามารถทำการประมงขนาดใหญ่ได้ ทำได้เพียงกิจกรรมด้านประมง เช่น การเลี้ยงปลาในกระชัง บ่อพลาสติก บ่อซีเมนต์ เป็นต้น) ๑๒. ประชาชนยังขาดความตระหนักความเข้าใจ ความสนใจ ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตรเพื่อสร้างสินค้าระดับคุณภาพมาตรฐาน(Maehongson Premium) สู่ตลาดสากล ๑๓. เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มในรูปแบบกลุ่มเกษตรกรสหกรณ์ ไม่สามารถต่อรองราคาได้ พึ่งพาพ่อค้าคนกลาง ขาดองค์ความรู้และประสบการณ์ในการดำเนินงาน ทำให้ประสบปัญหาการขาดทุน

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑๐. มีผลิตภัณฑ์ otop ผลิตภัณฑ์จากสมาชิกศิลปาชีพ ผลิตภัณฑ์และสินค้าชุมชนที่เกิดจากภูมิปัญญามีความโดดเด่นของแต่ละชาติพันธุ์ที่เป็นอัตลักษณ์จำนวนมาก ๑๑. มีไก่พันธุ์พื้นเมืองที่เป็นอัตลักษณ์ เนื้อนุ่ม หนังบาง กระดูกเล็ก รสชาติอร่อย ๑๒. มีพันธุ์ข้าวพื้นเมืองที่มีความหลากหลายของสายพันธุ์ สามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้ ๑๓. มีการรวมกลุ่มระบบสหกรณ์	๑๔. เกษตรกรที่มีการรวมกลุ่มเกษตร กลุ่มสหกรณ์ ยังขาดความเข้มแข็ง ขาดองค์ความรู้ และประสบการณ์ ในการดำเนินงาน ทำให้ประสบปัญหาการขาดทุน ๑๕. เกษตรกรไม่มีการนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในการผลิต เพื่อลดต้นทุนหรือเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ๑๖. เกษตรกรไม่เปลี่ยนแปลงพืชในการเพาะปลูก ปลูกพืชเชิงเดี่ยว และใช้สารเคมีสูง ๑๗. สินค้าทางการเกษตรตกต่ำ ไม่มีตลาดรองรับการผลิต เกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาเองได้ มีรายได้น้อยไม่พอใช้จ่าย ๑๘. ในพื้นที่ยังมีการผลิตไก่ สุกร โคเนื้อ ยังไม่เพียงพอ จึงทำให้ต้องนำเข้าสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์จากต่างจังหวัด ไม่มีทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ ๑๙. มีการนำเข้าผักจากต่างจังหวัดจำนวนมาก เช่น ผักกาด คะน้า พืชผักชนิดต่าง ๆ ๒๐. สัตว์เศรษฐกิจ เช่น โค กระบือ ไม่มีการปรับปรุงและพัฒนาพันธุ์สัตว์ การเลี้ยงไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)
๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๘๐) เปิดโอกาสและสนับสนุนการพัฒนาด้านต่างๆ อย่างหลากหลาย ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒. แผนแม่บทตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย - การเกษตร - อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต - การท่องเที่ยว - โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล - ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ - เศรษฐกิจฐานราก - การเติบโตอย่างยั่งยืน - การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ - การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ	๑. กระแสการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่รวดเร็ว กระแสบริโภคนิยมและกระแส วัฒนธรรมจากภายนอก ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่น ๒. ผลกระทบจากหมอกควันไฟป่าจากประเทศเพื่อนบ้าน ๓. ภาวะเศรษฐกิจของโลกและประเทศ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตมีแนวโน้มสูงขึ้น เช่น น้ำมัน ไฟฟ้า เกิดปัญหาค่าครองชีพ ๔.ขาดการเชื่อมโยงเครือข่ายด้านอาชีพภายในจังหวัดและต่างจังหวัด เช่น ภาคการเกษตร เป็นต้น ๕. การเกิดภัยธรรมชาติ เช่น หมอกควันไฟป่า อุทกภัย ดินโคลนถล่ม เป็นต้น ๖. สถานการณ์แพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลให้การค้าขายสินค้าและบริการดำเนินการได้ไม่ต่อเนื่อง ๗. การเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ๘. องค์ประกอบของความยากจน ส่วนหนึ่งเกิดจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเขตป่าอนุรักษ์ และป่าสงวนแห่งชาติ ทำให้การ

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)
- การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ๓. แผนปฏิรูปประเทศ ๑๑ ด้าน ประกอบด้วย - ด้านเศรษฐกิจ - ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ด้านสาธารณสุข - ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ - ด้านสังคม - ด้านพลังงาน ๔. แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ (๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประกอบด้วย - การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ - การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ๕. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๖. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ๘. รัฐบาลมีนโยบายแก้ไขปัญหาความยากจน และการทำกินในเขตป่า (คนอยู่ร่วมกับป่าอย่างยั่งยืน) โดยนำนโยบาย คทช. ซึ่งสามารถแก้ปัญหาการจำแนกพื้นที่ทำกินของประชาชน และพื้นที่ป่า และมีโครงการพัฒนาคนอยู่ร่วมกับป่าอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการสร้างรายได้ เช่น โครงการสร้างป่า สร้างรายได้ เป็นต้น ๙. รัฐบาลมีนโยบายขยายระบบสื่อสัญญาณโทรศัพท์และอินเตอร์เน็ตครอบคลุมทุกพื้นที่ ๑๐. จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีนโยบายการใช้ข้อมูลภูมิสารสนเทศ (GIS) ในการพัฒนาพื้นที่เป้าหมาย ๑๑. แผนบริหารจัดการน้ำ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เอื้อต่อการพัฒนาโครงสร้างระบบบริหารจัดการน้ำของจังหวัด ๑๒. มีนโยบายในการจัดตั้งโครงการพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงเพิ่ม จำนวน ๖ พื้นที่ ใน ๓ อำเภอ (เมืองแม่ฮ่องสอน ปางมะผ้า ปาย) ๑๓. ส่วนราชการมีการส่งเสริมและผลักดันสินค้าเกษตร ให้ได้รับการจดทะเบียนเป็นสินค้า GI ๑๔. การกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานของภาครัฐมากขึ้น	พัฒนาเป็นไปอย่างจำกัด ติดระเบียบ กฎหมายป่าไม้ ๘. การขับเคลื่อนนโยบาย “คนอยู่ร่วมกับป่า” ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยังมีขั้นตอนและเงื่อนไขระเบียบปฏิบัติ ข้อกฎหมาย ของทางราชการ ที่ทำให้การดำเนินงานเกิดความล่าช้า ไม่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ๑๐. ส่วนราชการ ขาดความเชื่อมโยงข้อมูลในการพัฒนาพื้นที่ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน มีความต่อเนื่อง วัดผลประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ได้ดียิ่งขึ้น ๑๑. ไม่มีเงินทุนหมุนเวียนและการออมทรัพย์

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)
๑๕. มีโครงการต้นแบบในการพัฒนาพื้นที่ สร้างคนอยู่ร่วมกับป่า และพัฒนาส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้ โดยมีตลาดนำการผลิต ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกร สร้างความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร เช่น โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงสบเมย บ้านห้วยน้ำใส ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่ลาน้อย ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่สะเรียง เป็นต้น ๑๖. มีสถาบันอุดมศึกษาที่สนับสนุนการพัฒนาอาชีพและรายได้ ๑๗. กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ในการบริโภคอาหารปลอดภัย (Green Food) และรองรับ สังคมผู้สูงอายุ (รักสุขภาพ) ๑๘. มีฐานข้อมูลพัฒนาคนแบบชี้เป้า (TPMAP) ๑๙. ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงระบบประกันสังคมภาคสมัครใจ ทำให้ได้รับความคุ้มครองทางสังคมขึ้นพื้นฐาน ๑๗. ระบบขนส่งภาคเอกชน มีการขยายบริการครอบคลุมทุกอำเภอ และเกิดการแข่งขันด้านบริการขนส่ง ๑๘. สัตว์เศรษฐกิจ เช่น โค กระบือ ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาพันธุ์สัตว์ และส่งเสริมให้มีการเลี้ยงครอบคลุมทุกพื้นที่และหลากหลายชนิด อาทิ แพะ แกะ เป็นต้น ๑๙. พืชเศรษฐกิจทางเลือก พืชระยะสั้น พริก กระเทียม หอมแดง มันญี่ปุ่น กัญชง พืชระยะยาว ลิ้นจี่ป้าชิด เงาะ ชา โกโก้ อะโวคาโด ๒๐. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนรายตำบลแบบบูรณาการ ๒๑. สร้างห้องเย็นเพื่อควบคุมคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร	

S/O กลยุทธ์เชิงรุก	S/T กลยุทธ์เชิงรับ
๑. สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล (S๑-S๖,S๙,O๑-O๔,O๖) ๒. เพิ่มรายได้ สร้างเศรษฐกิจแก่ประชาชนและชุมชน สร้างอาชีพ ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของพื้นที่ ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม พัฒนาระบบโลจิสติกส์ และการสื่อสาร เพื่อรองรับความต้องการของตลาดยุคใหม่ พร้อมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (S๑-S๖,S๑๐-	๑. ส่งเสริมให้ประชาชนมีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการอนุรักษ์แหล่งอาหารและความหลากหลายทางชีวภาพโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน (S๓,S๙,T๑,T๖) ๒. ส่งเสริม อนุรักษ์ พัฒนา สายพันธุ์พืชและสัตว์พื้นถิ่นเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน(S๑๐,S๑๑,S๑๒,T๔) ๓. ส่งเสริมช่องทางการตลาดยุคใหม่ในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และสินค้าจากภูมิปัญญา (S๑๐,T๗) ๔. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงผู้ผลิตสินค้า

๑๒,O๑-O๔,O๘,O๑๐,O๑๑,O๑๒,O๑๗) ๓.ขยายผลองค์ความรู้โครงการพัฒนาตามพระราชดำริ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการหลวง โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง สู่ชุมชนเป้าหมาย (S๗,S๘-O๕) ๔. พัฒนาคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยสินค้าเกษตรและอาหาร (S๔,O๑-O๔,O๑๐) ๕. ฟื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งอาหารและความหลากหลายทางชีวภาพโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน (S๑-S๖,S๑๐-S๑๒,O๓,O๔,O๑๒) ๖. สร้างความมั่นคงทางอาหาร โดยการส่งเสริมให้ชุมชนผลิตอาหาร เชื่อมโยงตลาดชุมชน โครงการเกษตรอาหารกลางวันในโรงเรียน หรือโครงการอื่น ๆ เพื่อให้ชุมชนมีรายได้และมีอาหารพอเพียงต่อการบริโภค ไม่พึ่งพาตลาดภายนอก (S๓,S๔,S๕,S๖,S๙-S๑๒,O๑-O๔,O๕-O๑๐,O๑๕)	การเกษตรที่สามารถจดสินค้า GI ภายในจังหวัดและต่างจังหวัด (S๕,T๔)

W/O กลยุทธ์เชิงแก้ไข	W/T กลยุทธ์เชิงป้องกัน
๑. ส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตร การปศุสัตว์ และการประมง ให้ครอบคลุมประชาชนในพื้นที่ (W๑๖,W๑๗,O๑-O๔,O๘,O๑๑,O๑๒) ๒. ยกระดับคุณภาพสินค้าด้านการเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐาน ตรงกับความต้องการของตลาด (W๘,W๑๒,W๑๓,O๑-O๔) ๓. ส่งเสริมช่องทางการตลาดรองรับการผลิตโดยประสานความร่วมมือระหว่างกลุ่มเกษตรกรกับภาคเอกชน โดยการสนับสนุนความร่วมมือจากภาครัฐ (W๖-W๙,O๑-O๔) ๔. พัฒนาความเข้มแข็งของตลาดชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนภาครัฐ และภาคเอกชน (W๖-W๘,W๑๓,O๑๕) ๕. ส่งเสริมการบูรณาการการบริหารจัดการและการแก้ไขปัญหาพื้นที่ทำกินของประชาชนให้ทันต่อการพัฒนา (W๑,W๒,O๑-O๔,O๖)	๑. ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกรพัฒนาคุณภาพการผลิตด้วยระบบเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ (W๖W๑๐,T๔) ๒. พัฒนาและยกระดับฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน (W๑๔,W๑๕,T๑)

๕.ด้านส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. มีอาณาเขตทางทิศตะวันตกสุดของประเทศไทย ณ บ้านแม่สามแลบซึ่งสามารถส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในแนวคิด “อาทิตย์อัสดงที่สระกินรี” ๒. จังหวัดที่มีพื้นที่ป่าไม้และภูเขามาก ทำให้มีลักษณะทางสภาพภูมิอากาศหนาวเย็น เป็นเมืองแห่งทะเลหมอกซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสทะเลหมอกได้ตลอดช่วงฤดูฝนและฤดูหนาว ๓. ลักษณะพื้นที่ทางธรณีวิทยาประเภทถ้ำ เหมาะกับการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม อันเป็นประวัติศาสตร์สำคัญที่หลากหลายกระจายอยู่ทุกอำเภอ ๔ มีโครงการพัฒนาตามพระราชดำริจำนวนมากที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความสมดุลของระบบนิเวศ และสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สำคัญ ๕. มีแม่น้ำสาละวิน ซึ่งเป็นแม่น้ำระหว่างประเทศที่สวยงามทางธรรมชาติ สะอาดบริสุทธิ์และพันธ์ปลาน้ำจืดที่หลากหลาย ๖. มีบ่อน้ำแร่ธรรมชาติ และแหล่งน้ำพุร้อนที่มีชื่อเสียงที่ประกอบด้วยแร่ธาตุที่สำคัญและไม่มีกลิ่นกำมะถัน ๗. มีแหล่งภูโคลนสุขภาพที่ดีที่สุดในประเทศไทย ที่ติดอันดับ ๑ ใน ๓ ของโลก ๘. มีสถาปัตยกรรมไทยใหญ่ที่โดดเด่น ๙. มีถ้ำทะลุที่ยาวที่สุดในทวีปเอเชีย (๑๓ กิโลเมตร) ๑๐. มีแหล่งอารยธรรมมนุษย์ยุคดึกดำบรรพ์ อายุ ๑๓,๐๐๐ ปี ๑๑. มีแหล่งประวัติศาสตร์สงครามโลกครั้งที่ ๒ เกี่ยวกับเส้นทางถอยทัพญี่ปุ่น ๑๒. มีทุนทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี ศาสนา ผลิตภัณฑ์ชุมชน และความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ที่โดดเด่น และมีอัตลักษณ์เฉพาะถิ่น ๑๓. มีทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเนปิดอร์ เมืองหลวงใหม่ของประเทศเมียนมา ๒๒๐ กิโลเมตร และสามารถเข้าสู่เมืองสำคัญทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว คือเมืองลอยก่อ เมืองมัณฑะเลย์ เมืองตองอู เมืองพันเว	๑. แหล่งท่องเที่ยวมีระยะทางที่อยู่ห่างไกล ทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อการท่องเที่ยวในระยะสั้นได้ (๑ - ๒ วัน) ๒. ปริมาณและศักยภาพของบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยวไม่เพียงพอ ๓. การให้บริการด้านการท่องเที่ยวยังไม่ได้ตามมาตรฐาน ๔. สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว อาทิ ป้ายบอกทาง, ห้องน้ำสาธารณะ, จุดแวะพักสำหรับนักเดินทาง ๕. ฤดูกาลการท่องเที่ยวมีระยะเวลาสั้น (นักท่องเที่ยวนิยมมาเที่ยวในช่วงฤดูหนาว) ๖. ไม่มีกิจกรรมการท่องเที่ยว หรือปฏิทินการท่องเที่ยวที่สามารถมาท่องเที่ยวในจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ทั้งปี ๗. ขาดสื่อเทคโนโลยีในการให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว ๘. ขาดจุด Landmark ที่สำคัญของจังหวัด ๙. ไม่มี Master plan หรือแผนแม่บทในด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)
๑. มีนโยบายป่าสันทนาการของเขตป่าสงวนแห่งชาติ ๒. มีระเบียบรองรับการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในสำนักอุทยานเขตป่าอนุรักษ์ ตามมาตรา ๒๓ ๓. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๔.๓ การสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว ๔. แผนแม่บทตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการท่องเที่ยว ๕. แผนปฏิรูปประเทศ ๑๑ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง ๖. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๗. นโยบายสำคัญของรัฐบาล - การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย - การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ๘. นโยบายเร่งด่วน ๑๒ เรื่อง - มาตรการเศรษฐกิจเพื่อรองรับความผันผวนของเศรษฐกิจโลก - การวางรากฐานระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต ๙. ยุทธศาสตร์ภาคเหนือ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม ๑๐. นโยบายการบริหารการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ - เศรษฐกิจหมุนเวียน - เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG Model) โดยระบบเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy)มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy)ซึ่งคำนึงถึงการนำวัสดุต่างๆกลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และทั้ง ๒ เศรษฐกิจนี้ อยู่ภายใต้เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน	๑. การบริหารจัดการปัญหาไฟป่าหมอกควันของจังหวัดและหมอกควันข้ามแดนระหว่างประเทศยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างแท้จริง ทำให้ค่าฝุ่นละออง PM ๒.๕ ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนสูงขึ้นส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว (เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนเมษายน) ๒. ภัยธรรมชาติในฤดูฝน ดินโคลนถล่ม ต้นไม้โค่นล้ม ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยว ๓. สัญญาณโทรศัพท์มือถือไม่ครอบคลุมทั้งจังหวัด ๔. จากสถานการณ์ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid - ๑๙) ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาพรวม และนโยบายการควบคุมสถานการณ์การแพร่เชื้อส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดน้อยลง ส่งผลให้ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวไม่สามารถแบกรับภาระค่าใช้จ่ายและตัดสินใจยกเลิกกิจการ

S/O กลยุทธ์เชิงรุก	S/T กลยุทธ์เชิงรับ
๑. สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวบนพื้นฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์(S๑๓,O๓ - O๖) ๒. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่ถูกสร้างขึ้น แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และวัฒนธรรม เพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ โดยคำนึงถึงความยั่งยืนของการท่องเที่ยวและการบริหารจัดการแบบบูรณาการ (S๑ - S๓, S๕ - S๖, S๙, O๑ - O๒) ๓. ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวโดยการนำเสนออัตลักษณ์ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน ผ่านสื่อสร้างสรรค์ (S๘, S ๑๐, S๑๑, O๔) ๔. พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เกษตร สุขภาพ ชุมชน วัฒนธรรมประเพณี และวิถีชีวิตชาติพันธุ์ (S๑ - S๑๓, O๑ - O๙) ๕. พัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ OTOPและหมู่บ้าน OTOPนวัตวิถี วิสาหกิจชุมชน และผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม (C-POT) (S๑๓, O๖) ๖.พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาคระหว่างประเทศและต่างประเทศ (S๑๓, O๑ - O๙)	๑. สนับสนุนการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในช่วงฤดูฝน (Green Season)และช่วงฤดูหนาว (High Season) โดยเน้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (S๑ - S๑๓, T๑) ๒. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดแม่ฮ่องสอน ทั้งแหล่งท่องเที่ยว สินค้า บริการ รวมทั้งจัดทำเส้นทางเชื่อมโยงทั้งในจังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดใกล้เคียง และต่างประเทศ (S๑ – S๑๓, T๒ - T๓)

W/O กลยุทธ์เชิงแก้ไข	W/T กลยุทธ์เชิงป้องกัน
๑. พัฒนาศักยภาพชุมชน ผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐละเอกชน ให้มีองค์ความรู้และทักษะเพื่อให้ได้ตามมาตรฐานการท่องเที่ยวและบูรณาการความร่วมมือเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ (W๒ - W๓, O๕ - O๖) ๒. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เส้นทางการท่องเที่ยว (W๔, O๓ - O๗) ๓. พัฒนากิจกรรมและบริการรูปแบบใหม่ให้กับนักท่องเที่ยว ในด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ให้สามารถท่องเที่ยวจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ตลอดทั้งปี (W๖, O๓ - O๖, O๙)	๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม โดยมุ่งเน้นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการใช้จ่ายสูง และสามารถเข้าพักได้ในระยะยาว (Long Term) (W๑, T๒) ๒. เพิ่มเทคโนโลยีเครือข่ายการสื่อสารเพื่อเตือนภัยธรรมชาติให้แก่นักท่องเที่ยว (W๗, T๔)

W/O กลยุทธ์เชิงแก้ไข	W/T กลยุทธ์เชิงป้องกัน
๔. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยว การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว และการพัฒนาข้อมูลด้านการท่องเที่ยว (W๗, O ๓ - O๖) ๕. ร่วมมือกับภาคเอกชนในการผลักดันพัฒนาโครงข่ายการสื่อสารให้ประสิทธิภาพและครอบคลุมทั่วทั้งจังหวัด (W๑๐, O๗) ๖. จัดทำแผนแม่บทด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดแม่ฮ่องสอน (W๙, O๓ - O๑๐) ๗. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม อัตลักษณ์เฉพาะถิ่นของจังหวัดแม่ฮ่องสอน และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นที่เคารพสักการะของจังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อพัฒนาให้เป็นจุด Landmark ประจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน (W๘, O๓ -๖, O๙) ๘. พัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายรวมทั้งสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้เป็นที่ที่รู้จักเพื่อตอบสนองต่อความต้องการนักท่องเที่ยวและสร้างทางเลือกของประสบการณ์ใหม่ๆ ให้แก่นักท่องเที่ยว (W๖, W๘, O๓ - ๖, O๙)	

๖. ด้านการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงภายในและความมั่นคงตามแนวชายแดน

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. จังหวัดมีมาตรการเร่งรัดให้มีการแก้ไขปัญหาบุคคลไร้สัญชาติมาโดยตลอด เนื่องจากตระหนักถึงสิทธิมนุษยชนและเพื่อผลักดันให้เกิดสิทธิในการรับการบริการจากภาครัฐและเป็นกำลังคนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก ๒. สถานการณ์คดีอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีอัตราส่วนจำนวนการเกิดคดี เทียบกับจำนวนการจับกุมถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ๓. จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีหมู่บ้านพัฒนาเพื่อความมั่นคงอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และหมู่บ้านยามชายแดน ๔. จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีการถอดบทเรียนและมีแผนการทบทวนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอุบัติเหตุตามเทศกาลอย่างสม่ำเสมอ ๕. จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้มีการจัดทำ และปรับปรุงแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด แผนเผชิญเหตุเป็น	๑. มีบุคคลไร้สัญชาติ ซึ่งเป็นประชากรแฝงในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ๒. การปราบปรามยาเสพติดขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ในการตรวจ การสกัดกั้นยาเสพติดขาดบุคลากรในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ๓. ประชากรจังหวัดแม่ฮ่องสอนประสบปัญหาความยากจน รายได้เฉลี่ยต่ำกว่าประชากรในภาคเหนือและทั้งประเทศ และเข้าไม่ถึงสิทธิหรือไม่ทราบสิทธิที่ควรจะได้รับ ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่บนพื้นที่สูง ขาดโอกาสในการศึกษา จึงไม่มีความรู้ที่จะใช้ในการประกอบอาชีพ จึงอาจจะถูกชักจูงไปในแนวทางที่ผิดกฎหมายได้ง่าย เช่น การลักลอบลำเลียงขนยาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้านมาในประเทศไทย การค้ามนุษย์ ๔. ความมั่นคงด้านพลังงานและโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
ประจำทุกปี ๖. จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีการถอดบทเรียนการป้องกันและอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลอย่างสม่ำเสมอ (ปีใหม่ สงกรานต์) สามารถนำไปเป็นแนวทางสาธารณภัยอื่นได้ ๗. ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาชุมชน/หมู่บ้าน ๘. หน่วยงานของรัฐมีการให้ข้อมูลข่าวสารด้านความมั่นคงและด้านการป้องกันตนเอง รวมถึงการสื่อสารเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีการเตรียมการหรือการเฝ้าระวังจากเหตุการณ์ความไม่มั่นคง ๙. ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียงเพื่อการข่าว ๑๐. จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีการบูรณาการในการปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิด ๕ พรบ. หลัก (ยาเสพติด , หลบหนีเข้าเมือง,ค้าอาวุธสงคราม ,ป่าไม้, สินค้าหนีภาษี) ๑๑. หน่วยงานด้านความมั่นคงมีความสัมพันธ์ที่ดีกับทหารเมียนมา ๑๒. ชุมชนสังคมรวมทั้งสื่อมวลชนตระหนักในความรุนแรงของปัญหายาเสพติดและผลกระทบ จึงให้มีการแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วนและจริงจังโดยได้มีการรวมตัวกันเพื่อหาทางป้องกัน ซึ่งปรากฏว่ามีหลายแห่งประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ ๑๓. หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะสถาบันธัญญารักษ์และศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดประจำภูมิภาคมีการพัฒนาศักยภาพ ให้มีความพร้อมครอบคลุมและเพียงพอต่อการแก้ปัญหา และประสานงานพร้อมถึงระดับชุมชน ๑๔. มีการกระจายอำนาจโดยให้องค์กรปกครองท้องถิ่น ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้ท้องถิ่นและชุมชนมีขีดความสามารถในการจัดการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๑๕. มีการบูรณาการด้านข้อมูล และการตรวจสอบสถานประกอบการ และแรงงานต่างด้าว ๑๖. ความสัมพันธ์อันดีของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้ทันท่วงที ๑๗. มีการพัฒนาเทคโนโลยีทำให้มีการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูล ๑๘. จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีลักษณะทางภูมิศาสตร์และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการป้องกันอาชญากรรมโดยใช้ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม	๕. ขาดการจัดระบบแรงงาน ๖.ประชากรจังหวัดแม่ฮ่องสอนยังขาดความรู้ความเข้าใจและการเตรียมความพร้อมในการจัดการสาธารณภัย (ช่วงก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัย) ๗. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ มีงบประมาณไม่เพียงพอในการป้องกันและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ๘. ไม่มีระบบการสื่อสารที่มีมาตรฐานในการเฝ้าระวังติดตามและแจ้งเตือนภัยเพราะพื้นที่อยู่ห่างไกล ๙. สภาพปัญหาความเดือดร้อนของชาวบ้านในบางเรื่องที่ไม่ได้รับการแก้ไข เกิดการร่วมตัวเพื่อเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ ๑๐. ปัญหาไม่มีที่ดินทำกิน ๑๑. ปัญหาการทำลายป่าไม้ เพื่อขยายพื้นที่ทางการเกษตร ๑๒. การขาดการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อช่วยเตือนภัยด้านความมั่นคง ๑๓. พื้นที่แนวชายแดนมีช่องทางธรรมชาติทำให้ขบวนการค้าอาวุธสงครามหลีกเลี่ยงการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่รัฐ ๑๔. ผู้ค้ายาเสพติดปรับรูปแบบในการลำเลียงยาเสพติดเพื่อหลีกเลี่ยงจุดตรวจ/จุดสกัด ๑๕. การโจรกรรมรถในพื้นที่เพื่อส่งไปขายยังประเทศเพื่อนบ้าน ๑๖. โครงสร้างของปัญหายาเสพติดเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากตัวปัญหาเองมีความสลับซับซ้อนนับวันจะขยายตัวเพิ่มขึ้น และมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ยากแก่การแก้ไขเพราะรากเหง้าของปัญหาเกิดจากปัจจัยภายในตัวบุคลและความไร้จิตสำนึก ๑๗. ปัญหาสังคมไทยในเชิงโครงสร้างยังขยายตัวและส่งผลทำให้ปัญหายาเสพติดเพิ่มขึ้น ทำให้ประชาชนประสบปัญหาด้านจิตใจ ด้านอาชีพและรายได้บางส่วนหันไปใช้ยาเสพติดและค้ายาเสพติดรวมทั้งปัญหาค่านิยมเรื่องวัตถุนิยมบริโภคนิยม และอิทธิพลในระดับต่างๆ ๑๘. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องขาดความถูกต้องและความน่าเชื่อถือทำให้ไม่สามารถวางแผนและปรับเปลี่ยนการดำเนินงานได้อย่างทันเหตุการณ์ ๑๙. ผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ด้านกฎหมายมีน้อย ๒๐. อัตรากำลังเจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอ

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑๙. การพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านสาธารณภัยทุกระดับให้สามารถปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมในการจัดการสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพ ๒๐. การขับเคลื่อนโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดแม่ฮ่องสอน ๒๑. จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีการตั้งจุดตรวจถาวร ในทุกเส้นทางที่สามารถเดินทางเข้าสู่จังหวัดได้ ได้แก่ ด่านแม่ยะ อ.ปาย , ด่านผามอน อ.ปางมะผ้า , ด่านแม่อูคอ อ.ขุนยวม , ด่านหน้าถ้ำ อ.แม่สะเรียง , ด่านแม่สวด และด่านห้วยกุ้ง อ.สบเมย	๒๑. การบูรณาการการทำงานของหน่วยงานภาครัฐยังมีน้อย ๒๒. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานยังเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ๒๓. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมีไม่เพียงพอ ๒๔. การคมนาคมในพื้นที่ ใช้เวลาในการเดินทางจากจุดหนึ่งไปอย่างจุดหนึ่งเป็นเวลานาน เป็นการช่องทางหนึ่งที่จูงใจให้มีการก่ออาชญากรรมขึ้น ๒๕. นายจ้าง สถานประกอบการ ไม่ให้ความร่วมมือปฏิบัติตามกฎหมาย

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)
๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” : แผนแม่บทยุทธศาสตร์ความมั่นคง ๒. จังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัดเป้าหมายในการขับเคลื่อนโครงการร้อยใจรักษ์ตามแผนปฏิบัติการด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติดชายแดนภาคเหนือแบบเบ็ดเสร็จ จำนวน ๖หมู่บ้าน ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน อำเภอปางมะผ้า และอำเภอแม่สะเรียง ๓. การขับเคลื่อนโครงการจิตอาสาพระราชทานทั่วประเทศ ๔. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการปฏิบัติงานมีความเจริญก้าวหน้าไปมาก สามารถนำมาช่วยในการทำงานด้านความมั่นคงได้ อาทิเช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิดในพื้นที่เสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุทางถนน อาชญกรรม การติดตั้งสัญญาณเตือนภัยน้ำป่าไหลหลาก ดินโคลนถล่ม แผ่นดินไหว ฯลฯ การติดตั้งเครือข่ายสัญญาณโทรศัพท์ให้คลอบคลุมทุกพื้นที่ของ จ. แม่ฮ่องสอน เครื่องเอ็กซเรย์ เครื่องสแกนยาเสพติด (ความพร้อมในการรับมือสถานการณ์ภัยธรรมชาติ และสาธารณภัย) ๕. พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดโครงสร้างอำนาจหน้าที่การบริหารจัดการสาธารณภัยอย่างชัดเจน (จังหวัด อำเภอ ท้องถิ่น) ๖. การขับเคลื่อนทุกภาคส่วนให้มีความเข้าใจเรื่องสาธารณภัยให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน ทุกระดับอย่างทั่วถึง ๗. การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการจัดการสาธารณภัยอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน	๑. มีกลุ่มเครือข่ายอิทธิผลที่เป็นผู้ทำการผลิตและจำหน่ายยาเสพติด สามารถหาซื้อได้ในราคาไม่แพง เนื่องมาจากอยู่ใกล้แหล่งผลิตในรัฐฉาน ประเทศเมียนมา (ราคาเม็ดละ ๑๐ – ๔๐ บาท อำเภอโซนเหนือ) และ (ราคาเม็ดละ ๔๐ – ๑๐๐ บาท อำเภอโซนใต้) กลุ่มขบวนการยาเสพติดที่เป็นผู้ลำเลียงยาเสพติดทั้งภายในและภายนอกประเทศ และกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดภายนอกประเทศ เป็นกลุ่มชาติพันธ์เดียวกัน ได้แก่ กลุ่มมูเซอ กลุ่มอาข่า กลุ่มม้ง กลุ่มไทยใหญ่ กลุ่มจีนฮ้อ และกลุ่มว้า เป็นต้น ทำให้เป็นเครือข่ายครอบครัวใหญ่เข้มแข็งยากต่อการกวาดล้างทำลาย ๒. มีกลุ่มผู้ที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องยาเสพติดอาศัยโอกาสและช่องทางในการจำหน่ายยาเสพติดในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย ชาวต่างประเทศที่แฝงตัวมาในลักษณะนักท่องเที่ยวในพื้นที่ ๓. รูปแบบการลำเลียงซุกซ่อนยาเสพติดที่พบตามพื้นที่ชายแดนและผ่านจากอำเภอ/หมู่บ้านจากจังหวัดใกล้เคียงมีหลากหลายรูปแบบ โดยอาศัยช่องทางธรรมชาติหรือความชำนาญเส้นทางเดินเท้าหลีกเลี่ยงการจับกุมของเจ้าหน้าที่ ๔. สภาพภูมิประเทศของพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาทุกอำเภอ เป็นป่าภูเขาทุรกันดารเอื้ออำนวยต่อการลักลอบขนลำเลียงยาเสพติดของผู้ชำนาญทาง และมีการใช้กองกำลังคุ้มกันในการลำเลียงยาเสพติดเข้าสู่ชายแดนแม่ฮ่องสอน

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)
๘. การสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินเพื่อลดผลกระทบจากสาธารณภัย ๙. มีแหล่งเรียนรู้ตามโครงการพระราชดำริ ๑๐. รัฐบาลให้ความสำคัญในการหาแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดแม่ฮ่องสอนเพื่อแก้ไขปัญหาความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน ยกระดับรายได้ และพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยให้ครอบคลุมทุกมิติทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง ๑๑. องค์กรหน่วยงานภาครัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องได้มาตรวจเยี่ยม และสนับสนุนให้จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้รับการพัฒนาในทุกมิติ ๑๒. การประสานงานกับทหารเมียนมาบริเวณแนวชายแดนทำให้ได้ทราบข้อมูลข่าวสารด้านการกระทำความผิด การก่ออาชญากรรมตามแนวชายแดน(TBC) ๑๓. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญและมีความพยายามในการกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว ๑๔. มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูล และการปฏิบัติงานด้านแรงงานต่างด้าว	๕. การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ประกอบกับภูมิประเทศของจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นพื้นที่ติดแนวชายแดน จึงทำให้การป้องกันการลักลอบหลบหนีเข้าเมืองเป็นไปด้วยความยากลำบาก ๖. สถานการณ์เกิดรัฐประหารในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ส่งผลให้เกิดการต่อต้านและเกิดความไม่สงบในพื้นที่ชายแดน ทำให้มีผู้อพยพหนีภัยจากการสู้รบ และส่งผลกระทบต่อราษฎรไทยในพื้นที่ชายแดน ๗. ความคิดเห็นทางการเมืองของประชาชนที่แตกต่างกัน ๘. การเกิดสาธารณภัยและภัยพิบัติ ๙. ภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจอาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ๑๐. ปัญหาภัยคุกคามด้านไซเบอร์ Social media ๑๑. การเกิดโรคอุบัติใหม่ เช่น โรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙, โรคลัมบี สกิน ในโค-กระบือ เป็นต้น ๑๒. การลักลอบค้าอาวุธสงครามตามแนวชายแดนให้กับชนกลุ่มน้อยที่ต่อต้านรัฐบาลทหารเมียนมา ๑๓. การเคลื่อนย้ายแรงงาน ๑๔. จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้าน คือเมียนมา ทำให้มีการลักลอบเข้ามาทำงานอย่างต่อเนื่อง และประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานไทย เนื่องจากคนในจังหวัดไม่ประกอบอาชีพบางประเภทและมีค่าแรงสูงกว่าจึงเป็นเหตุให้ ส่งผลให้มีการลักลอบนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน ๑๕.การแพร่ระบาดของ COVID-๑๙ส่งผลให้มีคนต่างด้าวอพยพจากประเทศของตนและหนีเข้ามายังประเทศไทย ๑๖. กลุ่ม/ขบวนการโจรกรรมรถอาศัยช่องทางธรรมชาตินำรถที่โจรกรรมไปขายที่ประเทศเพื่อนบ้าน ๑๗. มีพื้นที่แหล่งผลิตยาเสพติด(ยาบ้า) อยู่ในพื้นที่รัฐฉานที่อยู่ตรงข้ามกับ อ.เวียงแหง จ.เชียงใหม่ และมีพื้นที่ติดกับ อ.ปาย จ.แม่ฮ่องสอน ทำให้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด(ยาบ้า) ซึ่งมีราคาถูก (๑๐-๔๐บาท/เม็ด) ทำให้มีคนที่มีจิตสำนึกต่อสังคมต่ำและหวังโอกาส แสวงหาความร่ำรวยทางลัดเข้าสู่กระบวนการเป็นผู้ลำเลียงและจำหน่ายยาเสพติด(ยาบ้า) ในพื้นที่ ๑๘. การขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร และกิจการก่อสร้างที่เป็นภาคกิจการหลักของจังหวัดเป็นผลให้นายจ้างต้องจ้างแรงงานต่างด้าวทดแทนแรงงานไทย

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค/ภัยคุกคาม (Threats)
	๑๙. จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีพื้นที่เป็นภูเขาสูง สลับซับซ้อน เป็นส่วนใหญ่ และมีอาณาเขตติดต่อกับเพื่อนบ้าน จึงทำให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาอยู่อาศัยถาวร โดยการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ๒๐. ปัญหาการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ๒๑. แรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ไม่เข้าใจภาษา และไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ ๒๒. สังคมยังมีความขัดแย้งทางด้านความคิดอยู่บ้างและอาจมีความเคลื่อนไหวที่ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อย ๒๓. รูปแบบการก่ออาชญากรรมมีความสลับซับซ้อนจากการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และมีแนวโน้มเป็นอาชญากรรมข้ามชาติมากขึ้น ๒๔. การเผยแพร่พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในสังคมผ่านสื่อโทรทัศน์ สื่อสังคมออนไลน์ ๒๕. ขั้นตอนการนำแรงงานเข้าสู่ระบบยุ่งยาก ไม่สอดคล้องกับพื้นที่ ๒๖. ประสบปัญหาการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เนื่องจากการขออนุญาตใช้พื้นที่ ๒๗. การคมนาคมที่ยากลำบาก ๒๘. ค่านิยม ความเชื่อของชาวบ้านในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในการใช้ยาเสพติด ยาบ้า เพื่อเพิ่มกำลังในการทำงาน (เกษตรกรรม) ในฤดูเพาะปลูก ,ฝิ่นเพื่อรักษาโรคต่าง ๆ และช่วยบรรเทาความเจ็บป่วย

S/O กลยุทธ์เชิงรุก	S/T กลยุทธ์เชิงรับ
๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและบูรณาการความร่วมมือด้านการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน (S๔ ,O๑) ๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดำเนินกิจกรรมจิตอาสา (S๓,O๓) ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อนโครงการร้อยใจรักษ์อย่างเป็นรูปธรรม (S๓,O๒) ๔. การพัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาบุคคลไร้สัญชาติ (S๑,O๑)	๑. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน (S๒,S๑๐,T๑,T๒,T๓,T๔) ๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านพัฒนาเพื่อความมั่นคงอันเนื่องมาจากพระราชดำริและหมู่บ้านยามชายแดน (S๓,T๔,T๕) ๓. เสริมสร้างความสามัคคีปรองดองสมานฉันท์บนพื้นฐานความเป็นประชาธิปไตย (S๓,T๗) ๔. พัฒนาศักยภาพของประชาชนตามแนวชายแดนให้มีความพร้อมรับมือและรับผลกระทบจากภัยการสู้รบในประเทศเพื่อนบ้าน (S๓,T๖)

S/O กลยุทธ์เชิงรุก	S/T กลยุทธ์เชิงรับ
๕. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและบูรณาการความร่วมมือด้านการจัดการสาธารณภัยทุกภาคส่วน (S๕,S๖,O๕,O๖,O๗) ๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทุกพื้นที่ในการจัดการสาธารณภัย (S๕,O๖,O๗) ๗. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีและดิจิทัล (S๕,S๖,O๗,O๘) ๘. การพัฒนาระบบบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ในชุมชน (S๗,S๘,O๙) ๙. การส่งเสริมและพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชน/หมู่บ้าน (S๗,S๘,O๑๐,O๑๑) ๑๐. การเฝ้าระวังตามแนวชายแดนมีการปฏิบัติอย่างเข้มข้น (S๓,S๙,S๑๐,S๑๑,O๑๒) ๑๑. ประชาสัมพันธ์โทษการจ้างแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายผ่านสื่อต่าง ๆ รวมถึงสื่อโซเชียลมีเดีย (S๑๕,S๑๖,S๑๗,O๗,O๑๓,O๑๔)	๕. สร้างระบบเตือนภัยด้านสาธารณภัยให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ (S๔,S๕,S๖,T๘,T๑๑) ๖. การถอดบทเรียนสาธารณภัยและภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดให้ครอบคลุมทุกภัย (S๔,T๘) ๗. การซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทุกระดับอย่างสม่ำเสมอ (S๕,T๘) ๘. การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านการข่าว (S๙,T๑๒,T๑๔) ๙. การพัฒนาระบบการสื่อสารข้อมูลอย่างทันการณ์ (S๘,S๙,T๑๐,T๒๔) ๑๐. เสริมสร้างการรับรู้ให้กับอาสาสมัครแรงงาน เกี่ยวกับการจ้างแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมาย (S๑๕,T๕,T๖,T๑๓,T๑๔,T๑๕,T๑๘,T๑๙) ๑๑. การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังและเข้มข้นของเจ้าหน้าที่(S๑๐,S๑๗,T๕,T๖,T๑๓,T๑๔,T๑๕,T๑๘,T๑๙)

W/O กลยุทธ์เชิงแก้ไข	W/T กลยุทธ์เชิงป้องกัน
๑. แก้ไขปัญหาบุคคลไร้สัญชาติโดยการเร่งรัดการกำหนดสถานะบุคคลตามกฎหมาย (W๑,O๑) ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อนโครงการร้อยใจรักษ์และขยายผลไปยังพื้นที่เสี่ยงอื่นๆต่อไป (W๓,W๔,O๒) ๓. เสริมสร้างศักยภาพชุมชนเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (W๖,W๗,O๔) ๔. พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย (W๖,W๘,O๔,O๖) ๕. สร้างความรับรู้และความเข้าใจในการจัดการสาธารณภัยกับประชาชน (W๖,O๗) ๖. วางระบบเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารจัดการสาธารณภัยสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร (W๗,W๘,O๗,O๘) ๗. ส่งเสริมและพัฒนาด้านอาชีพ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน (W๓,W๑๐,W๑๑,O๑๐,O๑๑) ๘. การพัฒนาระบบเพื่อเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัยต่างๆ (W๑๒,O๗)	๑.สนับสนุนการป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น ลาดตระเวนตามแนวชายแดน ป้องกัน สกัดกั้น จับกุม ยาเสพติด รวมถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด และเรื่องอาชญากรรม ในกลุ่มเยาวชนกลุ่มเสี่ย(W๒,W๓,W๑๖,W๑๗,T๑,T๓,T๔) ๒. พัฒนาศักยภาพของบุคลากรในการรักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อป้องกันและปราบปรามภัยด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ (W๒,W๑๙,T๑,T๒,T๗,T๑๖,T๒๓) ๓. สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์รวมถึงแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง (W๓,T๕,T๖) ๔. เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพื่อลดผลกระทบจากสาธารณภัย (W๖,T๘) ๕. สนับสนุนการสร้างหลุมหลบภัยหรือบังเกอร์ เพื่อป้องกันการสูญเสีย กรณีเกิดเหตุความรุนแรงจากชายแดน (W๖,W๗,T๖,T๘) ๖. พัฒนาระบบสื่อสารให้มีมาตรฐานและครอบคลุมทุกพื้นที่ (W๘,T๘) ๗. พัฒนาศักยภาพทีมกู้ชีพกู้ภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (W๗,T๘)

W/O กลยุทธ์เชิงแก้ไข	W/T กลยุทธ์เชิงป้องกัน
๙. จัดอบรมเจ้าหน้าที่ ให้ความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดเกี่ยวกับแรงงาน (W๑๙,O๑๔) ๑๐. ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่เข้ารับการอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน (W๑๙,W๒๒,O๑) ๑๑. เสริมสร้างศักยภาพของสถานีตำรวจชุมชน หน่วยบริการประชาชน ในพื้นที่ห่างไกล (W๒๔,O๑)	๘. มีระเบียบรองรับในเรื่องพื้นที่ที่เป็นเขตป่าอนุรักษ์ และเขตป่าสงวนแห่งชาติ (W๑๐,W๑๑,T๒๖) ๙. พัฒนาศักยภาพบุคลากร/การสร้างกิจกรรมเพื่อสร้างสัมพันธ์กับมวลชน/ชุมชน ให้เข้าร่วมการพัฒนาหมู่บ้านหรือชุมชน (W๙,T๑๘,T๑๙) ๑๐. สกัดกั้นการลักลอบค้าอาวุธสงครามให้กับชนกลุ่มน้อยบริเวณแนวชายแดน (W๑๓,T๑๒) ๑๑. จัดกำลังพลลาดตระเวนบริเวณแนวชายแดน ชุ่ม/สกัดกั้นจับกุมกลุ่มผู้ลักลอบค้ายาเสพติด (W๑๔,T๑๓,T๑๗) ๑๒. จัดกำลังพลลาดตระเวนบริเวณแนวชายแดน สกัดจับกลุ่ม/ขบวนการโจรกรรมรถมาดำเนินคดีตามกฎหมาย (W๑๕,T๑๖) ๑๓. จัดประชุมนายจ้าง/สถานประกอบการ และแรงงานต่างด้าว เพื่อเสริมสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการจ้างแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมาย การขออนุญาตทำงาน และโทษของการจ้างแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย (W๕,W๒๕,T๑๓,T๑๔,T๑๕,T๑๘,T๑๙) ๑๔ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในทุกชนิด เพื่อสร้างความตระหนักเรื่องการจ้างแรงงานต่างด้าว (W๕,T๑๓,T๑๕,T๑๖)

๓.๒.๒ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

"แม่ฮ่องสอนเมืองแห่งความสุข ยกระดับคุณภาพชีวิต ด้วยเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์"

<u>พันธกิจ</u>

๑. แก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน

๒. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่า

๓. พัฒนาอาชีพ รายได้ให้กับประชาชน โดยยึดการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริ และจัดสรรที่ดินทำกินให้กับประชาชนตามนโยบายรัฐบาล

๔. พัฒนาเศรษฐกิจ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามวิถีวัฒนธรรมท้องถิ่น

๕. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน

๖. เสริมสร้างความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายในและความมั่นคงตามแนวชายแดน

<u>เป้าประสงค์รวม</u>

๑. สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วิถีชีวิตวัฒนธรรม สุขภาพ เกษตรปลอดภัย การสร้างสรรค์เศรษฐกิจใหม่ และการค้าชายแดน

๒. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยการสร้างความเข้มแข็งจากฐานรากและเน้นการแก้ไขปัญหาความยากจน โครงสร้างพื้นฐาน การเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุข การพัฒนาคนสังคม และการบริหารจัดการภาครัฐ

๓. เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และประเพณีวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๓.๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. เส้นทางสายหลักได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัยเพิ่มขึ้น (๑๐๐ กิโลเมตร)

๒. ร้อยละของการจัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ชุมชน (คทช.) ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐๐)

๓. จำนวนจุดความร้อน (Hotspot) ลดลง (๘,๐๓๑ จุด)

๔. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการยกระดับอาชีพและรายได้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ๕๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี (ร้อยละ ๒๕)

๕. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามตัวชี้วัดเป้าประสงค์ในประเด็นการพัฒนาการยกระดับคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (ผ่านเกณฑ์ ๑๒ ตัวชี้วัด)

๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP และวิสาหกิจชุมชน (ร้อยละ ๑๕)

๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ ๑๕)

๘. ร้อยละที่ลดลงของการเกิดคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน เทียบกับค่าย้อนหลัง ๓ ปี (ร้อยละ ๒๕)

๓.๒.๔ ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

<u>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน</u>

เป้าประสงค์ที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพและครอบคลุมทุกพื้นที่

ตัวชี้วัด

๑. เส้นทางสายหลักได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัยเพิ่มขึ้น (๑๐๐ กิโลเมตร)

๒. ร้อยละของเส้นทางสายรองในหมู่บ้านและสถานที่ท่องเที่ยว/ชุมชนได้รับการพัฒนาให้อยู่ในสภาพใช้งานได้และมีความปลอดภัยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐๐) (๕๒ หมู่บ้าน)

๓. จำนวนหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้เพิ่มขึ้น (๒๕ หมู่บ้าน) (ร้อยละ ๑๐๐)

๔. จำนวนหมู่บ้านที่ขอใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก (๑๐ หมู่บ้าน) (ร้อยละ ๑๐๐)

๕. จำนวนหมู่บ้านที่การขยายพื้นที่ให้บริการสัญญาณโทรศัพท์เพิ่มขึ้น (จำนวน ๑๕ หมู่บ้าน) (ร้อยละ ๑๐๐)

๖. จำนวนของครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้และเพียงพอเพิ่มขึ้น (๓๐๐ ครัวเรือน) (ร้อยละ ๑๐๐)

๗. ร้อยละความยาวพื้นที่สุ่มเสี่ยงได้รับการป้องกันการกัดเซาะ (๑๕,๕๒๐ เมตร) (ร้อยละ ๑๐๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับการพัฒนาเส้นทางการคมนาคมสายหลัก (ทางหลวงแผ่นดิน) ให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานปลอดภัย

๒. พัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซม เส้นทางการคมนาคมสายรองและเส้นทางสัญจรในชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยวให้มีสภาพดีและมีความปลอดภัย

๓. ขยายเขตไฟฟ้าหรือส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานทดแทนให้ทุกหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน

๔. ขยายสัญญาณโทรศัพท์ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๕. ส่งเสริมให้ทุกหมู่บ้านมีน้ำประปาที่สะอาดและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๖. ก่อสร้างฝาย ปรับปรุงซ่อมแซมฝายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำการอุปโภคบริโภค

๗. สถานที่ราชการและชุมชนในพื้นที่ริมตลิ่ง ริมแม่น้ำ ได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

<u>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการบริหารจัดการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เติบโตอย่างยั่งยืน</u>

เป้าประสงค์ที่ ๑ การป้องกันแก้ไขปัญหาไฟป่าหมอกควันและฝุ่นละอองเชิงพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนวาระแห่งชาติในการแก้ไขปัญหามลพิษฝุ่นละออง

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนจุดความร้อน (Hotspot) ลดลง ๘,๐๓๑ จุด

๒. จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) เกินมาตรฐานลดลงร้อยละ ๒๐ ต่อปี (๓๒ วัน)

แนวทางการพัฒนา

๑. การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ เพื่อควบคุมมลพิษในช่วงวิกฤตในระยะเร่งด่วนเพื่อควบคุมพื้นที่ที่มีปัญหาฝุ่นละออง โดยใช้กลไกการจัดการแบบเบ็ดเสร็จ (Single command)

๒. การป้องกันและลดการเกิดมลพิษที่ต้นทาง (แหล่งกำเนิด) โดยมีแนวทางการดำเนินงานทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

๓. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการมลพิษ เป็นการพัฒนาระบบ เครื่องมือ กลไกการบริหารจัดการ การศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ โดยมีแนวทางการดำเนินงานทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

๔. การบริหารจัดการเชื้อเพลิงในพื้นที่ป่า รวมทั้งการเก็บขนและใช้ประโยชน์เศษวัสดุในป่า โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมจัดการวัสดุเชื้อเพลิง ส่งเสริมปลูกป่าเศรษฐกิจและพืชสมุนไพรเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจทดแทนการเผาป่า สร้างการตระหนักรู้ถึงผลกระทบจากไฟป่าและส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควัน

๕. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการทำการเกษตรจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวไปสู่การปลูกพืชในระบบวนเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและระบบจัดการพื้นที่เกษตรที่เหมาะสม รวมทั้งการส่งเสริมให้นำเศษวัสดุทางการเกษตรไปใช้ประโยชน์ เพื่อลดการเผาวัสดุทางการเกษตร

เป้าประสงค์ที่ ๒ การบริหารจัดการทรัพยากรดินและที่ดินเพื่อรักษาดุลยธรรมชาติให้เหมาะสมในการใช้ประโยชน์ที่ดินทางเกษตรกรรม ประชาชนสามารถประกอบอาชีพและอาศัยอยู่ร่วมกับป่าได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนที่ดินที่มีศักยภาพเพียงพอต่อการผลิตทางการเกษตร

๒. ร้อยละของการจัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ชุมชน (คทช.) ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี (ร้อยละ ๑๐๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. ป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรดินจากการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างไม่ถูกต้อง ลดการชะล้างพังทลายของดินและการเสื่อมความอุดมสมบูรณ์ของดิน

๒. ส่งเสริม พัฒนา และขยายผลองค์ความรู้โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริต่างๆ ใน ๖ มิติ เพื่อให้คนมีอาชีพและคงวิถีชีวิตสู่ชุมชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้อย่างยั่งยืน

๓. การจัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ชุมชน (คทช.) ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนเพิ่มขึ้น

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างป่าสร้างรายได้ให้ชุมชน

เป้าประสงค์ที่ ๓ ยกระดับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับระบบนิเวศที่สมบูรณ์

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของพื้นที่ป่าคงสภาพ (ร้อยละ ๘๕.๑๗)

๒. ร้อยละของส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๕ ต่อปี (ร้อยละ ๒๕)

แนวทางการพัฒนา

๑. การป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า

๒. การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า รวมทั้งสัตว์ป่าและพันธุ์พืช

๓. การเพิ่มประสิทธิภาพการเฝ้าระวังพื้นที่ป่า

๔. การพัฒนาศักยภาพพื้นที่ป่าและกลไกการอนุรักษ์

๕. การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีพื้นที่สีเขียวให้เพิ่มขึ้น

๖. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ที่ ๔ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ทั้งในระดับชาติและระดับลุ่มน้ำ อย่างเหมะสมกับบริบทของพื้นที่

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนแผนงาน/โครงการ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ที่ผ่านการพิจารณาของคณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัดแม่ฮ่องสอน ห้วง พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ (ร้อยละ ๙๐)

๒. จำนวนพื้นที่เสี่ยงที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติลดลง รวมทั้งลดความสูญเสียทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๓๕๓ หมู่บ้าน)

๓. ร้อยละของคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน และแหล่งน้ำใต้ดิน มีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ (ร้อยละ ๘๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. หน่วยงานในพื้นที่สามารถพัฒนาแผนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของจังหวัดแม่ฮ่องสอนให้มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๗๐) ทั้งระดับชาติและระดับลุ่มน้ำ ใน ๖ ด้าน คือ ๑) การจัดการน้ำอุปโภคบริโภค ๒) การสร้างความมั่นคงน้ำภาคการผลิต ๓) การจัดการน้ำท่วมและอุทกภัย ๔) การจัดการคุณภาพน้ำและอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ ๕) การอนุรักษ์ฟื้นฟูสภาพป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรมและป้องกันการพังทลายของดิน ๖) การบริหารจัดการ

๑.๑) พื้นที่ในชุมชนชนบท เมือง ได้รับการพัฒนา ขยายเขต และเพิ่มประสิทธิภาพของระบบประปาครบทั่วทั้งพื้นที่ รวมทั้งปรับปรุงคุณภาพน้ำดื่มให้ได้มาตรฐาน

๑.๒) ส่งเสริม พัฒนาคนในชุมชนให้มีความรู้ ความเข้าใจและร่วมกันในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและทรัพยากรธรรมชาติให้อุดมสมบูรณ์ รณรงค์ลดการใช้น้ำในทุกภาคส่วน และจัดหาแหล่งน้ำใหม่เพิ่มเติมเพื่อให้มีน้ำต้นทุนที่เพียงพอสำหรับภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมในอนาคต

๑.๓) ปรับปรุงสิ่งกีดขวางทางน้ำ และปรับปรุงลำน้ำธรรมชาติที่ตื้นเขิน เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการระบายน้ำ ตลอดจนบำรุงรักษาแหล่งเก็บกักน้ำให้มีศักยภาพพร้อมใช้งาน

๑.๔) อนุรักษ์ฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติ รักษาสมดุลระบบนิเวศ จัดการคุณภาพน้ำในชุมชนก่อนระบายออกสู่แม่น้ำลำคลอง และกำจัดวัชพืชและขยะมูลฝอยในแหล่งน้ำ

๑.๕) อนุรักษ์ ฟื้นฟู พื้นที่ป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรม สร้างจิตสำนึกในการใช้ประโยชน์จากป่าอย่างสมดุล เพื่อป้องกันและลดการชะล้างพังทลายของหน้าดิน

๑.๖) เสริมสร้างประสิทธิภาพกลุ่มองค์กรผู้ใช้น้ำในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ปรับปรุงกฎหมายที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ โดยการศึกษา วิจัย พัฒนาระบบฐานข้อมูล จัดทำแผน ติดตามและประเมินผล รวมทั้งประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๒. การป้องกันภัยพิบัติ อุทกภัย น้ำป่าไหลหลาก ดินโคลนถล่ม ภัยแล้ง โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการเตือนภัยล่วงหน้า เพื่อลดผลกระทบที่มีต่อประชาชนในพื้นที่

๓. การจัดการแหล่งกำเนิดมลพิษทางน้ำ การจัดการคุณภาพน้ำที่เหมาะสม และการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการคุณภาพน้ำที่เหมาะสม

เป้าประสงค์ที่ ๕ การบริหารจัดการขยะแบบบูรณาการ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๒๐ ต่อปี (ร้อยละ ๑๐๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. การคัดแยกประเภทขยะตามแหล่งกำเนิด ลดปริมาณขยะและคัดแยกตามหลัก ๓ R การใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมในการรีไซเคิลกลับมาใช้ประโยชน์

๒. การบริหารจัดการขยะตามหลักวิชาการรวมถึงการรวบรวมและขนส่งไปจัดการ

๓. การพัฒนากฎระเบียบของท้องถิ่น

๔. พัฒนาฐานข้อมูลด้านการจัดการขยะ และการเฝ้าระวังสุขภาพและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕. การสื่อสารประชาสัมพันธ์ สร้างจิตสำนึกและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมและการสร้างแรงจูงใจและสิทธิประโยชน์

<u>ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การยกระดับคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม</u>

เป้าประสงค์ที่ ๑ : ประชาชนได้รับการบริการภาครัฐอย่างทั่วถึง และภาครัฐมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามตัวชี้วัดเป้าประสงค์

๑. ร้อยละการส่งต่อผู้ป่วยนอกจังหวัดแม่ฮ่องสอน ลดลงร้อยละ ๑๐

๒. ร้อยละของประชากรกลุ่มเสี่ยงฆ่าตัวตายเข้าถึงบริการสุขภาพจิต ปีพ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ได้แก่ ร้อยละ ๙๐ ๙๒ ๙๔ ๙๖ และ๙๘ ตามลำดับ

๓. ร้อยละของผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตเข้าถึงบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ปีพ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ได้แก่ ร้อยละ ๒๔ ๒๖ ๒๘ ๓๐ และ๓๒ ตามลำดับ

๔. ร้อยละ ๗๕ หญิงตั้งครรภ์ที่ฝากครรภ์คุณภาพครบ ๕ ครั้ง ตามเกณฑ์

๕. ร้อยละของอำเภอผ่านเกณฑ์การประเมินการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่มีคุณภาพ ปีพ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ได้แก่ ร้อยละ ๗๕ ๘๐ ๘๕ ๙๐ และ๑๐๐ ตามลำดับ

๖. ร้อยละเด็กปฐมวัย / วัยเรียน สูงดีสมส่วน ดังนี้

๖.๑ ร้อยละเด็กปฐมวัย อายุ ๐-๕ ปี สูงดีสมส่วน

๖.๒ ร้อยละเด็กวัยเรียน อายุ ๖-๑๔ ปี สูงดีสมส่วน

๗. ร้อยละของประชาชนได้รับสวัสดิการภาครัฐเพิ่มขึ้น

๘. จำนวนผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส มีที่อยู่อาศัยมั่นคงปลอดภัยเพิ่มขึ้นปีละ ๒๕๐ หลัง

๙. ประชาชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน เข้าถึงกิจกรรมการออกกำลังกาย เล่นกีฬาและนันทนาการ อย่างสม่ำเสมอ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ภายในปี ๒๕๗๐

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพมาตรฐาน

๒. พัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึง

๓. พัฒนางานอนามัยแม่และเด็ก จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๔. แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการฆ่าตัวตาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๕. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนจังหวัดแม่ฮ่องสอน

๖. พัฒนาระบบควบคุมโรคและภัยสุขภาพ

๗. พัฒนาระบบการจัดสวัสดิการภาครัฐให้ทั่วถึงครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย

๘. ส่งเสริมและพัฒนา ที่อยู่อาศัย สิ่งอำนวยความสะดวก และจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ให้กับผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๙. พัฒนารูปแบบการจัดการกิจกรรมการออกกำลังกาย เล่นกีฬาและนันทนาการ โดยเน้นให้เยาวชนและประชาชน เกิดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

๑๐. ส่งเสริม การจัดกิจกรรมหรือมหกรรมกีฬาการออกกำลังกาย (Sports events) เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และนันทนาการ ทุกภาพส่วน (ทุกเพศ ทุกวัย ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส)

เป้าประสงค์ที่ ๒ : เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามตัวชี้วัดเป้าประสงค์

๑. ร้อยละประชากรช่วงอายุ ๑๕-๕๙ ปี สามารถอ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้ (ร้อยละ ๙๕)

๒. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรไทยในจังหวัดแม่ฮ่องสอน รวมชายหญิง ช่วงอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป (๗ ปี)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนและประชาชนในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการอ่านออกเขียนได้

๒. เพิ่มโอกาสทางการศึกษา พัฒนาศักยภาพผู้เรียน สู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓. ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกายแข็งแรงสมวัย

เป้าประสงค์ที่ ๓ : บุคคล ครอบครัว ชุมชน และองค์กร ภาคีเครือข่าย เข้มแข็ง และมีส่วนร่วม ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามตัวชี้วัดเป้าประสงค์

๑. ร้อยละของภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างศักยภาพ และยกระดับภาคีเครือข่ายมีความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๒. ส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีส่วนร่วมในการออกกำลังกาย เล่นกีฬาและนันทนาการ

๓. พัฒนาและส่งเสริมผู้นำการออกกำลังกายและอาสาสมัครกีฬา เพื่อขับเคลื่อนการออกกำลังกาย เล่นกีฬาและนันทนาการของประชาชนในท้องถิ่น ชุมชน หมู่บ้าน

<u>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาอาชีพและรายได้</u>

เป้าประสงค์ที่ ๑ สร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร

ตัวชี้วัด :

๑. จำนวนครัวเรือนได้รับการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตร การปศุสัตว์ และการประมง ร้อยละ ๓ ต่อ ปี (ร้อยละ ๑๕)

๒. ร้อยละครัวเรือนที่กินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน (ร้อยละ ๙๕)

แนวทางการพัฒนา :

๑. ส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตร การปศุสัตว์ และการประมง ให้ครอบคลุมประชาชนในพื้นที่

๒. ส่งเสริมให้ชุมชนผลิตอาหาร ให้พอเพียงต่อการบริโภค ไม่พึ่งพาตลาดภายนอก

๓. ฟื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งอาหารและความหลากหลายทางชีวภาพโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๔. พัฒนาคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยสินค้าเกษตรและอาหาร

เป้าประสงค์ที่ ๒ ยกระดับการผลิตสินค้าการเกษตร และสินค้านอกภาคการเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าสู่มาตรฐานตลาดนำการผลิต

ตัวชี้วัด :

๑. จำนวนแปลง/ฟาร์ม/ผลิตภัณฑ์เกษตรได้รับการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี (ร้อยละ ๒๕)

๒. รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายสินค้าเกษตรของกลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มสหกรณ์ ร้อยละ ๕ ต่อปี (ร้อยละ ๒๕)

๓. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการยกระดับอาชีพและรายได้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (๕๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี) ร้อยละ ๕ ต่อปี (ร้อยละ ๒๕)

๔. จำนวนครัวเรือนมีการออมเงิน จำนวน ๑๓,๑๙๓ ครัวเรือน (ร้อยละ ๑๐๐)

แนวทางการพัฒนา :

๑. การจัดทำแผนชุมชนโดยเน้นให้มีการจัดการกลุ่มและกองทุนเพื่อให้เกษตรกรบริหารจัดการตนเองได้

๒. ยกระดับอาชีพภาคการเกษตร (พืช ปศุสัตว์ และประมง)

๓. ยกระดับอาชีพนอกภาคการเกษตร อาชีพระยะสั้น

๔. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของพื้นที่ ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๕. ยกระดับรายได้เกษตรกร โดยการส่งเสริมการผลิตสินค้าด้านการเกษตร และเพิ่มมูลค่าให้ได้มาตรฐาน (GI, GAP, ฯลฯ)

๖. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผู้ผลิตสินค้าด้านการเกษตร การแปรรูป ผลิตภัณฑ์จดทะบียนสินค้า GI ผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน และผลิตภัณฑ์สินค้าเด่น โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ภาครัฐ และภาคเอกชน

๗. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ และการสื่อสาร เพื่อรองรับความต้องการของตลาดยุคใหม่

เป้าประสงค์ที่ ๓ ขยายผลองค์ความรู้โครงการพัฒนาตามพระราชดำริ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการหลวง โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง สู่ชุมชนเป้าหมาย

ตัวชี้วัด :

๑. จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมอาชีพและรายได้ตามแนวพระราชดำริและน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต (๘,๘๕๘ ครัวเรือน) (ร้อยละ ๑๐๐)

แนวทางการพัฒนา :

๑. ส่งเสริมให้ประชาชนมีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการอนุรักษ์แหล่งอาหารและความหลากหลายทางชีวภาพโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๒. ขยายผลโครงการพัฒนาตามพระราชดำริ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการหลวง โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง สู่ชุมชนเป้าหมาย

เป้าประสงค์ที่ ๔ การยกระดับทักษะฝีมือแรงงานและผู้ประกอบการ

ตัวชี้วัด :

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงานและผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาทักษะด้านอาชีพและฝีมือแรงงาน ร้อยละ ๕ ต่อปี (ร้อยละ ๒๕)

แนวทางการพัฒนา :

๑. ส่งเสริมการเพิ่มด้านทักษะอาชีพและฝีมือแรงงานและผู้ประกอบการ

๒. ส่งเสริมการมีงานทำ การสร้างรายได้ของแรงงาน และผู้ประกอบการ

๓. เพิ่มโอกาสและพัฒนาทักษะในการทำงานเพื่อการมีงานทำให้กับนักศึกษา และเยาวชน

๔. พัฒนาและยกระดับฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

๕. ส่งเสริมระบบประกันสังคมภาคบังคับและภาคสมัครใจ

เป้าประสงค์ที่ ๕ ส่งเสริมการค้า การลงทุน การค้าชายแดน และพัฒนาสินค้าบริการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ตัวชี้วัด :

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP และวิสาหกิจชุมชน ร้อยละ ๑๕ ต่อปี (ร้อยละ ๗๕)

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน (ร้อยละ ๒) จากปีก่อนหน้า (ร้อยละ ๑๐)

แนวทางการพัฒนา :

๑. พัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ OTOP และหมู่บ้าน OTOP นวัตวิถี วิสาหกิจชุมชน และผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม (C-POT)

๒. ส่งเสริม อนุรักษ์ พัฒนา สายพันธุ์พืชและสัตว์พื้นถิ่น เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน

๓. ส่งเสริมพัฒนาสินค้าของฝากของที่ระลึกและการบริการ เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔. การพัฒนาระบบการผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร OTOP และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนรายตำบลแบบบูรณาการ

๕. ส่งเสริมและเชื่อมโยงด้านการค้า การลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อรองรับการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

เป้าประสงค์ที่ ๖ ประชาชนมีความมั่นคงในที่ดินทำกิน และอาศัยอยู่ร่วมกับป่าได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด :

๑. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของการมีส่วนร่วมของประชาชน การอนุรักษ์ ฟื้นฟู บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๓๐ ต่อปี (ร้อยละ ๑๕๐)

๒. ร้อยละของการจัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ชุมชน (คทช.) ร้อยละ ๓๐ ต่อปี (ร้อยละ ๑๕๐)

แนวทางการพัฒนา :

๑. ส่งเสริมและพัฒนาให้คนอยู่ร่วมกับป่าอย่างสมดุลและยั่งยืน

๒. การจัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ชุมชน (คทช.)

๓. ส่งเสริมการบูรณาการการบริหารจัดการและการแก้ไขปัญหาพื้นที่ทำกินของประชาชนให้ทันต่อการพัฒนา

๔. สร้างอาชีพทางเลือกทดแทนการปลูกพืชเชิงเดี่ยว

๕. การส่งเสริมการปลูกป่าสามอย่างประโยชน์สี่อย่าง โดยพิจารณาตามความเหมาะสมของพื้นที่ในแต่ละชุมชน (ความสูง คุณภาพดิน)

เป้าประสงค์ที่ ๗ การบริหารจัดการระบบภูมิสารสนเทศ (GIS) เพื่อการพัฒนาอาชีพและรายได้

ตัวชี้วัด :

๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศ (GIS) ให้ครอบคลุมประเด็นการพัฒนาในพื้นที่เป้าหมาย (๒๕ หน่วยงาน)

๒. จำนวนผู้ใช้งานระบบภูมิสารสนเทศ (GIS) เพื่อพัฒนาอาชีพและรายได้ (๗๐ ครั้ง)

๓. ร้อยละความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบ (ร้อยละ ๑๐๐)

แนวทางการพัฒนา :

๑. พัฒนาระบบภูมิสารสนเทศ (GIS) ให้ครอบคลุมประเด็นการพัฒนาในพื้นที่เป้าหมาย

๒. สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่เป้าหมาย โดยการนำระบบภูมิสารสนเทศ (GIS) ไปใช้

๓. ขยายการพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศ (GIS) ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๔. การจัดทำฐานข้อมูลรายแปลงเพื่อแยกพื้นที่ทำกินกับพื้นที่ป่าให้ชัดเจน (แต่ละหมู่บ้านปลูกพืชอะไร ระยะเวลาการเก็บเกี่ยวผลผลิต ปริมาณการผลิต)

๕. การจัดทำ Master plan การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นให้สอดคล้องกับข้อกฎหมาย

๖. สร้างทีมเศรษฐกิจจังหวัดแม่ฮ่องสอน ติดตามประเมินผล War-room

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ ๑ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เกษตร สุขภาพ ชุมชน วัฒนธรรม และวิถีชีวิตชาติพันธุ์ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ ๓ ต่อปี (ร้อยละ ๑๕)

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของของนักท่องเที่ยว ร้อยละ ๒ ต่อปี (ร้อยละ ๑๐)

๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยว ร้อยละ ๒ ต่อปี (ร้อยละ ๑๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เกษตร สุขภาพ ชุมชน วัฒนธรรมประเพณี และวิถีชีวิตชาติพันธุ์

๒. พัฒนาศักยภาพชุมชน ผู้ประกอบการและบุคลากร ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชน ให้มีองค์ความรู้และทักษะเพื่อให้ได้ตามมาตรฐานการท่องเที่ยว และบูรณาการความร่วมมือเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

๓. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดแม่ฮ่องสอน รวมทั้งส่งเสริมการจัดจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก หัตถกรรมพื้นบ้าน และการรบริการของชุมชน รวมทั้งจัดทำเส้นทางเชื่อมโยงทั้งในจังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดใกล้เคียง และเชื่อมโยงไปยังต่างประเทศ

๔. พัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย รวมทั้งสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้เป็นที่ที่รู้จักเพื่อตอบสนองต่อความต้องการนักทองเที่ยวและสร้างทางเลือกของประสบการณ์ใหม่ๆ ให้แก่นักท่องเที่ยว

๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยวในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ

เป้าประสงค์ที่ ๒ พัฒนาระบบนิเวศและปัจจัยแวดล้อม ให้เอื้อต่อการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ ๓ ต่อปี (ร้อยละ ๑๕)

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว ร้อยละ ๒ ต่อปี (ร้อยละ ๑๐)

๓. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อการพัฒนาระบบนิเวศและปัจจัยแวดล้อมทางการท่องเที่ยว (ระดับ ๔.๕)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ แหล่งท่องเที่ยวชุมชน แหล่งท่องเที่ยวที่ถูกสร้างขึ้น และวัฒนธรรม เพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ

๒. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยว การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว และการพัฒนาข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

๓. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

<u>ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ : การพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงภายในและความมั่นคงตามแนวชายแดน</u>

เป้าประสงค์ที่ ๑ ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ และสร้างความปรองดองสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในสังคม

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนกิจกรรมจิตอาสาเสริมสร้างความปรองดองสมานฉันท์ (จังหวัด ปีละ ๖ กิจกรรม,อำเภอ ปีละ ๑๒ กิจกรรม เวลา ๕ ปี รวมเป็น จังหวัด ๓๐ กิจกรรม อำเภอ ๔๒๐ กิจกรรม)

๒. จำนวนผู้เข้ารับการอบรมสร้างจิตสำนึกต่อสถาบันพระมหากษัตริย์และน้อมนำศาสตร์พระราชาสู่ประชาชน (ปีละ ๓๐๐ ราย รวม ๕ ปี รวมเป็น ๑,๕๐๐ คน)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการปกป้องสถาบันและการปรองดองสมานฉันท์

๒. ส่งเสริมการดำเนินการของจิตอาสาและการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์

เป้าประสงค์ที่ ๒ สร้างความมั่นคงภายในและตามแนวชายแดน ความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนหมู่บ้านติดชายแดนที่มีหลุมหลบภัย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี (ปีละ ๑๒ หมู่บ้าน จากหมู่บ้านติดชายแดนทั้งหมด ๕๖ หมู่บ้าน และบ้านบริวาร ๔ หมู่บ้าน)

๒. จำนวนตำบลรวบรวมพลเรือนที่เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๕ ต่อปี (ไม่น้อยกว่า ๕ แห่ง ต่อปี) (จำนวนพื้นที่รองรับผู้ได้รับผลกระทบจากการสู้รบในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ทั้งสิ้น ๒๙ แห่ง)

๓. จำนวนหมู่บ้านยามชายแดนที่มีการจัดระบบการติดต่อประสานงานเพื่อติดต่อกับหน่วยงานราชการในพื้นที่ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐๐ (หมู่บ้านยามชายแดนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน มี ๔ หมู่บ้าน)

๔. จำนวนแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการที่ได้รับการตรวจสอบ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี (ปีละ ๔๖๕ ราย รวม ๕ ปี เท่ากับ ๒,๓๒๕ ราย) (ยอดสะสมจำนวนแรงงานต่างด้าว ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ มีจำนวนทั้งสิ้น ๖,๓๒๗ ราย)

๕. จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการตรวจสอบ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี (๑๒๕ แห่ง ต่อปี รวม ๕ ปี เท่ากับ ๖๒๕ แห่ง จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีสถานประกอบการ ทั้งสิ้น ๘๗๘ แห่ง)

๖. ระบบรักษาความปลอดภัยในจุดผ่อนปรนครบทั้ง ๕ แห่งในจังหวัดแม่ฮ่องสอน(ติดตั้งกล้องวงจรปิด)

๗. จำนวนหมู่บ้านที่มีชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน เข้ารับการอบรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี (๘๓ หมู่บ้าน ต่อปี รวมทั้งสิ้น ๔๑๕ หมู่บ้าน)

๘. จำนวนหมู่บ้านที่ห่างไกลในอำเภอสบเมย ที่มีราษฎรเข้าร่วมเชื่อมความสัมพันธ์หมู่บ้านชายแดนในพื้นที่ห่างไกล (จำนวน ๓ หมู่บ้าน)

๙. ร้อยละที่ลดลงของการเกิดคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒. ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์

๓. จัดระบบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

๔. การเสริมสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

๕. การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินหมู่บ้านชายแดน

เป้าประสงค์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพของระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และสร้างระบบเตือนภัย

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนอำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบล หมู่บ้าน ชุมชน ที่ผ่านการอบรมพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (๑๐๐ เปอร์เซ็นต์)

๒. จำนวน ตำบล หมู่บ้าน ชุมชน ที่มีระบบเตือนภัยในพื้นที่เสี่ยง (จากประกาศพื้นที่ประสบเหตุสาธารณภัย ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดแม่ฮ่องสอน ปี ๒๕๖๓ มีจำนวน ๓๑๒ หมู่บ้าน)

๓. มีศูนย์กลางบัญชาการเหตุการณ์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (จำนวน ๑ ศูนย์)

๔. จำนวนโรงเรียนที่ได้รับการอบรมให้ความรู้ เรื่องการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน (ปีละ ๓๕ แห่ง รวม ๕ ปี เท่ากับ ๑๗๕ โรงเรียน)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒. สร้างระบบเตือนภัยในพื้นที่เสี่ยงสาธารณภัย

๓. ลดระดับความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินอันเนื่องมาจากสาธารณภัย

เป้าประสงค์ที่ ๔ หมู่บ้านพัฒนาเพื่อความมั่นคงอันเนื่องมาจากพระราชดำริและหมู่บ้านยามชายแดนสามารถพึ่งตนเองได้

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนคณะกรรมการหมู่บ้านพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในระดับพื้นที่ ที่ได้รับการอบรม จำนวนปีละ ๔-๕ หมู่บ้าน (๕ ปี ครบทุกหมู่บ้าน (หมู่บ้าน พมพ.มีทั้งสิ้น ๕๔ หมู่บ้าน ดำเนินการแล้ว ๓๑ หมู่บ้าน คงค้าง ๒๓ หมู่บ้าน))

๒. จำนวนคณะกรรมการหมู่บ้านในหมู่บ้านยามชายแดน ที่เข้ารับการอบรม ร้อยละ ๘๐ ต่อปี (ขั้นต่ำหมู่บ้านละ ๑๐-๑๒ คน)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพคณะกรรมการหมู่บ้านให้เป็นที่พึ่งแก่ราษฎรในหมู่บ้านและพื้นที่ได้

๒. ให้องค์ความรู้แก่คณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อความมั่นคงอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และหมู่บ้านยามชายแดน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่หมู่บ้าน/ชุมชนของตนเอง

เป้าประสงค์ที่ ๕ หมู่บ้าน/ชุมชน/สถานประกอบการ/โรงเรียน ปลอดจากยาเสพติด

ตัวชี้วัด

๑. คงสถานะเดิมและจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งปลอดยาเสพติด ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของจำนวน หมู่บ้านระดับเฝ้าระวังทั่วไป (หมู่บ้านสีขาว) (จำนวน๓๗ หมู่บ้านต่อปี รวม ๕ ปี เท่ากับ ๑๘๕ หมู่บ้าน จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีหมู่บ้านสีขาว ทั้งหมด ๓๗๒ หมู่บ้าน)

๒. ร้อยละเพิ่มขึ้นของสถานประกอบการสีขาว (ปีละ ๒๐ แห่ง รวม ๕ ปี เท่ากับ ๑๐๐ แห่ง)

๓. ปริมาณผู้เกี่ยวข้องและปริมาณยาเสพติดทุกประเภทในพื้นที่ลดลง (ร้อยละ ๒๐ ต่อปี รวม ๕ ปี เท่ากับร้อยละ ๑๐๐)

๔. จำนวนโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ TO BE NUMBER ONE เพิ่มขึ้น (ภายใน ๕ ปี ทุกโรงเรียนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน เข้าร่วมโครงการ TO BE NUMBER ONE (๓๑๔ โรงเรียน))

๕. จำนวนหมู่บ้านที่ได้รับการอบรมนำองค์ความรู้ที่ได้จากโครงการร้อยใจรักษ์ไปประยุกต์ใช้ ปีละ ๕ หมู่บ้าน รวม ๕ ปี เท่ากับ ๒๕ หมู่บ้าน

แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุนป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒. การบำบัดฟื้นฟู ผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๓. สนับสนุนการใช้ชุมชนบำบัดในการบำบัดฟื้นฟูผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๔. สนับสนุนการขยายผลโครงการร้อยใจรักษ์

เป้าประสงค์ที่ ๖ แก้ไขปัญหาสถานะบุคคล

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนบุคคลที่ได้รับการแก้ไขปัญหาจากจำนวนผู้มีสิทธิ์ยื่นขอสัญชาติและสถานะเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมาย (ผู้มีคุณสมบัติขอสัญชาติและสถานะ ๒๙,๕๔๘ ราย ดำเนินการแล้ว ๑,๐๓๘ ราย คงค้าง ๒๘,๕๑๐ ราย เฉลี่ยปีละ ๕,๗๐๒ ราย) (ดำเนินการให้ได้ร้อยละ ๑๐๐)

๒. จำนวนข้อมูลบุคคลไร้สถานะ (ร้อยละ ๒๐ ต่อปี รวม ๕ ปี เท่ากับร้อยละ ๑๐๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. เร่งรัดการกำหนดสถานะบุคคลตามกฎหมาย

๒. จัดทำข้อมูลทะเบียนบุคคลไร้สถานะที่อยู่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ะเด็นการพัฒนาที่ ๑ นการแก้ไขปัญหา รงสร้างพื้นฐาน							
าประสงค์ที่ ๑ โครงสร้าง นฐานและสาธารณูปโภค รับการพัฒนาให้มี นภาพและครอบคลุมทุก ที่							
ชี้วัดที่ ๑ เส้นทางสาย กได้รับการพัฒนาให้มี รฐานและมีความ อดภัยเพิ่มขึ้น	เส้นทางสายหลักได้รับการพัฒนา : ร้อยละ ๑๖ ของ ความยาว ๖๒๒ กม. (๑๐๐ กม.) (แขวงทางหลวง แม่ฮ่องสอน)	ร้อยละ ๒๐ ของถนนที่ได้รับ การพัฒนา (๒๐ กม.)	ร้อยละ ๒๐ ของถนนที่ได้รับ การพัฒนา (๒๐ กม.)	ร้อยละ ๒๐ ของถนนที่ได้รับ การพัฒนา (๒๐ กม.)	ร้อยละ ๒๐ ของถนนที่ได้รับ การพัฒนา (๒๐ กม.)	ร้อยละ ๒๐ ของถนนที่ได้รับ การพัฒนา (๒๐ กม.)	ร้อยละ ๑๐๐ ของถนนที่ได้รับ การพัฒนา (๑๐๐ กม.)
ชี้วัดที่ ๒ ถนนสายรองใน บ้าน/ชุมชนได้รับการ นาให้อยู่ในสภาพใช้งาน ตลอดทั้งปีและมีความ อดภัยเพิ่มขึ้น	ถนนสายหลักในหมู่บ้าน/ชุมชนใช้การได้ดีตลอดทั้งปี ร้อยละ ๒๕ ของจำนวนหมู่บ้าน (๕๒ หมู่บ้าน) (สำนัก ๑๖)	ร้อยละ ๑๙ ของหมู่บ้านที่ได้รับ การพัฒนา (๑๐ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๑๙ ของหมู่บ้านที่ได้รับ การพัฒนา (๑๐ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๑๙ ของหมู่บ้านที่ได้รับ การพัฒนา (๑๐ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๑๙ ของหมู่บ้านที่ได้รับ การพัฒนา (๑๐ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๒๔ ของหมู่บ้านที่ได้รับ การพัฒนา (๑๒ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๑๐๐ ของหมู่บ้านที่ได้รับ การพัฒนา (๕๒ หมู่บ้าน)

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ชี้วัดที่ ๓ จำนวนหมู่บ้านมีฟ้า	จำนวนหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๔ ของหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้า : ๒๕ หมู่บ้าน (๑๐๔ หมู่บ้าน) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค)	ร้อยละ ๒๐ ของหมู่บ้านมีไฟฟ้าเพิ่ม (๕ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๒๐ ของหมู่บ้านมีไฟฟ้าเพิ่ม (๕ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๒๐ ของหมู่บ้านมีไฟฟ้าเพิ่ม (๕ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๒๐ ของหมู่บ้านมีไฟฟ้าเพิ่ม (๕ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๒๐ ของหมู่บ้านมีไฟฟ้าเพิ่ม (๕ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๑๐๐ ของหมู่บ้านมีไฟฟ้าเพิ่ม (๒๕ หมู่บ้าน)
ชี้วัดที่ ๔ จำนวนหมู่บ้านที่พลังงานทดแทนและงงานทางเลือก	หมู่บ้านที่ใช้พลังงานทดแทน + พลังงานทางเลือก ร้อยละ ๑๒ ของหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้า : จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน จาก (๑๐๔ หมู่บ้าน) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค+สนง.พลังงานจังหวัด)	ร้อยละ ๒๐ ของหมู่บ้านมีพลังทางเลือก (๒ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๒๐ ของหมู่บ้านมีพลังทางเลือก (๒ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๒๐ ของหมู่บ้านมีพลังทางเลือก (๒ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๒๐ ของหมู่บ้านมีพลังทางเลือก (๒ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๒๐ ของหมู่บ้านมีพลังทางเลือก (๒ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๑๐๐ ของหมู่บ้านมีพลังทางเลือก (๑๐ หมู่บ้าน)
ชี้วัดที่ ๕ การขยายพื้นที่ริการสัญญาณโทรศัพท์ขึ้น	หมู่บ้านที่ได้รับการขยายสัญญาณโทรศัพท์ ร้อยละ ๑๕ ของหมู่บ้านที่ไม่ทีสัญญาณโทรศัพท์ : จำนวน ๑๕ หมู่บ้าน จาก (๑๐๔) (โทรศัพท์จังหวัดแม่ฮ่องสอน)	ร้อยละ ๒๐ ของหมู่บ้านที่ได้รับสัญญาณโทรศัพท์ (๓ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๒๐ ของหมู่บ้านที่ได้รับสัญญาณโทรศัพท์ (๓ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๒๐ ของหมู่บ้านที่ได้รับสัญญาณโทรศัพท์ (๓ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๒๐ ของหมู่บ้านที่ได้รับสัญญาณโทรศัพท์ (๓ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๒๐ ของหมู่บ้านที่ได้รับสัญญาณโทรศัพท์ (๓ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๑๐๐ ของหมู่บ้านที่ได้รับสัญญาณโทรศัพท์ (๑๕ หมู่บ้าน)
ชี้วัดที่ ๖ ครัวเรือนที่มีประปาสะอาดใช้และงพอเพิ่มขึ้นจำนวนบ้านขยายเขตเพิ่ม	ขยายเขตประปาเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔ ของครัวเรือน (๓๐๐ ครัวเรือน จาก ๗,๐๐๐ ครัวเรือน) (การประปาส่วนภูมิภาค)	ร้อยละ ๒๐ ของครัวเรือนที่ได้ขยายเขตประปาเพิ่ม (๖๐ ครัวเรือน)	ร้อยละ ๒๐ ของครัวเรือนที่ได้ขยายเขตประปาเพิ่ม (๖๐ ครัวเรือน)	ร้อยละ ๒๐ ของครัวเรือนที่ได้ขยายเขตประปาเพิ่ม (๖๐ ครัวเรือน)	ร้อยละ ๒๐ ของครัวเรือนที่ได้ขยายเขตประปาเพิ่ม (๖๐ ครัวเรือน)	ร้อยละ ๒๐ ของครัวเรือนที่ได้ขยายเขตประปาเพิ่ม (๖๐ ครัวเรือน)	ร้อยละ ๑๐๐ ของครัวเรือนที่ได้ขยายเขตประปาเพิ่ม (๓๐๐ ครัวเรือน)

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ชี้วัดที่ ๗ ร้อยละของความยาวพื้นที่สุ่มเสี่ยง ได้รับรป้องกันการกัดเซาะ	ความยาวพื้นที่สุ่มเสี่ยง ได้รับการป้องกันการกัดเซาะ : ร้อยละ ๓๕ ของความยาว ๑๕,๕๒๐ ม. จาก ๔๕,๐๐๐ ม.) (สนง.โยธาธิการและผังเมือง จ.มส.)	ร้อยละ ๑๙ ของความยาวที่สุ่มเสี่ยงที่ได้รับการป้องกัน (๓,๐๐๐ ม.)	ร้อยละ ๑๙ ของความยาวที่สุ่มเสี่ยงที่ได้รับการป้องกัน (๓,๐๐๐ ม.)	ร้อยละ ๑๙ ของความยาวที่สุ่มเสี่ยงที่ได้รับการป้องกัน (๓,๐๐๐ ม.)	ร้อยละ ๑๙ ของความยาวที่สุ่มเสี่ยงที่ได้รับการป้องกัน (๓,๐๐๐ ม.)	ร้อยละ ๒๔ ของความยาวที่สุ่มเสี่ยงที่ได้รับการป้องกัน (๓,๕๒๐ ม.)	ร้อยละ ๑๐๐ ของความยาวที่สุ่มเสี่ยงที่ได้รับการป้องกัน (๑๕,๕๒๐ ม.)

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการบริหารจัดการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เติบโตอย่างยั่งยืน							
เป้าประสงค์ที่ ๑ การป้องกันแก้ไขปัญหาไฟป่าหมอกควันและฝุ่นละอองเชิงพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนวาระแห่งชาติในการแก้ไขปัญหามลพิษฝุ่นละออง							
ตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) เกินมาตรฐานลดลงร้อยละ ๒๐/ปี	เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๔ ค่าวัดฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) PM ๒.๕ เกินมาตรฐาน จำนวน ๔๘ วัน (๑ ม.ค.-๓๑ พ.ค. ๖๔ และจะใช้เป็นห้วงเวลานี้ของทุกปี) ค่ามาตรฐานในบรรยากาศทั่วไปของ PM ๒.๕ เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงของประเทศไทยอยู่ที่ ๕๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร เหตุผลที่ไม่ใช้ฐานปี๒๕๖๕ เนื่องจากขณะทำแผนมีผลการดำเนินการถึงเพียงปี ๒๕๖๔	๓๘ วัน	๓๑ วัน	๒๕ วัน	๒๐ วัน	๑๖ วัน	๓๒ วัน
ตัวชี้วัดที่ ๒ จำนวนจุดความร้อน (Hotspot) ลดลงร้อยละ ๒๐/ปี	เมื่อเทียบกับฐานปี ๒๕๖๔ โดยใช้ระบบดาวเทียมเวียร์ ในปี ๒๕๖๔ ตรวจพบจุดความร้อน จำนวน ๑๑,๙๔๕ จุด (๑ ม.ค.-๓๑ พ.ค. ๖๒ และใช้ช่วงระยะเวลาสำหรับการวัดของทุกปี)	๙,๕๕๖ จุด	๗,๖๔๕ จุด	๖,๑๑๖ จุด	๔,๘๙๒ จุด	๓,๙๑๔ จุด	๘,๐๓๑ จุด
เป้าประสงค์ที่ ๒ การบริหารจัดการทรัพยากรดินและที่ดินเพื่อรักษาดุลยธรรมชาติให้เหมาะสมในการใช้ประโยชน์ที่ดินทางเกษตรกรรม ประชาชนสามารถประกอบอาชีพและอาศัยอยู่ร่วมกับป่าได้อย่างยั่งยืน							
ตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนที่ดินที่มีศักยภาพเพียงพอต่อการผลิตทางการเกษตร	เมื่อเทียบกับพื้นที่ที่มีปัญหาทรัพยากรดินของจังหวัด (ข้อมูลจากการซ้อนทับพื้นที่เกษตรกรรมบนแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินปี ๒๕๖๑ และแผนที่ดินปัญหาของกรมพัฒนาที่ดิน)	๒๕,๐๐๐ ไร่	๒๕,๐๐๐ ไร่	๒๕,๐๐๐ ไร่	๒๕,๐๐๐ ไร่	๒๕,๐๐๐ ไร่	๑๒๕,๐๐๐ ไร่

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐
ตัวชี้วัดที่ ๒ ร้อยละของการจัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ชุมชน (คทช.) ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐/ปี	เมื่อเทียบกับจำนวนพื้นที่เป้าหมายกลุ่มที่ ๑ พื้นที่ตามโครงการโดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ยื่นขอ จำนวน ๖๙,๕๕๘ ไร่ กลุ่มที่ ๒ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๓๘๑,๘๖๒ ไร่ กลุ่มที่ ๓ พื้นที่ป่าอนุรักษ์ จำนวน ๒๔๖,๕๑๔ ไร่ **รวมพื้นที่จัดสรร จำนวน ๖๙๗,๙๓๔ ไร่**	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๑๐๐
<u>เป้าประสงค์ที่ ๓</u> ยกระดับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับระบบนิเวศที่สมบูรณ์							
ตัวชี้วัดที่ ๑ ร้อยละของพื้นที่ป่าตามกฎหมายทั้งหมดคงสภาพ	เมื่อเทียบกับพื้นที่ของจังหวัดโดยใช้ผลการแปลภาพถ่ายดาวเทียมของกรมป่าไม้ปี๒๕๖๓ จำนวน ๖,๗๙๕,๑๘๐.๗๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๑๗ ของพื้นที่จังหวัดที่มีจำนวน ๗,๙๘๗,๘๐๘๒๗ ไร่	๘๕.๑๗ ร้อยละ	๘๕.๑๗ ร้อยละ	๘๕.๑๗ ร้อยละ	๘๕.๑๗ ร้อยละ	๘๕.๑๗ ร้อยละ	๘๕.๑๗ ร้อยละ
ตัวชี้วัดที่ ๒ ร้อยละของการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๕/ปี	เมื่อเทียบกับ ฐานปี ๒๕๖๓	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๒๕
<u>เป้าประสงค์ที่ ๔</u> พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)ทั้งในระดับชาติและระดับลุ่มน้ำ อย่างเหมะสมกับบริบทของพื้นที่							
ตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนแผนงาน/โครงการ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ที่ผ่านการพิจารณาของคณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัด	เมื่อเทียบกับแผนงาน/โครงการ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทั้งหมดที่มีการเสนอขอโครงการปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๙๐

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐
แม่ฮ่องสอน ห้วง พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐							
ตัวชี้วัดที่ ๒ จำนวนหมู่บ้านในพื้นที่เสี่ยงที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติลดลง รวมทั้งลดความสูญเสียทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	เมื่อเทียบกับพื้นที่ประสบสาธารณภัย ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยพิบัติ รวมทั้งลดความสูญเสียทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗๐ หมู่บ้าน	๗๐ หมู่บ้าน	๗๐ หมู่บ้าน	๗๐ หมู่บ้าน	๗๓ หมู่บ้าน	๓๕๓ หมู่บ้าน
ตัวชี้วัดที่ ๓ ร้อยละของคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน และแหล่งน้ำใต้ดินมีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์	เมื่อเทียบกับค่าคุณภาพน้ำเสียตามแหล่งกำเนิด ปี พ.ศ.๒๕๖๓ ตามฐานข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษในจังหวัดแม่ฮ่องสอนจำนวน ๕๑ แห่ง	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐
เป้าประสงค์ที่ ๕ การบริหารจัดการขยะแบบบูรณาการ							
ตัวชี้วัดที่ ๑ ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐/ปี	เมื่อเทียบกับฐานปี ๒๕๖๓ ในปีพ.ศ. ๒๕๖๓ ขยะทั้งหมด ๑๒๓.๐๖ ตัน/วัน (ทั้งปี๔๔,๙๑๖.๙๐ ตัน) มีการกำจัดถูก ต้องตามมาตรการ ๖๙.๕๓ ตัน/วัน (ทั้งปี๒๕,๓๗๘.๔๕ ตัน) คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๐ % ของการกำจัดทั้งหมด	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๑๐๐

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
<u>ะเด็นการพัฒนาที่ ๓</u> การยกระดับ ภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม							
<u>ประสงค์ที่ ๑</u> ประชาชนได้รับการบริการภาครัฐอย่างทั่วถึง และภาครัฐมีการบริหารจัดการ อย่างมีประสิทธิภาพ							
ด้านสาธารณสุข							
ชี้วัดที่ ๑ ร้อยละการส่งต่อผู้ป่วยนอก วัดแม่ฮ่องสอน ลดลงร้อยละ ๑๐	(จำนวนผู้ป่วยที่ส่งต่อออกนอกจังหวัดแม่ฮ่องสอน ๒๕๖๓ - จำนวนผู้ป่วยที่ส่งต่อออกนอกจังหวัดแม่ฮ่องสอน ๒๕๖๔) / จำนวนผู้ป่วยที่ส่งต่อออกนอกจังหวัดแม่ฮ่องสอน ๒๕๖๓ x ๑๐๐ (โดยเปรียบเทียบในช่วงเวลา ๙ เดือน และ๑๒ เดือน)	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๕๐
ชี้วัดที่ ๒ ร้อยละของประชากรกลุ่มเสี่ยงฆ่า ายเข้าถึงบริการสุขภาพจิต	(จำนวนประชากรกลุ่มเสี่ยงที่ได้รับบริการ / จำนวนประชากรกลุ่มเสี่ยงทั้งหมด) x ๑๐๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๙๒	ร้อยละ ๙๔	ร้อยละ ๙๖	ร้อยละ ๙๘	ร้อยละ ๙๘
ชี้วัดที่ ๓ ร้อยละของผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ถึงบริการการแพทย์ฉุกเฉิน	(จำนวนครั้งของผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตที่มาโดยระบบการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) / จำนวนครั้งของผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตทั้งหมดที่มารับบริการที่ห้องฉุกเฉิน (ER Visit)) x ๑๐๐	ร้อยละ ๒๔	ร้อยละ ๒๖	ร้อยละ ๒๘	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๒	ร้อยละ ๓๒
ชี้วัดที่ ๔ ร้อยละหญิงตั้งครรภ์ที่ฝากครรภ์ ภาพครบ ๕ ครั้ง ตามเกณฑ์	(จำนวนหญิงตาม B ที่ฝากครรภ์คุณภาพ ครบ ๕ ครั้งตามเกณฑ์ (ฐานข้อมูล ๔๓ แฟ้ม) ANC / จำนวนหญิงไทยในเขตรับผิดชอบ สิ้นสุดการตั้งครรภ์ด้วยการคลอดทั้งหมด (ฐานข้อมูล ๔๓ แฟ้ม) LABOR) x ๑๐๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๗๕

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ชี้วัดที่ ๕ ร้อยละของอำเภอผ่านเกณฑ์การ ะเมินการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่มีคุณภาพ	๑. มีผลการประเมินตนเองผ่านเกณฑ์ UCCARE ระดับ ๓ ขึ้นไป ๒. มีการพัฒนาคุณภาพชีวิต อย่างน้อย ๒ ประเด็น	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐
ชี้วัดที่ ๖ ร้อยละเด็กปฐมวัย / วัยเรียน สูง มส่วน เด็กปฐมวัย อายุ ๐-๑๔ ปี สูงดีสม ม							
ชี้วัดที่ ๖.๑ ร้อยละเด็กปฐมวัย / วัยเรียน สมส่วน เด็กปฐมวัย อายุ ๐-๕ ปี สูงดีสม ม	B คือ จำนวนเด็กที่ชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงทั้งหมด A คือ จำนวนเด็กสูงดีสมส่วน การคำนวณ (A/B) x ๑๐๐	ร้อยละ ๕๒	ร้อยละ ๕๔	ร้อยละ ๕๖	ร้อยละ ๕๘	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๖๐
ชี้วัดที่ ๖.๒ ร้อยละเด็กปฐมวัย / วัยเรียน สมส่วน เด็กวัยเรียน อายุ ๖-๑๔ ปี สูงดี ส่วน	B คือ จำนวนเด็กที่ชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงทั้งหมด A คือ จำนวนเด็กสูงดีสมส่วน การคำนวณ (A/B)x ๑๐๐	ร้อยละ ๕๖	ร้อยละ ๕๘	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๖๒	ร้อยละ ๖๔	ร้อยละ ๖๔
ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต							
ชี้วัดที่ ๗ ร้อยละของประชาชนได้รับ ดิการภาครัฐเพิ่มขึ้น	ใช้ข้อมูลผู้ได้บริการสวัสดิการสังคม (จากหน่วยงานสังกัดกระทรวง พม./ จำนวนคนจนเป้าหมายตามข้อมูล TPMAP ณ ปี ๒๕๖๒ *๑๐๐) โดยบริการสวัสดิการสังคม ที่หน่วยงานกระทรวง พม. ให้บริการ มีดังนี้	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๕	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๔๐

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
	๑. เงินอุดหนุนสงเคราะห์ทุกประเภท ๒. ให้บริการออกบัตรประจำตัวคนพิการ ๓. โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ๔. การให้บริการกู้ยืมเงินคนพิการและผู้สูงอายุ ๕. ให้บริการกายอุปกรณ์สำหรับคนพิการ						
ัวัดที่ ๘ จำนวนผู้สูงอายุ คนพิการ และ เยโอกาส มีที่อยู่อาศัยมั่นคงปลอดภัย ขึ้นปีละ ๒๕๐ หลัง	ใช้ฐานคิดจากข้อมูลผู้ได้รับการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในปี งบประมาณ ๒๕๖๔ ได้แก่ ๑. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการปรับสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัยสำหรับคนพิการ จำนวน ๖๑ ครัวเรือน ๒. โครงการปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกของ ผู้สูงอายุให้เหมาะสมและปลอดภัย จำนวน ๒๗ ครัวเรือน ๓. โครงการบ้านพอเพียงชนบท จำนวน ๑๕๒ ครัวเรือน	๒๕๐ ครัวเรือน	๒๕๐ ครัวเรือน	๒๕๐ ครัวเรือน	๒๕๐ ครัวเรือน	๒๕๐ ครัวเรือน	๒๕๐ ครัวเรือน
ัวัดที่ ๘ ประชาชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน งกิจกรรมการออกกำลังกาย เล่นกีฬาและ นาการ อย่างสม่ำเสมอ ไม่น้อยกว่าร้อย ๒๕ ภายในปี ๒๕๗๐	ร้อยละประชากรออกกำลังกาย = จำนวนประชากรออกกำลังกายเล่นกีฬาและนันทนาการ/จำนวนประชาชนในพื้นที่ทั้งหมด x ๑๐๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๕

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
<u>ประสงค์ที่ ๒</u> เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ							
ด้านการศึกษา							
ชี้วัดที่ ๑ ร้อยละประชากรช่วงอายุ ๑๕-๕๙ ปี สามารถอ่าน เขียนภาษาไทย และคิดคำนวณอย่างง่ายได้	ฐานข้อมูล จปฐ. ปี ๖๒ https://maehongson.cdd.go.th/ จำนวนประชากรทั้งหมด ๑๑๑,๙๕๕ คน ผ่านเกณฑ์ ๑๐๒,๒๓๕ คน (ร้อยละ ๙๑.๓๒) ไม่ผ่านเกณฑ์ ๙,๗๒๐ คน (ร้อยละ ๘.๖๘)	๙๓.๐	๙๓.๕	๙๔.๐	๙๔.๕	๙๕.๐	๙๕.๐
ชี้วัดที่ ๒ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรไทยในจังหวัดแม่ฮ่องสอน รวมชายและหญิง ช่วงอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	*ช่วงอายุ ๗๑๕ปี เป็นการศึกษาภาคบังคับ ตามพรบการศึกษาภาคบังคับพ.ศ๒๕๔๕(ปี๑๒) ** "รัฐธรรมนูญ ๖๐ มาตรา ๕๔ รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปีตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย" (อ.๑-อ.๓) ฐานข้อมูลเดิม: ปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรไทย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา http://www.onec.go.th/ https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=social ข้อมูลย้อนหลัง ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนเทียบระดับประเทศ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรไทยช่วงอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๖.๒๐	๖.๔๐	๖.๖๐	๖.๘๐	๗.๐๐	๗.๐๐

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
	ปี พ.ศ. / จ.มส. / ประเทศไทย ๖๓ / ๖.๑๑ / ๘.๘๖ ๖๒ / ๖.๑๗ / ๘.๖๙ ๖๑ / ๕.๙๕ / ๘.๖๓ ๖๐ / ๕.๕๖ / ๘.๖๑						
ประสงค์ที่ ๓ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรภาคีเครือข่าย เข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิต							
		ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต					
ชี้วัดที่ ๑ ร้อยละของภาคีเครือข่ายมีส่วนในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต	ฐานคิด (ข้อมูลจำนวนภาคีเครือข่ายของหน่วยงาน พม.ทั้งหมด/จำนวนภาคีเครือข่ายที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา*๑๐๐) ภาคีเครือข่ายของหน่วยงาน ประกอบด้วย ๑. องค์กรสาธารณประโยชน์/องค์กรสวัสดิการชุมชน ๒. อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) ๓. ศูนย์บริการคนพิการทั่วไป/ชมรมคนพิการ/องค์กรคนพิการ ๔. เครือข่ายด้านผู้สูงอายุ (ศพอส. คลังปัญญาผู้สูงอายุ ชมรมผู้สูงอายุ) ๕. ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ๖. สภาองค์กรชุมชน/กองทุนสวัสดิการชุมชน	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๕	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๔๐

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ระเด็นการพัฒนาที่ ๔ ด้านการพัฒนา าชีพและรายได้							
าประสงค์ที่ ๑ ร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร							
วชี้วัดที่ ๑ จำนวนครัวเรือนได้รับการ เสริมอาชีพด้านการเกษตร การปศุสัตว์ ะการประมง ร้อยละ ๓	ครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมอาชีพ / จำนวนครัวเรือนที่ลงทะเบียน X ๑๐๐	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๑๕
วชี้วัดที่ ๒ ร้อยละครัวเรือนที่กินอาหารถูก ลักษณะ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน ร้อย : ๙๕	ข้อมูลจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ข้อ ๔ ของ ปีปัจจุบัน	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๙๕
าประสงค์ที่ ๒ ยกระดับการผลิตสินค้า รเกษตร และสินค้านอกภาคการเกษตร อเพิ่มมูลค่าสู่มาตรฐานตลาดนำการผลิต							
ชี้วัดที่ ๑ จำนวนแปลง/ฟาร์ม/ผลิตภัณฑ์ ษตรได้รับการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ มขึ้น (ร้อยละ ๕)	จำนวนแปลง/ฟาร์ม/ผลิตภัณฑ์เกษตรได้รับการรับรองมาตรฐาน / จำนวนแปลง/ฟาร์ม/ผลิตภัณฑ์เกษตรที่ลงทะเบียน X ๑๐๐	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๒๕

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
งชี้วัดที่ ๒ รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่าย งค้าเกษตรของกลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจ งชมกลุ่มสหกรณ์ (ร้อยละ ๕)	รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการสำรวจ จัดเก็บ รายงานของกลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชมกลุ่มสหกรณ์	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๒๕
งชี้วัดที่ ๓ ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการ ระดับอาชีพและรายได้ผ่านเกณฑ์ที่ หนด ร้อยละ ๕ (๕๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี)	ข้อมูลจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ข้อ ๒๒ ของปี ๒๕๖๒ มีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี จำนวน ๑๙,๘๙๓ ครัวเรือน จากครัวเรือนทั้งหมด ๖๐,๖๑๑ ครัวเรือน	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๒๕
งชี้วัดที่ ๔ จำนวนครัวเรือนมีการออมเงิน	ข้อมูลจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ข้อ ๒๓ ของปี ๒๕๖๒ ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน จำนวน ๕๑,๗๕๓ ครัวเรือน ไม่มีการเก็บออมเงิน ๘,๘๕๘ คร. จากครัวเรือนทั้งหมด ๖๐,๖๑๑ คร.	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๑๐๐
<u>าประสงค์ที่</u> ๓ ขยายผลองค์ความรู้ รงการพัฒนาตามพระราชดำริ โครงการ เนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการหลวง รงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง มชนเป้าหมาย							

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ชี้วัดที่ ๑ จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการเสริมอาชีพและรายได้ตามแนวพระราชดำริะน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	จำนวนครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพและรายได้ตามแนวพระราชดำริและน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ของทุกหน่วยงาน ข้อมูลจาก TPMAP จำนวน ๑๓,๑๙๓ ครัวเรือน	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐
ประสงค์ที่ ๔ การยกระดับทักษะฝีมืองงานและผู้ประกอบการ							
ชี้วัดที่ ๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงานและระกอบการได้รับการพัฒนาทักษะด้านชีพและฝีมือแรงงาน	จำนวนแรงงานและผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาทักษะด้านอาชีพและฝีมือแรงงาน / จำนวนผู้ใช้แรงงานที่ขึ้นทะเบียน X ๑๐๐	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๒๕
ประสงค์ที่ ๕ ส่งเสริมพัฒนาสินค้า การ เชื่อมโยงการท่องเที่ยวโดยชุมชน							
ชี้วัดที่ ๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP และวิสาหกิจชน (ร้อยละ ๑๕)	(รายได้จากการจำหน่าย OTOP ปีปัจจุบัน - รายได้จากการจำหน่าย OTOP ปีที่ผ่านมา) / รายได้จากการจำหน่าย OTOP ปีที่ผ่านมา x ๑๐๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๗๕

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
าประสงค์ที่ ๖ ส่งเสริมพัฒนาสินค้า การ เชื่อมโยงการท่องเที่ยวโดยชุมชน							
ชี้วัดที่ ๑ ร้อยละการเพิ่มขึ้นของการมีส่วน มของประชาชน การอนุรักษ์ ฟื้นฟู บริหาร การทรัพยากรธรรมชาติ ะสิ่งแวดล้อม (ร้อยละ ๓๐)	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม / จำนวน.....X ๑๐๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๑๕๐
ชี้วัดที่ ๒ ร้อยละของการส่งเสริมอาชีพแก่ าชิกที่ได้รับการจัดที่ดินทำกิน (คทช.) (ร้อย ๓๐)	ครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมอาชีพ/ครัวเรือนที่ ได้รับเอกสาร คทช. X ๑๐๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๑๕๐
าประสงค์ที่ ๗ การบริหารจัดการระบบภูมิ รสนเทศ (GIS) เพื่อการพัฒนาอาชีพและ ยได้							
ชี้วัดที่ ๑ ระดับความสำเร็จของการพัฒนา บบภูมิสารสนเทศ (GIS) ให้ครอบคลุม ะเด็นการพัฒนาในพื้นที่เป้าหมาย	จำนวนหน่วยงานที่ใช้ระบบภูมิสารสนเทศ (GIS)	๕ หน่วยงาน	๑๐ หน่วยงาน	๑๕ หน่วยงาน	๒๐ หน่วยงาน	๒๕ หน่วยงาน	

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ชี้วัดที่ ๒ จำนวนผู้ใช้งานระบบภูมิ รสนเทศ (GIS) เพื่อพัฒนาอาชีพและรายได้	จำนวนครั้งที่เพิ่มขึ้นของการใช้งานระบบภูมิ สารสนเทศ (GIS)	๕๐ ครั้ง	๕๕ ครั้ง	๖๐ ครั้ง	๖๕ ครั้ง	๗๐ ครั้ง	
ชี้วัดที่ ๓ ร้อยละความพึงพอใจของ ช้งานระบบ	ใช้แบบประเมินความพึงพอใจ	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๑๐๐	

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ะเด็นการพัฒนาที่ ๕: ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน							
<u>ประสงค์ที่ ๑</u> การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เกษตร สุขภาพ ชุมชน วัฒนธรรม และวิถีชีวิตชาติพันธุ์ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว							
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการ งเที่ยว	รายได้มาจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใน จังหวัดแม่ฮ่องสอน (รายได้ประมาณการ ปี ๒๕๖๓ เท่ากับ ๕,๓๐๔.๐ ล้านบาท)	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๑๕
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว	จำนวนนักท่องเที่ยวบวกนักทัศนจรที่มาพักในสถาน พักแรมของจังหวัดแม่ฮ่องสอน (จำนวนนักท่องเที่ยว ประมาณการปี ๒๕๖๓ เท่ากับ ๖๐๕,๕๒๖ คน)	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๑๐
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายต่อหัวของ ท่องเที่ยว	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือนที่เข้ามาในจังหวัด แม่ฮ่องสอน (ยอดรวมค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ทั้งหมดปี ๒๕๖๓ เท่ากับ ๕,๓๐๔.๐ ล้านบาทซึ่งแยก	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๑๐

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
	เป็นค่าใช้จ่ายเฉลี่ย เท่ากับ ๒,๒๗๒.๔๕ บาท/คน/วัน)						
ประสงค์ที่ ๒ พัฒนาระบบนิเวศและปัจจัยแวดล้อม ให้เอื้อต่อการท่องเที่ยว							
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการงเที่ยว	รายได้มาจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดแม่ฮ่องสอน (รายได้ประมาณการ ปี ๒๕๖๓ เท่ากับ ๕,๓๐๔.๐ ล้านบาท)	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๑๕
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว	จำนวนนักท่องเที่ยวบวกนักทัศนจรที่มาพักในสถานพักแรมของจังหวัดแม่ฮ่องสอน (จำนวนนักท่องเที่ยวประมาณการปี ๒๕๖๓ เท่ากับ ๖๐๕,๕๒๖ คน)	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๑๐
ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อรพัฒนาระบบนิเวศและปัจจัยแวดล้อมงการท่องเที่ยว	จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดแม่ฮ่องสอน พึงพอใจในการพัฒนาระบบนิเวศ และปัจจัยแวดล้อมทางการท่องเที่ยว	ระดับ ๓.๕๑	ระดับ ๓.๙๘	ระดับ ๔.๐	ระดับ ๔.๓	ระดับ ๔.๕	ระดับ ๔.๕

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ระเด็นการพัฒนาที่ ๖ : การพัฒนาพื่อเสริมสร้างความมั่นคงภายในและวามมั่นคงตามแนวชายแดน							
ป้าประสงค์ที่ ๑ กป้องและเชิดชูสถาบันระมหากษัตริย์ และสร้างความรองดองสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในสังคม							
วชี้วัดที่ ๑ านวนกิจกรรมจิตอาสาเสริมสร้างความรองดองสมานฉันท์	ในระดับจังหวัด จัดกิจกรรมจิตอาสาพัฒนาเสริมสร้างความสามัคคีและความปรองดองสมานฉันท์ ระดับจังหวัด	๖ กิจกรรม	๖ กิจกรรม	๖ กิจกรรม	๖ กิจกรรม	๖ กิจกรรม	๓๐ กิจกรรม
	ในระดับอำเภอ โครงการปลูกฝังสำนึกรักสามัคคีและเสริมสร้างความปรองดอง ประจำปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑๒ ครั้ง ในพื้นที่ ๗ อำเภอ ผู้เข้าร่วมการอบรมกำนันผู้ใหญ่บ้านและประชาชนทั่วไป อำเภอละ ๒๐๐ คน อำเภอละ ๑ กิจกรรมต่อปี	๘๔ กิจกรรม	๘๔ กิจกรรม	๘๔ กิจกรรม	๘๔ กิจกรรม	๘๔ กิจกรรม	๔๒๐ กิจกรรม
วชี้วัดที่ ๒ านวนผู้เข้ารับการอบรมสร้างจิตสำนึกอสถาบันพระมหากษัตริย์และน้อมนำาสตร์พระราชาสู่ประชาชน	ปีละ ๓๐๐ ราย	๓๐๐ ราย	๓๐๐ ราย	๓๐๐ ราย	๓๐๐ ราย	๓๐๐ ราย	๑,๕๐๐ ราย
าประสงค์ที่ ๒ ร้างความมั่นคงภายในและตามแนวายแดน ความสงบเรียบร้อย ความลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน							

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
วชี้วัดที่ ๑ านวนหมู่บ้านติดชายแดนที่มีหลุมหลบ ย	จำนวนหมู่บ้านติดชายแดนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ๕๖ หมู่บ้าน บ้านบริวาร ๔ หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น ๖๐ หมู่บ้าน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี (๑๒ หมู่บ้านต่อปี)	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๑๐๐
วชี้วัดที่ ๒ านวนตำบลรวบรวมพลเรือนที่เพิ่มขึ้น	จำนวนพื้นที่รองรับผู้ได้รับผลกระทบจากการสู้รบ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทั้งสิ้น ๒๙ แห่ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี (ไม่น้อยกว่า ๕ แห่ง ต่อปี)	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๗๕
วชี้วัดที่ ๓ านวนหมู่บ้านยามชายแดนที่มีการ ระบบการติดต่อประสานงานเพื่อติดต่อ บหน่วยงานราชการในพื้นที่	จำนวนหมู่บ้านยามชายแดน ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ๔ แห่ง	ร้อยละ ๑๐๐					ร้อยละ ๑๐๐
วชี้วัดที่ ๔ านวนแรงงานต่างด้าวในสถาน ระกอบการในสถานประกอบการที่ได้รับ ารตรวจสอบ	เป้าหมายของสำนักงานแรงงานจังหวัดแม่ฮ่องสอน ปีละ ๔๖๕ ราย รวม ๕ ปี เท่ากับ ๒,๓๒๕ ราย ยอดสะสมจำนวนแรงงานต่างด้าว ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ มีจำนวนทั้งสิ้น ๖,๓๒๗ ราย	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๒๕
วชี้วัดที่ ๕ านวนสถานประกอบการที่ได้รับการ รวจสอบ	เป้าหมายของสำนักงานแรงงานจังหวัดแม่ฮ่องสอน ปีละ ๑๒๕ แห่ง รวม ๕ ปี เท่ากับ ๖๒๕ แห่ง จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีสถานประกอบการ ทั้งสิ้น ๘๗๘ แห่ง	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๕๐
วชี้วัดที่ ๖ ระบบรักษาความปลอดภัยในจุดผ่อนปรน ง ๕ แห่ง ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน(ติดตั้ง ล้องวงจรปิด)	ยังไม่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน	ร้อยละ ๑๐๐					ร้อยละ ๑๐๐

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
วชี้วัดที่ ๗ ำนวนหมู่บ้านที่มีชุดรักษาความปลอดภัย มู่บ้าน เข้ารับการอบรม	จำนวน ๘๓ หมู่บ้าน ต่อปี หมู่บ้านในจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีทั้งสิ้น ๔๑๕ หมู่บ้าน	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๑๐๐
วชี้วัดที่ ๘ ำนวนหมู่บ้านที่ห่างไกลในอำเภอสบเมย ที่ ราษฎรเข้าร่วมเชื่อมความสัมพันธ์หมู่บ้าน ายแดนในพื้นที่ห่างไกล (จำนวน ๓ มู่บ้าน)	จำนวนหมู่บ้านที่ห่างไกลในอำเภอสบเมย ๓ หมู่บ้าน	ร้อยละ ๑๐๐					ร้อยละ ๑๐๐
วชี้วัดที่ ๙ อยละที่ลดลงของการเกิดคดีประทุษร้าย อชีวิตและทรัพย์สิน ร้อยละ ๕	ปี ๒๕๖๒ จำนวนที่รับแจ้งฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ ๖๖ คดี / จำนวนที่รับแจ้งฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ๑๖๒ คดี ปี ๒๕๖๓ จำนวนที่รับแจ้งฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ ๗๐ คดี / จำนวนที่รับแจ้งฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ๙๔ คดี	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๒๕
<u>าประสงค์ที่ ๓</u> **ารพัฒนาศักยภาพของระบบการ องกันและบรรเทาสาธารณภัย และ ร้างระบบเตือนภัย**							
วชี้วัดที่ ๑ ำนวนอำเภอ องค์กรปกครองส่วน องถิ่น ตำบล หมู่บ้าน ชุมชน ที่ผ่านการ	จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบล หมู่บ้าน ชุมชน ที่เป็นเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน ๕๐ อปท.	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๑๐๐

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
บรมพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย							
วชี้วัดที่ ๒ จำนวน ตำบล หมู่บ้าน ชุมชน ที่มีระบบเตือนภัยในพื้นที่เสี่ยง	จำนวนหมู่บ้านที่มีระบบเตือนภัย จำนวน ๓๑๒ หมู่บ้าน(ข้อมูลจากประกาศพื้นที่ประสบเหตุสาธารณภัย ปี ๒๕๖๓ ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดแม่ฮ่องสอน)	๖๒ หมู่บ้าน	๖๒ หมู่บ้าน	๖๒ หมู่บ้าน	๖๓ หมู่บ้าน	๖๓ หมู่บ้าน	๓๑๒ หมู่บ้าน
วชี้วัดที่ ๓ มีศูนย์กลางบัญชาการเหตุการณ์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ยังไม่มีศูนย์กลางการบัญชาเหตุการณ์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในจังหวัดแม่ฮ่องสอน	๑ ศูนย์					๑ ศูนย์
วชี้วัดที่ ๔ จำนวนโรงเรียนที่ได้รับการอบรมให้ความรู้ เรื่องการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน		๓๕ แห่ง	๓๕ แห่ง	๓๕ แห่ง	๓๕ แห่ง	๓๕ แห่ง	๑๗๕ แห่ง
<u>ลำดับที่ ๔</u> **หมู่บ้านพัฒนาเพื่อความมั่นคงอันเนื่องมาจากพระราชดำริและหมู่บ้านชายแดนสามารถพึ่งตนเองได้**							
วชี้วัดที่ ๑ จำนวนคณะกรรมการหมู่บ้านพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในระดับพื้นที่ ที่ได้รับการอบรม	หมู่บ้าน พมพ. ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ๕๔ หมู่บ้าน ดำเนินการแล้ว ๓๑ หมู่บ้าน คงค้าง ๒๓ หมู่บ้าน	๔ หมู่บ้าน	๔ หมู่บ้าน	๕ หมู่บ้าน	๕ หมู่บ้าน	๕ หมู่บ้าน	๒๓ หมู่บ้าน

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
วชี้วัดที่ ๒ านวนคณะกรรมการหมู่บ้านในหมู่บ้าน ามชายแดน ที่เข้ารับการอบรม	คณะกรรมการหมู่บ้าน ขั้นต่ำ หมู่บ้านละ ๑๐-๑๒ คน	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐ (ต่อปี)
<u>าประสงค์ที่ ๕</u> มู่บ้าน/ชุมชน/สถานประกอบการ/ งเรียน ปลอดจากยาเสพติด							
วชี้วัดที่ ๑ งสถานะเดิมและจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ข็มแข็งปลอดยาเสพติด ที่เพิ่มขึ้น ของ านวนหมู่บ้านระดับเฝ้าระวังทั่วไป หมู่บ้านสีขาว)	ในปี ๒๕๖๓ จำนวนหมู่บ้านระดับเฝ้าระวังทั่วไป (หมู่บ้านสีขาว) จำนวน ๓๗๒ หมู่บ้าน (จำนวน ๓๗ หมู่บ้าน ต่อปี รวม ๕ ป่ เท่ากับ ๑๘๕ หมู่บ้าน)	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๕๐
วชี้วัดที่ ๒ อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานประกอบการสี าว	สถานประกอบการ ปี ๒๕๖๓ มียอดสะสมสถานประกอบการกิจการที่เข้าสู่โครงการโรงงานสีขาว จำนวน ๒๐ แห่ง	๒๐ แห่ง	๒๐ แห่ง	๒๐ แห่ง	๒๐ แห่ง	๒๐ แห่ง	๑๐๐ แห่ง
วชี้วัดที่ ๓ ริมาณผู้เกี่ยวข้องและปริมาณยาเสพติด าประเภทในพื้นที่ลดลง	จำนวนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๖๓๘ คน (ข้อมูลจาก ภ.จว.แม่ฮ่องสอน)	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๑๐๐
วชี้วัดที่ ๔ านวนโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ To Be	โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ To Be Number One ปี ๒๕๖๓ มีโรงเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม To Be	๖๒ แห่ง	๖๓ แห่ง	๖๓ แห่ง	๖๓ แห่ง	๖๓ แห่ง	๓๑๔ แห่ง

ตัวชี้วัด	วิธีการคิดฐานคำนวณตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
umber One เพิ่มขึ้น	Number One จำนวน ๓๑๔ โรงเรียน						
ว่ชี้วัดที่ ๕ านวนหมู่บ้านที่ได้รับการอบรมนำองค์วามรู้ที่ได้จากโครงการร้อยใจรักษ์ไประยุกต์ใช้	ปีละ ๕ หมู่บ้าน รวม ๕ ปี เท่ากับ ๒๕ หมู่บ้าน	๕ หมู่บ้าน	๕ หมู่บ้าน	๕ หมู่บ้าน	๕ หมู่บ้าน	๕ หมู่บ้าน	๒๕ หมู่บ้าน
ว่ชี้วัดที่ ๖ านวนผู้เข้ารับการอบรมเยาวชนอาสาาษาดินแดนต้านภัยยาเสพติด(ย.อส.)	ปีละไม่น้อยกว่า ๘๐ ราย	๘๐ ราย	๘๐ ราย	๘๐ ราย	๘๐ ราย	๘๐ ราย	๔๐๐ ราย
ป้าประสงค์ที่ ๖ **ก้ไขปัญหาสถานะบุคคล**							
วชี้วัดที่ ๑ านวนบุคคลที่ได้รับการแก้ไขปัญหาจากานวนผู้มีสิทธิ์ยื่นขอสัญชาติและสถานะำเมืองโดยชอบด้วยกฎหมาย	จำนวนผู้ที่มีคุณสมบัติขอสัญชาติและสถานะจำนวน ๒๙,๕๔๘ ราย ปี ๒๕๖๓ ดำเนินการแล้ว ๑,๐๓๘ ราย คงค้าง ๒๘,๕๑๐ ราย	๕,๗๐๒ ราย	๕,๗๐๒ ราย	๕,๗๐๒ ราย	๕,๗๐๒ ราย	๕,๗๐๒ ราย	๒๘,๕๑๐ ราย
วชี้วัดที่ ๒ านวนข้อมูลบุคคลไร้สถานะ		ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๑๐๐

สรุปงบประมาณตามแผนพัฒนาจังหวัดแม่ฮ่องสอน (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ประเด็นการพัฒนา	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน	๒,๐๓๙,๓๖๑,๒๗๖	๑,๑๗๑,๐๗๑,๑๔๑	๑,๑๙๔,๖๖๙,๐๐๐	๙๖๓,๔๔๐,๐๐๐	๖๒๑,๐๖๐,๐๐๐	๕,๙๘๙,๖๐๑,๔๑๗
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการบริหารจัดการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้เติบโตอย่างยั่งยืน	๘๓๑,๐๗๙,๔๖๓	๕๑๓,๒๙๔,๑๙๓	๔๔๕,๓๓๓,๒๙๓	๔๙๕,๕๕๖,๗๙๓	๑,๑๐๔,๘๑๘,๖๙๓	๓,๓๙๐,๐๘๒,๔๓๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม	๑๗๖,๗๙๐,๘๕๐	๑๙๙,๑๐๑,๐๐๐	๑๙๕,๕๖๙,๕๕๐	๑๘๗,๑๖๖,๓๑๐	๑๘๕,๒๔๔,๖๐๐	๙๔๓,๘๗๒,๓๑๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาอาชีพและรายได้	๓๗๑,๗๘๒,๑๖๐	๓๐๐,๑๕๓,๓๑๐	๒๙๓,๙๖๗,๐๓๐	๓๘๒,๐๐๓,๖๓๐	๒๗๘,๔๙๗,๐๓๐	๑,๖๒๖,๔๐๓,๑๖๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ให้มีคุณภาพและยั่งยืน	๕๖๗,๐๘๐,๔๐๐	๗๒๒,๒๘๖,๐๙๔	๖๕๗,๖๒๕,๐๐๐	๔๒๕,๐๒๕,๐๐๐	๔๑๘,๑๗๕,๐๐๐	๒,๗๙๐,๑๙๑,๔๙๔
ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การพัฒนาเพื่อเสริมสร้าง ความมั่นคงภายในและความมั่นคง ตามแนวชายแดน	๓๑,๔๔๔,๙๐๐	๒๙,๙๗๐,๒๐๐	๒๙,๐๑๐,๒๐๐	๒๙,๓๗๐,๒๐๐	๒๙,๓๗๐,๒๐๐	๑๔๙,๑๖๕,๗๐๐
ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานจังหวัด แบบบูรณาการ	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	**๔,๐๒๖,๕๓๙,๐๔๙**	**๒,๙๔๔,๘๗๕,๙๓๘**	**๒,๘๒๕,๑๗๔,๐๗๓**	**๒,๔๙๑,๕๖๑,๙๓๓**	**๒,๖๔๖,๑๖๕,๕๒๓**	**๑๔,๙๓๔,๓๑๖,๕๑๖**

หน่วยบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ(X) แผนแม่บทฯ(Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐
ารพัฒนาที่ ๑ การแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน									
ที่ ๑ การพัฒนาเส้นทางคมนาคม									
ารสำคัญที่ ๑ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน มนาคมให้มีความสะดวก ปลอดภัยได้มาตรฐาน	๒,๗	๑	แขวงทางหลวงแม่ฮ่องสอน	๑๗๕,๕๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๕๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๐๑,๐๐๐,๐๐๐
หลัก ๑.๑ งานบูรณะทางผิวแอสฟัลท์ ทางหลวง ๑๑๙๔ ตอนแม่สะเรียง – แม่สามแลบ ระหว่าง กม. – กม.๔๖+๐๐๐ (เป็นช่วงๆ) ในพื้นที่ ตำบลแม่ยวม สามแลบ อำเภอแม่สะเรียง อำเภอสบเมย จังหวัด อน	๒,๗	๑	แขวงทางหลวงแม่ฮ่องสอน	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๕๐,๐๐๐,๐๐๐
หลัก ๑.๒ งานซ่อมทางผิวแอสฟัลต์ทางหลวง ๑๒๒๖ ตอน จ่าโบ่ – ปางคาม ระหว่าง กม.๕+๐๐๐ - ๗๙๓ (เป็นช่วงๆ)	๒,๗	๑	แขวงทางหลวงแม่ฮ่องสอน	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐
หลัก ๑.๓ งานเสริมผิวแอสฟัลต์ทางหลวง ๑๒๘๕ ตอน ทุ่งมะส้าน – ห้วยผึ้ง ระหว่าง ๐ - กม.๑๕+๐๐๐	๒,๗	๑	แขวงทางหลวงแม่ฮ่องสอน	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	-	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๙๐,๐๐๐,๐๐๐
หลัก ๑.๔ งานซ่อมทางผิวแอสฟัลต์ หมายเลข ๑๓๔๐ ตอน ทางเข้าแม่ละนา ม.๐+๐๐๐ - กม.๑+๒๓๑	๒,๗	๑	แขวงทางหลวงแม่ฮ่องสอน	๕,๕๐๐,๐๐๐	-	-	๕,๕๐๐,๐๐๐	-	๑๑,๐๐๐,๐๐๐
หลัก ๑.๕ งานเสริมผิวแอสฟัลต์ทางหลวง ๑๓๓๗ ตอน หางปอน – แม่เงา ม.๐+๐๐๐ - กม.๕+๐๐๐	๒,๗	๑	แขวงทางหลวงแม่ฮ่องสอน	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐

หน่วยบาท

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ(X) แผนแม่บทฯ(Y) (๗)	แหล่ง งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐
ารสำคัญที่ ๒ โครงการปรับปรุงเส้นทางในพื้นที่ ัฒนาเพื่อความมั่นคงพื้นที่ชายแดนอันเนื่องมาจาก ำริ จังหวัดแม่ฮ่องสอน	๑,๑	๑	สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน	๔๘,๕๕๐,๗๐๐	๙๐,๗๕๐,๐๐๐	๑๑๘,๕๘๙,๐๐๐	๑๒๐,๙๙๐,๐๐๐	๓๔,๕๑๐,๐๐๐	๔๑๓,๒๘๙,๗๐๐
หลัก ๒.๑ โครงการก่อสร้างสะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก น้ำของ บ.ไทรงาม)	๑,๑	๑	สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ร่วมกับสบอ.๑๖ ช.ม. (เขตป่าอนุรักษ์ อช.ห้วยน้ำดัง)	๑๐,๒๒๖,๗๐๐	-	-	-	-	๑๐,๒๒๖,๗๐๐
หลัก ๒.๒ โครงการปรับปรุงผิวจราจรลูกรังเป็นผิว สล. (บ.ไม้ซางหนาม - บ.ปางตอง)	๑,๑	๑	สบอ.๑๖ แม่สะเรียง (เขตรักษาฯ สันปันแดน)	๑๕,๐๐๓,๐๐๐	-	-	-	-	๑๕,๐๐๓,๐๐๐
หลัก ๒.๓ โครงการปรับปรุงผิวจราจรลูกรังเป็นผิว สล. (แยกห้วยแห้ง - บ.ยาป่าแหน)	๑,๑	๑	สบอ.๑๖ แม่สะเรียง (เขตรักษาฯ สันปันแดน)	๓,๒๐๗,๐๐๐	-	-	-	-	๓,๒๐๗,๐๐๐
หลัก ๒.๔ โครงการปรับปรุงผิวจราจรลูกรังเป็นผิว สล. (บ.ปางคาม - บ.น้ำจาง)	๑,๑	๑	สบอ.๑๖ แม่สะเรียง (เขตรักษาฯ สันปันแดน)	๔,๕๐๘,๐๐๐	-	-	-	-	๔,๕๐๘,๐๐๐
หลัก ๒.๕ โครงการปรับปรุงผิวจราจรลูกรังเป็นผิว สล. (บ.เมืองแพม - บ.แอลา)	๑,๑	๑	สบอ.๑๖ แม่สะเรียง (เขตรักษาฯ สันปันแดน)	๑๕,๖๐๖,๐๐๐	-	-	-	-	๑๕,๖๐๖,๐๐๐